

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติจัดการกากอุตสาหกรรม พ.ศ.

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติจัดการกากอุตสาหกรรม พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และซากรถยนต์ที่มีประสิทธิภาพ ครบขั้นตอนกระบวนการจัดการทั้งการรวบรวม คัดแยก ทำลาย และการจัดตั้งกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน เพื่อให้การตรากฎหมายเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๗ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๘ โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ วิธีการรับฟัง

(๑) กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติจัดการกากอุตสาหกรรม พ.ศ. ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) และเว็บไซต์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ระหว่างวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๘ รวมเป็นเวลา ๓๐ วัน

(๒) กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๐๒/ว๔๘๗๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๘ เพื่อสอบถามความคิดเห็นไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กรมศุลกากร กรมการขนส่งทางบก กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน มูลนิธิสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย สมาคมการจัดการของเสียแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร กรมโยธาธิการและผังเมือง สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันพลาสติก สถาบันยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมจัดการเพื่อสิ่งแวดล้อม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม รวม ๒๒ หน่วยงาน โดยให้แสดงความคิดเห็นได้ถึงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๘ และเป็นคำถามเช่นเดียวกับการรับฟังความคิดเห็นตาม (๑)

๑.๒ กลุ่มเป้าหมาย

- (๑) ผู้ประกอบกิจการสถานประกอบการอุตสาหกรรม
- (๒) ผู้ขนส่ง ผู้รวบรวม ผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม
- (๓) ผู้ก่อกำเนิด ผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้ประโยชน์ผลิตภัณฑ์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ผู้รวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์
- (๔) ผู้ก่อกำเนิดซากรถยนต์ ผู้กำจัดซากรถยนต์
- (๕) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและราชการส่วนท้องถิ่น
- (๖) ประชาชนทั่วไป
- (๗) อื่น ๆ

๒. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ ผ่านระบบกลางทางกฎหมายและเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีจำนวนผู้เยี่ยมชมทั้งสิ้น ๔,๖๘๔ ราย และมีจำนวนผู้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น ๒๕๑ ราย

๒.๒ มีหนังสือเพื่อสอบถามความคิดเห็นไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๒ หน่วยงาน มีจำนวนผู้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น ๔๔ ราย

๒.๓ รวมผู้แสดงความคิดเห็นตาม ๒.๑ และ ๒.๒ มีจำนวนทั้งหมด ๒๙๕ ราย

คำถาม		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่จะมีกฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม	๒๖๔ (๘๙%)	๒๖ (๙%)	๕ (๒%)
๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะรวมถึงกากอุตสาหกรรมที่มาจากโรงงานอุตสาหกรรม ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และซากรถยนต์	๒๕๖ (๘๗%)	๓๐ (๑๐%)	๙ (๓%)
๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะบังคับกับผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรม ผู้รวบรวมกากอุตสาหกรรม ผู้ขนส่งกากอุตสาหกรรม และผู้จัดการกากอุตสาหกรรม	๒๖๘ (๙๑%)	๑๙ (๖%)	๘ (๓%)
๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะแบ่งกากอุตสาหกรรมเป็นกากอุตสาหกรรมอันตราย และกากอุตสาหกรรมไม่อันตราย	๒๗๐ (๙๒%)	๑๖ (๕%)	๙ (๓%)
๕	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะบังคับใช้กับการนำเข้ากากอุตสาหกรรมและการส่งออกกากอุตสาหกรรม	๒๗๐ (๙๒%)	๑๗ (๖%)	๘ (๓%)
๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้มีกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน	๑๔๑ (๔๘%)	๑๕๒ (๕๒%)	๒ (๑%)
๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อมหรือลักษณะภายในของสถานที่ดำเนินการรวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรม (๒) กำหนดลักษณะ ประเภท ชนิดของเครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์ เทคโนโลยีการจัดการ หรือสิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการดำเนินการรวบรวม ขนส่ง หรือกำจัดกากอุตสาหกรรม (๓) กำหนดให้มีบุคลากรซึ่งมีความรู้เฉพาะตามประเภท ชนิดหรือขนาดของการดำเนินการรวบรวม ขนส่ง หรือกำจัดกากอุตสาหกรรม เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในสถานที่ดำเนินการรวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรม หรือปฏิบัติหน้าที่ในการขนส่งกากอุตสาหกรรม	๒๖๕ (๙๐%)	๒๒ (๗%)	๘ (๓%)
๘	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะบังคับใช้ในเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร	๒๖๑ (๘๘%)	๒๖ (๙%)	๘ (๓%)

คำถาม		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
๙	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ก่อกำเริดกากอุตสาหกรรมที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องรับผิดชอบกากอุตสาหกรรมจนกว่าจะมีการกำจัดแล้วเสร็จ	๒๕๖ (๘๗%)	๓๒ (๑๑%)	๗ (๒%)
๑๐	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมไม่สามารถนำกากอุตสาหกรรมอันตรายออกนอกโรงงานจนกว่าจะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	๒๑๐ (๗๑%)	๘๒ (๒๘%)	๓ (๑%)
๑๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ก่อกำเริดกากอุตสาหกรรมที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องรับผิดชอบต่อผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง และผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม	๒๔๒ (๘๒%)	๔๔ (๑๕%)	๙ (๓%)
๑๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการกำจัดกากอุตสาหกรรม รวบรวมกากอุตสาหกรรม และขนส่งกากอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นอันตรายจะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนดำเนินการ	๑๕๙ (๕๔%)	๑๓๑ (๔๔%)	๕ (๒%)
๑๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการกำจัดกากอุตสาหกรรม รวบรวมกากอุตสาหกรรม และขนส่งกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมก่อน	๒๕๗ (๘๗%)	๒๗ (๙%)	๑๑ (๔%)
๑๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้รวบรวม ใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้ขนส่ง หรือใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายมีอายุไม่เกิน ๓ ปี และสามารถต่ออายุได้	๒๕๑ (๘๕%)	๓๕ (๑๒%)	๙ (๓%)
๑๕	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้รวบรวม ใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้ขนส่ง หรือใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายสามารถโอนได้ทั้งกรณีที่โอนโดยสัญญาและโอนโดยผู้รับใบอนุญาตเสียชีวิต	๒๔๓ (๘๒%)	๔๓ (๑๕%)	๙ (๓%)
๑๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้การเพิ่มพื้นที่รวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรมที่ไม่อันตรายต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ	๒๕๗ (๘๗%)	๒๙ (๑๐%)	๙ (๓%)

คำถาม		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
๑๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้การเพิ่มพื้นที่รวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมก่อนที่จะดำเนินการได้	๒๖๔ (๘๙%)	๒๒ (๗%)	๙ (๓%)
๑๘	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดห้ามมิให้ผู้ใด ทั้ง รวบรวมหรือกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ ในที่ดินของผู้อื่น ที่สาธารณประโยชน์ หรือที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปนกับมูลฝอยประเภทอื่น หรือปล่อยปละละเลยให้มีขยะอิเล็กทรอนิกส์ในที่ดินของตนเอง หรือที่ตนครอบครองจนมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย	๒๗๒ (๙๒%)	๑๓ (๔%)	๑๐ (๓%)
๑๙	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะมีข้อห้ามและข้อยกเว้นเกี่ยวกับการถอดแยกชิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์ โดยข้อยกเว้นที่สามารถถอดแยกชิ้นส่วนได้มี ๕ กรณี ดังนี้ (๑) การถอด และประกอบกลับเข้าตามเดิม (๒) การซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้ซ้ำ (๓) การดำเนินการเพื่อการศึกษา ทดลอง หรือวิจัย (๔) การถอดแยกของสถานกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ (๕) ลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	๒๖๐ (๘๘%)	๒๔ (๘%)	๑๑ (๔%)
๒๐	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิด ผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้ประโยชน์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต้องจัดส่งขยะอิเล็กทรอนิกส์ไปยังสถานรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์	๒๖๖ (๙๐%)	๑๙ (๖%)	๑๐ (๓%)
๒๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้สถานรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่วนราชการดำเนินการอยู่ให้ถือเป็นสถานรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายนี้	๒๖๔ (๘๙%)	๒๑ (๗%)	๑๐ (๓%)
๒๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้กำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมก่อน	๒๗๔ (๙๓%)	๑๒ (๔%)	๙ (๓%)
๒๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดห้ามเคลื่อนย้ายขยะอิเล็กทรอนิกส์ออกจากสถานที่รวบรวมเว้นแต่เป็นการเคลื่อนย้ายไปกำจัด	๒๖๔ (๘๙%)	๒๑ (๗%)	๑๐ (๓%)

คำถาม		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
๒๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากรถยนต์ในที่สาธารณะประโยชน์ ที่รกร้างว่างเปล่า ทางสัญจร ทางสาธารณะ ทางส่วนบุคคล ถนนส่วนบุคคล สถานที่ราชการ หรือที่ดินของผู้อื่น	๒๗๒ (๙๒%)	๑๓ (๔%)	๑๐ (๓%)
๒๕	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้กรณีมีการทิ้งซากรถยนต์ในที่สาธารณะหากมีการประกาศให้ย้ายแล้วไม่ย้าย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งกำจัดซากรถยนต์ดังกล่าวได้	๒๖๖ (๙๐%)	๒๐ (๗%)	๙ (๓%)
๒๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้กำจัดซากรถยนต์ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	๒๑๗ (๗๔%)	๗๒ (๒๔%)	๖ (๒%)
๒๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ก่อกำเริบรถยนต์ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบรถยนต์จนกว่าจะมีการกำจัดแล้วเสร็จ	๒๓๗ (๘๐%)	๔๙ (๑๗%)	๙ (๓%)
๒๘	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้การกำจัดกากอุตสาหกรรมภายในนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	๒๕๘ (๘๗%)	๒๗ (๙%)	๑๐ (๓%)
๒๙	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ กรณีพบกากอุตสาหกรรมอันตราย หรือขยะอิเล็กทรอนิกส์ ถูกลักลอบทิ้งในสถานที่ใด และอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน ให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือผู้ซึ่งอธิบดีฯ มอบหมายหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจัดการกับกากอุตสาหกรรมนั้น	๒๗๒ (๙๒%)	๑๓ (๔%)	๑๐ (๓%)
๓๐	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ กรณีพบว่ามีกากอุตสาหกรรมปะปนอยู่กับขยะมูลฝอย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย นำส่งไปกำจัด โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นเสียค่าใช้จ่ายเอง	๒๔๗ (๘๔%)	๓๗ (๑๓%)	๑๑ (๔%)
๓๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้มีการวางหลักประกัน เพื่อสามารถนำไปใช้ในการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นจากความเสียหายที่เกิดจากการประกอบกิจการกากอุตสาหกรรม	๑๔๓ (๔๘%)	๑๔๗ (๕๐%)	๕ (๒%)

คำถาม		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
๓๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้การวางหลักประกันความเสียหายเบื้องต้นและวางเป็นเงินไทยและวางทุกปีตลอดระยะเวลาประกอบกิจการรวบรวม ขนส่งหรือกำจัดกากอุตสาหกรรม	๒๒๘ (๗๗%)	๕๗ (๑๙%)	๑๐ (๓%)
๓๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้มีการประกันภัยสำหรับการประกอบกิจการของผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม	๑๖๐ (๕๔%)	๑๒๗ (๔๓%)	๘ (๓%)
๓๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่มีเหตุควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบสภาพกิจการ อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะ สภาพเครื่องจักร หรือการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (๒) สั่งห้ามเข้าหรือให้ออกจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดเงื่อนไขและระยะเวลาตามสมควรเพื่อระงับเหตุดังกล่าว (๓) นำตัวอย่างกากอุตสาหกรรมหรือสิ่งอื่นใด ที่สงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในปริมาณพอสมควรเพื่อไปตรวจสอบ (๔) ตรวจ คั่น กัก ยึด หรืออายัดกากอุตสาหกรรม เครื่องจักร ยานพาหนะ ผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ สมุดบัญชี เอกสารหรือสิ่งอื่นใด ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าการประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม หรือมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (๕) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้	๒๖๗ (๙๑%)	๑๗ (๖%)	๑๑ (๔%)
๓๕	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ก่อกำเนิด ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ผู้กำจัด ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขหรือปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเมื่อพบว่าบุคคลเหล่านี้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย	๒๗๐ (๙๒%)	๑๔ (๕%)	๑๑ (๔%)

คำถาม		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
๓๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ กรณีที่มีการออกคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ผู้ก่อกำเนิด ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ไม่ดำเนินการ ให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งให้บุคคลเหล่านั้นหยุดประกอบกิจการได้	๒๖๙ (๙๑%)	๑๖ (๕%)	๑๐ (๓%)
๓๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้กมัตประทับตราเครื่องจักร ภาชนะ ยานพาหนะ กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งปรับปรุงแก้ไขโรงงาน	๒๖๕ (๙๐%)	๑๙ (๖%)	๑๑ (๔%)
๓๘	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเพิกถอนใบอนุญาต หรือดำเนินการจำหน่ายการแจ้งออกจากสารบบได้ ในกรณีที่ผู้กำจัด ผู้รวบรวม หรือผู้ขนส่ง ไม่ปรับปรุงแก้ไขโรงงาน แม้จะได้มีการสั่งให้หยุดประกอบกิจการแล้วก็ตาม	๒๖๙ (๙๑%)	๑๖ (๕%)	๑๐ (๓%)
๓๙	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมสามารถออกคำสั่งให้ผู้นำเข้า หรือผู้ครอบครองส่งกากอุตสาหกรรมออกไปนอกราชอาณาจักร เมื่อพบว่ามีการนำกากอุตสาหกรรมเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต	๒๖๙ (๙๑%)	๑๖ (๕%)	๑๐ (๓%)
๔๐	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ กรณีที่ผู้ก่อกำเนิด ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ผู้กำจัด ผู้นำเข้า ผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีอำนาจมอบหมายให้บุคคลนั้นหรือหน่วยงานอื่นไปดำเนินการตามคำสั่งแทนได้ โดยให้บุคคลผู้รับคำสั่งข้างต้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายและเบี้ยปรับ	๒๖๓ (๘๙%)	๒๒ (๗%)	๑๐ (๓%)
๔๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีอำนาจยึดหรืออายัดที่ดินอันเป็นที่ตั้งของสถานรวบรวมหรือสถานกำจัดกากอุตสาหกรรม และทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดออกขายทอดตลาด เพื่อนำเงินมาใช้ในการแก้ไข ปรับปรุง หรือเยียวยา	๒๕๓ (๘๖%)	๓๒ (๑๑%)	๑๐ (๓%)
๔๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี	๒๓๘ (๘๑%)	๔๖ (๑๖%)	๑๑ (๔%)
๔๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิด ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม มีหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่ง เกี่ยวกับผลแห่งละเมิดของลูกจ้าง	๑๖๓ (๕๕%)	๑๒๕ (๔๒%)	๗ (๒%)

คำถาม		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
๔๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ กรณีที่ผู้ก่อกำเนิดผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัด กระทำการใดเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิตหรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหาย หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ว่าจะกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อก็ตาม	๒๖๐ (๘๘%)	๒๓ (๘%)	๑๒ (๔%)
๔๕	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้มีการออกประกาศเกี่ยวกับนโยบายส่งเสริมการกำจัดกากอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดจำนวนและขนาดของสถานรวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรมแต่ละประเภทหรือชนิดที่จะให้มีได้ในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง (๒) กำหนดชนิด คุณภาพ อัตราส่วน ปริมาณของกากอุตสาหกรรม แหล่งกำเนิดของกากอุตสาหกรรม ในประเทศที่สามารถนำมารวบรวมในสถานรวบรวมกากอุตสาหกรรม หรือที่สามารถนำมากำจัดในสถานกำจัดกากอุตสาหกรรมในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง (๓) กำหนด ชนิด คุณภาพ อัตราส่วน ปริมาณของกากอุตสาหกรรมที่สามารถนำเข้ามาจากนอกราชอาณาจักรเพื่อมาเป็นวัตถุดิบในสถานกำจัดกากอุตสาหกรรมในราชอาณาจักร (๔) กำหนดให้นำผลผลิตจากการกำจัดกากอุตสาหกรรมบางประเภทส่งออกไปนอกราชอาณาจักรทั้งหมดหรือบางส่วน (๕) กำหนดท้องที่ที่มีการรวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรมไม่เพียงพอ เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือสถานประกอบการอุตสาหกรรมสามารถรับการจัดสรรเงินสนับสนุนจากกองทุนได้	๑๗๔ (๕๙%)	๑๑๑ (๓๘%)	๑๐ (๓%)
๔๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ “กองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับใช้จ่ายในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (๑) เพื่อพัฒนาและยกระดับภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ และเป็นการประกอบการที่ยั่งยืน (๒) เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุน การเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การร่วมกิจการ และการร่วมลงทุน ให้กับวิสาหกิจที่ได้รับการบ่มเพาะ ให้มีศักยภาพทั้งทางเศรษฐกิจ และความปลอดภัยแก่สุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม	๒๓๗ (๘๐%)	๔๘ (๑๖%)	๑๐ (๓%)

คำถาม		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
	(๓) เพื่อเป็นเครื่องมือในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม (๔) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในงานสืบสวน ป้องกันปราบปราม และดำเนินคดีการกระทำความผิด			
๔๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ “กองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน” ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้ (๑) เงินค่าปรับในคดีอาญาหรือเงินค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติกำหนดให้นำส่งเงินดังกล่าวให้กองทุน (๒) เงินค่าธรรมเนียม เงินค่าบริการ เงินเพิ่ม เบี้ยปรับ หรือเงินอื่นใดที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติกำหนดให้นำส่งเงินดังกล่าวให้กองทุน ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง (๓) เงินที่ได้รับจากการวางหลักประกันตามมาตรา ๓๕ (๔) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาจากกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐตามมาตรา ๑๓๖ (๕) เงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาล (๖) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชน หรือองค์กรภาคเอกชนทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ รวมถึงรัฐบาลต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศโดยไม่มีข้อผูกพันใด ๆ (๗) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการดำเนินงานของกองทุน (๘) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้แก่กองทุน (๙) ดอกผล รายได้ หรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน (๑๐) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นของกองทุน เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน	๑๓๘ (๔๗%)	๑๔๘ (๕๐%)	๙ (๓%)
๔๘	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้มี “คณะกรรมการบริหารกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน” ซึ่งประกอบด้วย	๒๓๒ (๗๙%)	๕๐ (๑๗%)	๑๓ (๔%)

คำถาม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
(๑) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่ได้รับมอบหมาย อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และกรรมการผู้จัดการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการเงิน ด้านการธนาคาร ด้านการบัญชี ด้านกฎหมาย ด้านอุตสาหกรรม หรือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
๔๙ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้	๒๔๕ (๘๓%)	๓๘ (๑๓%)	๑๒ (๔%)
๕๐ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการ หลักเกณฑ์ และแนวทางในการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (๒) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการดำเนินการขอรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อสมทบกองทุน (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การใช้จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน การช่วยเหลือ อุดหนุน การร่วมกิจการ การร่วมลงทุน การลงทุน การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน การจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีของกองทุนเป็นสูญ และการบริหารความเสี่ยง โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และการกำหนดค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของผู้อำนวยการ และพนักงาน	๒๔๗ (๘๔%)	๓๕ (๑๒%)	๑๓ (๔%)

คำถาม		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
	(๕) พิจารณานุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณที่กองทุนจะดำเนินการในแต่ละปี (๖) กำกับดูแลการบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน (๗) แต่งตั้งผู้อำนวยการ ทำหน้าที่บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (๘) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือบุคคล เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ (๙) ออกประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย			
๕๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกาออกุทธสาหกรรมจะกำหนดให้จัดตั้งสำนักงานกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน โดยมีสำนักงานอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล และอาจตั้งสาขา ณ ที่อื่นใดตามความจำเป็น ก็ได้ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) บริหารกองทุนตามประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการ (๒) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ (๓) รับคำขอการช่วยเหลือ การส่งเสริม หรือการสนับสนุนจากกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ (๔) จัดทำแผนการดำเนินงานประจำปี ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา แผนการปฏิบัติงาน ประมาณการรายรับรายจ่ายประจำปี และประมาณการกระแสเงินสด (๕) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การเอกชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (๖) พัฒนาระบบ รูปแบบ วิธีการ และการให้บริการของกองทุน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน (๗) เก็บ รวบรวม วิเคราะห์ และวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนการดำเนินงานของกองทุน (๘) ดำเนินคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีปกครอง ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนหรือการบริหารกองทุนและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดกิจการของกองทุน (๙) รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการ (๑๐) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ	๒๔๔ (๘๓%)	๓๘ (๑๓%)	๑๓ (๔%)

คำถาม		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
๕๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้วิสาหกิจหรือผู้ประกอบการกิจการอุตสาหกรรม ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ สามารถขอรับการช่วยเหลือจากกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืนได้	๒๔๔ (๘๓%)	๓๙ (๑๓%)	๑๒ (๔%)
๕๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้หนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กองทุนมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของผู้กู้ยืมเงินในลำดับแรกถัดจากค่าเครื่องอุปโภคบริโภคอันจำเป็นประจำวันตามมาตรา ๒๕๓ (๔) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	๒๔๑ (๘๒%)	๔๒ (๑๔%)	๑๒ (๔%)
๕๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของกองทุนทุกรอบปีบัญชี	๒๕๒ (๘๕%)	๓๒ (๑๑%)	๑๑ (๔%)
๕๕	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้กำหนดโทษจำคุกสำหรับผู้ลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมเทียบเท่ากับความผิดต่อชีวิต และร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา	๒๕๓ (๘๖%)	๒๙ (๑๐%)	๑๓ (๔%)
๕๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ปรับในอัตราที่สูงเทียบเท่ากับเงินที่จะนำมาฟื้นฟูเยียวยา กรณีที่มีการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมและก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล ทรัพย์สิน หรือสาธารณะ	๒๖๔ (๘๙%)	๑๗ (๖%)	๑๔ (๕%)
๕๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางวินัย	๒๕๖ (๘๗%)	๒๖ (๙%)	๑๓ (๔%)
๕๘	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ลงโทษ ผู้ก่อกำเนิดผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมทั้งจำคุกและปรับ	๒๕๔ (๘๖%)	๒๙ (๑๐%)	๑๒ (๔%)
๕๙	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้กรณีที่มีการฝ่าฝืนคำสั่งให้มีโทษปรับรายวัน	๒๕๘ (๘๗%)	๒๖ (๙%)	๑๑ (๔%)
๖๐	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการกระทำความผิดนั้นเกิดจากการกระทำหรือละเว้นไม่กระทำของวิศวกรซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการประกอบกิจการ วิศวกรผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย	๒๔๐ (๘๑%)	๔๓ (๑๕%)	๑๒ (๔%)

คำถาม		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความเห็น
๖๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ในกรณีที่มีการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าบุคคลผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับสถานประกอบการ อุตสาหกรรม หรือสถานรวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรมที่มีการกระทำ ความผิดเกิดขึ้น หรือบุคคล ซึ่งความเป็นอยู่ถูกรบกวนกระเทือนเนื่องจากการกระทำ ความผิดเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมาย ว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา	๒๕๒ (๘๕%)	๓๑ (๑๑%)	๑๒ (๔%)
๖๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ความผิดตามกฎหมายนี้ สามารถเปรียบเทียบปรับโดยคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีได้	๒๕๒ (๘๕%)	๓๐ (๑๐%)	๑๓ (๔%)
๖๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ ในกรณีที่มีการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และมีการอายัดกากอุตสาหกรรมไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถ ขยายทอดตลาดกากอุตสาหกรรมนั้นแล้วนำเงินมาเก็บรักษาไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด	๒๔๗ (๘๔%)	๓๘ (๑๓%)	๑๐ (๓%)
๖๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้เงินรายได้ที่ได้รับ จากกฎหมายนี้ให้นำส่งเข้ากองทุน โดยไม่นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน เพื่อให้สามารถนำไปแก้ไขปัญหา ที่เกิดจากการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม	๒๓๙ (๘๑%)	๔๗ (๑๖%)	๙ (๓%)
๖๕	ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ			

๓. สรุปประเด็นความคิดเห็น

หลังจากเสร็จสิ้นการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติจัดการกากอุตสาหกรรม พ.ศ. ได้ประมวลผล พร้อมสรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ตลอดจนจัดทำคำชี้แจงเหตุผลได้ดังนี้

คำถาม		สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่จะมีกฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม	ไม่เห็นด้วย ควรมีกฎหมายแยกเฉพาะสำหรับขยะอิเล็กทรอนิกส์ และซากรถยนต์ แยกต่างหากจากการจัดการกากอุตสาหกรรม เพราะเนื่องจาก (๑) เป็นขยะที่มีลักษณะเฉพาะ ชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบบางอย่างสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ หรือนำไปรีไซเคิล ไม่ใช่กากอุตสาหกรรมทั่วไป (๒) ส่งผลกระทบไปยังผู้บริโภค ที่อาจไม่ใช่สถานประกอบการโรงงาน	คงตามร่างเดิม เนื่องจากขยะอิเล็กทรอนิกส์ และซากรถยนต์ มีแหล่งกำเนิดมาจากสถานประกอบการอุตสาหกรรม เช่นเดียวกับกากอุตสาหกรรมทั่วไปและการกำจัดบำบัด ก็ต้องกระทำในสถานประกอบการอุตสาหกรรมเช่นเดียวกัน ประกอบกับการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือการรีไซเคิล ก็เป็นวิธีการในการจัดการกากอุตสาหกรรมวิธีหนึ่งอยู่แล้ว ส่วนประเด็นการส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคนั้น ตามหลักการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ให้ผู้ก่อต้องเป็นผู้รับผิดชอบ กรณีนี้ แม้ผู้บริโภคมิได้เป็นผู้ก่อโดยตรงแต่ผู้บริโภคก็เป็นผู้ใช้ประโยชน์ ประกอบกับกฎหมายฉบับนี้มีเจตนารมณ์ในการจัดการกากอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพทั้งกระบวนการจัดการรวบรวม คัดแยก ทำลาย ผู้บริโภคจึงเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ จึงจำต้องอาจได้รับผลกระทบจากกฎหมายฉบับนี้บ้าง แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้ผู้ปฏิบัติก็มีได้เกินสัดส่วนแต่อย่างใด
๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะรวมถึง	ไม่เห็นด้วย	คงตามร่างเดิม เนื่องจากส่วนประกอบ ชิ้นส่วน หรืออะไหล่ของขยะอิเล็กทรอนิกส์และซากรถยนต์อาจประกอบด้วยวัตถุหรือสารที่มีอันตรายเป็นส่วนประกอบเช่นเดียวกับกาก

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
กากอุตสาหกรรมที่มาจากโรงงานอุตสาหกรรม ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และซากรถยนต์	- เนื่องจากการกำหนดดังกล่าวจะรวมไปถึงผู้ประกอบการรับซื้อของเก่า ผู้เก็บของเก่าขาย ซึ่งเป็นการสร้างผลกระทบกับผู้ที่มีรายได้น้อย หรือไม่มีอาชีพ แต่ต้องหาเก็บของเก่าไปขายเพื่อสร้างรายได้ในการเลี้ยงชีพ - มีกฎหมายเพิ่มเติมสร้างความสับสน	อุตสาหกรรมจากโรงงานเช่นเดียวกัน เช่น โลหะหนัก ที่อยู่ในถ่าน แบตเตอรี่ น้ำมันเครื่อง หรือตะกั่ว พรอท แคดเมียมที่อยู่ในขยะอิเล็กทรอนิกส์ (e-waste) ซึ่งหากรวบรวมหรือคัดแยกไม่ถูกวิธีอาจทำให้สารดังกล่าวรั่วไหลสู่ภายนอกและก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ อนามัย ชีวิตของประชาชน หรือความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อมได้ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ของสาธารณะจึงมีความจำเป็นควบคุม และกำกับดูแลกระบวนการจัดการของเสียตั้งแต่การรวบรวม คัดแยก ทำลาย
๓ ทานเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะบังคับกับผู้ที่ก่อให้เกิดกากอุตสาหกรรม ผู้รวบรวมกากอุตสาหกรรม ผู้ขนส่งกากอุตสาหกรรมและผู้จัดการกากอุตสาหกรรม	เห็นด้วย - แต่กฎหมายไม่ควรรวมถึงขยะมูลฝอย และขยะมูลฝอยที่สามารถรีไซเคิลได้ ซึ่งมีกฎหมายตาม พ.ร.บ.สาธารณสุข ควบคุมอยู่แล้ว - เป็นไปตามหลัก EPR - จะทำให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงความรับผิดชอบในการจัดการกากอย่างถูกต้อง	คงตามร่างเดิม เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีความมุ่งหมายที่แตกต่างกัน โดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นการควบคุมกำกับดูแลในด้านสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ อนามัย ความเป็นอยู่ และสภาพแวดล้อมของคน ส่วนพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีเจตนารมณ์ในการควบคุมกำกับดูแลการประกอบกิจการโรงงานให้มีความปลอดภัยทั้งต่อคนและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น แม้กากอุตสาหกรรมบางชนิดจะเข้านิยามของคำว่า “มูลฝอย” ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่กากอุตสาหกรรมดังกล่าวเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งผ่านกระบวนการผลิต และอาจปนเปื้อน อีกทั้งเพื่อให้การจัดการของเสีย

คำถาม		สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
			ที่เกิดจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจึงต้องควบคุมกำกับดูแลของเสียที่เกิดขึ้นดังกล่าว และการบำบัด กำจัด ก็จะถูกกำหนดให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ
๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะแบ่งกากอุตสาหกรรมเป็นกากอุตสาหกรรมอันตราย และ กากอุตสาหกรรมไม่อันตราย	ไม่เห็นด้วย - กากอันตรายควรมีการแบ่งระดับความเป็นอันตราย เช่น อันตรายมากที่สุด อันตรายมากที่ต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่ต้องวินิจฉัย ส่วนกากที่ยังอยู่ในระหว่างพิจารณาและอันตรายและกำจัดได้โดยปกติต้องผ่านการประเมินจากผู้สันตติกรรมว่าพิสูจน์แล้วไม่มีผลร้ายกับชุมชน ก็ให้มีระบบรวบรวมทำลายในสถานที่ที่กรรมกรสิ่งแวดล้อมและสภาพอุตสาหกรรมรับรองใช้เป็นผู้ดำเนินการ - ทั้งอันตราย และไม่อันตราย ควรเข้าระบบในการตรวจสอบได้ ทั้งหมดไม่ควรแบ่งแยกกัน เพราะทั้ง ๒ หากไม่มีการจัดที่ถูกต้องเหมาะสมย่อมเกิดผลกระทบต่อความเสียหายกับสิ่งแวดล้อมด้วยกันทั้งหมด - เนื่องจากไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเพื่อเป็นการกำหนดกรอบการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจในการกำหนดให้เป็นกากอุตสาหกรรมอันตราย กับไม่อันตราย แต่ต้องให้รัฐมนตรีประกาศ ดูแล้วไม่โปร่งใส ตรวจสอบไม่ได้ เห็นด้วย - ควรปรับคำนิยามของ “กากอุตสาหกรรม” เพื่อให้เปิดโอกาสในการนำกากอุตสาหกรรมที่มีประโยชน์กลับมาใช้ได้	คงตามร่างเดิม การแบ่งกากอุตสาหกรรมเป็นกากอุตสาหกรรมอันตราย และกากอุตสาหกรรมไม่อันตราย ทำให้สามารถกำหนดมาตรการควบคุมที่แตกต่างกันตามความจำเป็น และสอดคล้องกับสากลที่ใช้โดยองค์กรต่างประเทศ เช่น UNEP, Basel Convention อย่างไรก็ตามในการจัดทำกฎหมายลำดับรองจะนำความเห็นในส่วนนี้ไปประกอบการพิจารณาจัดทำด้วยต่อไป

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- ควรให้โรงงานที่คาดการณ์ว่าของเสียที่เป็นตะกอน หรือน้ำเสียที่ลักลอบทิ้งได้ง่าย ส่งตัวอย่างไปวิเคราะห์ยัง lab กลางของกระทรวงหรือกรมควบคุมมลพิษ ว่าเป็นอันตราย หรือไม่อันตราย โดยใช้เกณฑ์การวัดค่าที่เหมาะสม - เนื่องจากมีความเสี่ยงและการจัดการที่แตกต่างกัน	
๕	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะบังคับใช้กับการนำเข้ากากอุตสาหกรรมและการส่งออกกากอุตสาหกรรม	ไม่เห็นด้วย - กฎหมายที่อยู่ในอำนาจของกระทรวงอุตสาหกรรมในปัจจุบันมีอยู่สามารถใช้ได้อยู่แล้ว เช่น พ.ร.บ.โรงงาน พ.ร.บ.วัตถุอันตราย - ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมในประเทศอาจจะไม่ได้มาตรฐานในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในโรงงานหรือการพบข้อบกพร่องบางประมาณที่ไม่สอดคล้องตามกฎหมายในการควบคุมส่งผลให้ไม่สามารถทำคู่ค้ากันได้ จำเป็นต้องส่งออกป้อนต่างประเทศเพื่อดำเนินการจัดการและมีเทคโนโลยีที่ดีกว่าและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมชุมชนน้อยกว่า เห็นด้วย - เพื่อมิให้ประเทศเป็นที่รองรับขยะจากประเทศอื่น - ประเภทและชนิดของกากอุตสาหกรรมที่อนุญาตให้นำเข้าควรกำหนดให้ชัดเจน ตามความจำเป็น และความสามารถในการจัดการอย่างปลอดภัยของประเทศ และควรกำหนดมาตรฐานและเงื่อนไขที่เข้มงวดในการนำเข้า ควรต้องมีการประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น และควรกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงสำหรับผู้ลักลอบนำเข้ากากอุตสาหกรรม หรือนำเข้ากากอุตสาหกรรมโดยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งนี้ ต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อให้เกิด	คงตามร่างเดิม เพื่อเป็นการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในประเทศ หากไม่มีกฎหมายควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกกากอุตสาหกรรมจะทำให้ปัญหา “การทิ้งขยะข้ามชาติ” ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิตของประชาชน การมีกฎหมายควบคุมจะช่วยให้รัฐสามารถควบคุมตรวจสอบ และกำกับดูแลกากอุตสาหกรรมที่เข้ามาในประเทศหรือส่งออกป้อนประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศภายใต้อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		ความสมดุลระหว่างการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการส่งเสริมการค้าความร่วมมือระหว่างประเทศ - ควรมีการปรึกษาหารือกันระหว่างหน่วยงานราชการที่เป็นเส้นทางในการนำเข้าและส่งออก - ควรระบุให้ชัดว่าเป็นการนำเข้าจากต่างประเทศ และส่งออกไปยังต่างประเทศ เพื่อไม่ให้สับสนกับการนำเข้า และส่งออกจากเขต Freezone - การเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนมีความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อม อาจก่อให้เกิดปัญหานำเข้าของเสียอันตรายโดยแฝงรูปแบบการค้า	
๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้มีกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน	ไม่เห็นด้วย - ควรใช้วิธีหักเงินประกันในรูปภาษีขยะจากผลิตภัณฑ์ไว้อย่างน้อย ๓๕ % ของราคาต้นทุนสินค้า และหัก ณ ที่จ่าย โดยเก็บจากผู้ประกอบการ - วัตถุประสงค์ของกองทุนมีขอบเขตกว้างกว่าเรื่องการจัดการกากอุตสาหกรรม ซึ่งเกินกว่าหลักการและเหตุผล - เป็นการเพิ่มภาระของผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง และผู้รับกำจัด ที่ต้องนำส่งเงินเข้ากองทุน เป็นการเพิ่มต้นทุนของผู้ประกอบการ ซึ่งอาจกระทบกับค่าบริการในการขนส่งและกำจัดที่ผู้ประกอบการต้องจ่ายด้วย - หากผู้ที่ต้องส่งเงินเข้ากองทุนไม่ได้กระทำความผิดใด ๆ จะเป็นการเอาเปรียบผู้ประกอบการที่มีการจัดการที่ดี - มีความซ้ำซ้อนและไม่ชัดเจนด้านการใช้เงิน - ควรใช้เงินงบประมาณแผ่นดินในการจัดการตามวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหาจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม อย่างถูกต้อง	คงตามร่างเดิม การแก้ไขปัญหากากอุตสาหกรรมต้องดำเนินการแบบองค์รวมการมีกองทุนจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา เนื่องจากการแก้ไขปัญหากากอุตสาหกรรมต้องดำเนินการทั้งปัญหาการกำจัดหรือบำบัด และป้องกันตั้งแต่ต้นทาง ไม่ว่าจะเป็นการจัดการอย่างถูกสุขลักษณะและปลอดภัยต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม การลดปริมาณ การนำกลับมาใช้ใหม่ โดยกองทุนจะเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับการส่งเสริมการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพสูง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา ซึ่งการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรมเหล่านี้จะช่วยยกระดับขีดความสามารถในการจัดการกากอุตสาหกรรมของประเทศ นอกจากนี้ กองทุนยังสนับสนุนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่อาจมีข้อจำกัดด้านเงินทุนและเทคโนโลยี

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- เป็นการเพิ่มภาระให้ผู้รับกำจัด มองว่าผู้กระทำความผิดควรเป็น คนรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นไม่ใช่เงินกองกลางมาแก้ไขปัญห - หากมีกองทุนตรงนี้ ผู้ที่กระทำผิดก็就不用แล้วเพราะจะมีบในการจัดการ รออยู่ แต่ผู้ที่ต้องจ่ายเงินกองทุนตรงนี้ก็กลับต้องมีผลกระทบจากสิ่งที่ได้ทำ ซ้ำยังเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายไปยัง ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง และผู้ประกอบการอีก เห็นด้วย - สามารถใช้ระงับเหตุและบรรเทาผลกระทบได้ทันที - เพื่อให้มีเงินในการจัดการกากอุตสาหกรรมที่ให้ผู้รับผิดชอบไม่ได้ - เพื่อให้สอดคล้องกับความยั่งยืนของประเทศ - ควรพิจารณาอย่างจริงจัง เพราะหากการจัดตั้งกองทุนเพิ่มภาระต้นทุน ให้กับผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจอย่างถูกกฎหมาย อาจส่งผลให้ต้นทุน การจัดการกากอุตสาหกรรมสูงขึ้นจนโรงงานบางแห่งพยายามหลีกเลี่ยงกฎหมาย หรือหันไปใช้วิธีการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม ซึ่งจะทำให้ปัญหามลพิษแย่ง แทนที่จะดีขึ้น - หากมีการส่งเสริมผ่านกองทุน เช่น การให้เงินสนับสนุนกิจการรีไซเคิล จะช่วยลดปริมาณกาก และส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน	ในการจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างเหมาะสม กองทุน สามารถให้การสนับสนุนทางการเงินและความช่วยเหลือ ทางวิชาการเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามกฎหมาย และยกระดับการจัดการกากอุตสาหกรรมของตนเองได้ อีกหนึ่งความจำเป็นที่สำคัญของการมีกองทุนคือ เพื่อใช้ ในการจัดการกับสถานการณ์ฉุกเฉินและอุบัติเหตุ กรณี การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม การรั่วไหลของสารเคมี หรืออุบัติเหตุจากกากอุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยกองทุนจะเป็น แหล่งเงินทุนสำรองสำหรับใช้ในกรณีฉุกเฉินเหล่านี้ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ได้อย่างทันท่วงที และมีประสิทธิภาพ รวมถึงการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ
๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กากอุตสาหกรรมจะ กำหนดให้ออกกฎกระทรวง ในเรื่องดังต่อไปนี้ ไม่เห็นด้วย - บางโรงงานมีข้อจำกัดของพื้นที่จัดเก็บและหากมีการกำหนดหลักเกณฑ์ จะทำให้มีค่าใช้จ่ายที่สูงอาจทำให้มีการโยกย้ายฐานผลิต - ผู้ประกอบการควรมีสถานที่การกำหนดคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่แจ้ง ให้ผู้รวบรวมขนส่งต้องมีจะเป็นแนวทางที่ดี	คงตามร่างเดิม เนื่องจากกฎหมายลำดับรองเป็นเครื่องมือ ทางกฎหมายในควบคุมและกำกับดูแลการจัดการกาก อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งในเรื่องของสถานที่ ตั้ง สภาพแวดล้อมหรือลักษณะภายในของสถานที่ดำเนินการ รวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรม ลักษณะ ประเภท

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
(๑) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้งสภาพแวดล้อมหรือลักษณะภายในของสถานที่ดำเนินการรวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรม (๒) กำหนดลักษณะ ประเภท ชนิดของเครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์ เทคโนโลยีการจัดการ หรือสิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการดำเนินการรวบรวม ขนส่ง หรือกำจัดกากอุตสาหกรรม (๓) กำหนดให้มีบุคลากรซึ่งมีความรู้เฉพาะตามประเภท ชนิดหรือขนาดของการดำเนินการรวบรวม ขนส่ง หรือกำจัดกากอุตสาหกรรม เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในสถานที่ดำเนินการรวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรม หรือปฏิบัติหน้าที่ในการขนส่งกากอุตสาหกรรม	- ไม่ควรกำหนดให้มีบุคลากรเฉพาะเพิ่มเติม เนื่องจากทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและเพิ่มต้นทุนทางธุรกิจ เห็นด้วย - เพื่อให้มีเงื่อนไขในการควบคุมการจัดการกาก - ปัจจุบันมีหลายที่ที่บุคลากรเหล่านี้ไม่สามารถทำหน้าที่ได้ตามกฎหมาย เพราะเป็นลูกจ้าง และถูกกลืนกินด้วยคำสั่งของนายจ้างที่ไม่เห็นชอบกับวิธีการหรือกฎหมายแบบนี้ - แต่ไม่ทั้งหมด เพราะมันเอื้อให้แก่นายทุนเงินหนาเท่านั้น ทำให้การจัดการรายย่อยขาดประโยชน์ และลำบากต่อบางพื้นที่ที่ห่างไกลความเจริญ	ชนิดของเครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์ เทคโนโลยีการจัดการ หรือสิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการดำเนินการรวบรวม ขนส่ง หรือกำจัดกากอุตสาหกรรม และกำหนดให้มีบุคลากรซึ่งมีความรู้เฉพาะ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๘ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะบังคับใช้ใน เขต ปล อ ต อ า กร ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร	ไม่เห็นด้วย - ควรตรวจสอบทั้บซ้อนกับกฎหมายกรมศุลกากรหรือไม่ หรือกฎหมายที่กระทรวงอุตสาหกรรมมี แต่ไม่ได้ไปดำเนินการหรือไม่ เห็นด้วย - ทุกพื้นที่ควรต้องถูกควบคุมและปฏิบัติตามกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมโดยมียกเว้น - เพราะปัจจุบันมีการสำแดงเท็จ รวมถึงการส่งขยะหรือกากของเสียมายังประเทศไทย โดยใช้ผู้รับปลอมเพื่อเป็นการทิ้งกากอุตสาหกรรมทางอ้อม - ควรเพิ่มเขตประกอบการค้าเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยด้วย - เพื่อลดความได้เปรียบเสียเปรียบ เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน - อาจต้องมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมศุลกากร เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และอาจกำหนดข้อยกเว้นสำหรับกากอุตสาหกรรมบางประเภทที่นำเข้ามาในเขตปลอดอากรเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต และมีการจัดการอย่างเหมาะสมตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ - อาจต้องมีระบบติดตามเส้นทางการเคลื่อนย้ายกากอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันการใช้เขตปลอดอากรเป็นจุดพักของเสียก่อนนำไปทิ้งผิดกฎหมาย - ควรพิจารณารหัสของกากอุตสาหกรรมและพิกัดศุลกากรร่วมกัน	คงตามร่างเดิม เพื่อเป็นการป้องกันการใช้เขตปลอดอากรเป็นช่องทางหลีกเลี่ยงกฎหมาย เนื่องจากเขตปลอดอากรมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีและพิธีการศุลกากรที่ผ่อนปรน อย่างไรก็ตาม หากไม่มีกฎหมายควบคุมการจัดการกากอุตสาหกรรมที่ชัดเจน อาจมีการใช้เขตปลอดอากรเป็นช่องทางในการนำเข้ากากอุตสาหกรรมอันตราย หรือกากอุตสาหกรรมที่ไม่สามารถจัดการได้อย่างเหมาะสมในประเทศ เข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้ามาเพื่อทิ้ง หรือดำเนินการใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการกากฯ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- ต้องมีการระบุรายละเอียดให้ชัดเจน เนื่องจากบางโรงงานอยู่ในเขตประกอบการ Free Zone ซึ่งถือว่าเป็นต่างประเทศ ก็จะถือว่าส่งของเสียออกไปกำจัดจากต่างประเทศ - ขอให้ระบุเงื่อนไขเพิ่มเติมให้ชัดเจน ตัวอย่างเช่น เป็นการนำเข้ากากอุตสาหกรรมจากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร หรือเข้ามาในเขตปลอดอากร หรือ เข้ามาในเขตอื่นตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรืออื่น ๆ เท่านั้น และขอให้มีการแยกพิกัดและรหัสสถิติระหว่างกากอุตสาหกรรม และชิ้นส่วนอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันไม่ให้มีผลกระทบต่อการทำพิธีการศุลกากร เช่น ใบขนสินค้าขาเข้าโอนย้ายชำระค่าภาษีอากร (เศษซาก) , ใบขนโอนย้าย หรือ ใบขนประเภทอื่นที่เกี่ยวข้อง	
๙	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรมที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องรับผิดชอบต่อกากอุตสาหกรรมจนกว่าจะมีการกำจัดแล้วเสร็จ	ไม่เห็นด้วย - ผู้ประกอบการควรจำกัดหน้าที่เฉพาะสิ่งที่ควบคุมได้ตามปกติวิสัยทางธุรกิจ - ควรจะกำหนดความรับผิดชอบเพียงแค่ว่าเมื่ออยู่ในโรงงานเท่านั้น - หน้าที่การควบคุมและความรับผิดชอบของผู้ประกอบการควรจำกัดอยู่เพียงขอบเขตที่ผู้ประกอบการพึงควบคุมได้ตามปกติทางธุรกิจ ไม่ควรครอบคลุมรวมถึงกรณีของการดำเนินการโดยผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัด - ต้องให้เป็นการรับผิดชอบร่วมกัน ตลอดห่วงโซ่คุณค่าของการกำจัดกากอุตสาหกรรมตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด หากให้ผู้ก่อกำเนิดต้องรับผิดชอบเป็นหลัก แต่ห่วงโซ่คุณค่าไม่พร้อมจะส่งผลต่อการจัดการอย่างเหมาะสม - ควรให้รับผิดชอบเฉพาะกรณีว่าจ้างบุคคลผู้ไม่ได้รับอนุญาตไม่เช่นนั้นผู้รับดำเนินการมีแต่ได้กับได้	คงตามร่างเดิม เนื่องจากหลักการ "ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย" (Polluter Pays Principle – PPP) เป็นหลักการสากลในกฎหมายสิ่งแวดล้อมซึ่งกำหนดให้ผู้ก่อให้เกิดของเสียหรือมลพิษมีหน้าที่รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายและการจัดการผลกระทบทั้งปวงที่เกิดขึ้นหากผู้ก่อกำเนิดไม่ต้องรับผิดชอบจนถึงขั้นตอนการจัดขั้นสุดท้าย อาจก่อให้เกิดการปล่อยปะละเลย การส่งมอบกากของเสียให้แก่ผู้ที่ไม่มีความรู้ในการจัดการอย่างเหมาะสม หรือการลักลอบทิ้งกากของเสียโดยผิดกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ จึงกำหนดให้ ความรับผิดชอบของผู้ก่อกำเนิดมิได้สิ้นสุดลงเพียงแค่การส่งมอบกากของเสียเท่านั้น หากแต่ต้องคงอยู่จนกว่าการกำจัดจะเสร็จสิ้นโดยถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- ผู้ก่อกำเนิดควรหมดอำนาจการรับผิดชอบ ตั้งแต่การออกเอกสารออกจากโรงงาน หากมีการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมไปไม่ถึงปลายทาง ควรกำหนดให้ผู้ขนส่งมีความรับผิดชอบ หากปลายทางผู้รับกำจัดไม่กำจัดและบำบัดตามที่ได้รับการอนุญาต ผู้รับผิดชอบก็ควรเป็นผู้รับกำจัด เพราะผู้ก่อกำเนิดไม่สามารถควบคุมผู้ขนส่งหรือผู้รับกำจัดได้ - ควรเพิ่มกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้เป็นผู้รับผิดชอบร่วมด้วย เนื่องจากทางกรมเป็นผู้อนุมัติในการขนส่ง - ผู้ก่อกำเนิดควรรับผิดชอบถึงแค่โรงงานผู้รับกำจัด เพราะหลังจากถึงโรงงานแล้ว ผู้รับกำจัดต้องรับผิดชอบเต็มรูปแบบ - ปัญหาที่ผ่านมาเห็นว่า ส่วนหนึ่งมาจากผู้รับกำจัด โดยผู้รับกำจัดได้ขึ้นทะเบียนโดยหน่วยงานราชการ หน่วยงานราชการควรทำงานให้มาก และครอบคลุมเพียงพอต่อการบริหารงาน มีการอดิที่ต่อเนื่องและโปร่งใส - ควรให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งผู้ขนส่ง รวบรวมรวมถึงปลายทาง จนกว่าจะจัดการกากอุตสาหกรรมแล้วเสร็จ - กากอุตสาหกรรมถูกส่งมอบไปยัง ผู้ขนส่ง/ผู้กำจัด ความรับผิดชอบควรอยู่ที่ผู้ถือครอง ณ จุดนั้น - ควรแยกความรับผิดชอบให้ชัดเจน เช่น ผู้ประกอบรถยนต์ไม่ได้ตั้งราคาขายที่รวมการกำจัดเศษซาก จึงไม่น่ารับผิดชอบเพราะได้ขายตัดไปแล้ว - ก่อให้เกิดหน้าที่และภาระเกินสมควรกับโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นผู้ก่อกำเนิด	การวางหลักการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งกากของเสียหรือการส่งต่อกากของเสียให้แก่ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมาย หากกฎหมายอนุญาตให้ผู้ก่อกำเนิดพ้นจากความรับผิดชอบหลังจากการส่งมอบกากของเสียแล้ว อาจก่อให้เกิดปัญหา เช่น การลักลอบทิ้งของเสียระหว่างการขนส่ง ดังนั้น การกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดต้องรับผิดชอบจนกว่าการกำจัดจะแล้วเสร็จถือเป็นกลไกในการควบคุมผู้ก่อกำเนิด และกรมโรงงานอุตสาหกรรมสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ตลอดเส้นทางของกากของเสีย อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกิดการเลือกให้ผู้ดำเนินการที่มีมาตรฐาน ทั้งนี้ หากกฎหมายมิได้บัญญัติหลักการนี้ไว้ จะก่อให้เกิดปัญหาในการติดตามผู้รับผิดชอบ สร้างภาระความรับผิดชอบแก่ประชาชนและรัฐในท้ายที่สุด

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	เห็นด้วย - จากเหตุการณ์ วินโพรเซส เอกอุทัย และที่จริงยังมีอีกหลายโรง รับกำจัดกากฯ ในราคาที่บิดเบือน เพราะผู้ก่อกำเนิดขาดความรับผิดชอบ เน้นราคาที่ถูกเกินจริง จึงทำให้เกิดการลักลอบฝัง แอบระบายลงแหล่งน้ำและสิ่งแวดล้อม แต่อยากให้พิจารณาความรับผิดชอบต่อคนกลางที่เรียกว่าโบรกเกอร์ด้วย เพราะเป็นกลุ่มที่สร้างผลกระทบเลวร้ายเช่นกัน เป็นผู้่องถ่ายกากฯ ไปกำจัดในราคาถูกและไม่ได้สนใจด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อมใด ๆ เลย ตัดสินใจแทนผู้ก่อกำเนิด เมื่อรับค่าดำเนินการไป - ผู้ประกอบการจะได้รอบคอบและใส่ใจในการจัดหาบริษัทรับกำจัดกากที่มีคุณภาพ ไม่เลือกตามราคาถูกที่ไม่มีศักยภาพและไปลักลอบทิ้งจนสร้างผลกระทบ - เห็นด้วยที่ให้หลักการกำจัดเป็นหลัก EPR ทั้งนี้ ควรมี scheme การจัดการที่ชัดเจนว่าเป็นระบบแบบใด ซึ่งอาจกำหนดต่อไปหาก พ.ร.บ. มีการบังคับใช้แล้ว - เป็นหลักการที่ดี เพราะผู้ก่อกำเนิดควรใส่ใจกากของตัวเองว่ามีการนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี รวมถึงต้องสุ่มไปตรวจการขนส่งและการกำจัดด้วย - ผู้ก่อกำเนิดควรรับผิดชอบต่อขยะของตนเอง - เป็นหลักการสำคัญในการควบคุมความเสี่ยงจากของเสียอันตราย ช่วยป้องกันการทิ้งหรือถ่ายโอนความรับผิดชอบต่อบุคคลอื่นโดยไม่เหมาะสม ทั้งยังสร้างแรงจูงใจให้โรงงานจัดการกากอย่างรอบคอบ มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับหลักการ “ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย” ซึ่งเป็นมาตรฐานสากลในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- เนื่องจากผู้ก่อกำเนิดเป็นผู้ที่เข้าใจคุณสมบัติ ปริมาณ และความอันตรายของกากที่ตนสร้างขึ้นได้ดีที่สุด การให้พวกเขารับผิดชอบตลอดจะทำการจัดการกากปลอดภัยที่สุดเท่าที่จะทำได้ - เพื่อความยั่งยืน, เป็นธรรม - หน่วยงานรัฐ ต้องกำกับดูแลโรงงานจัดการกากอุตสาหกรรม เพราะการขออนุญาตทางโรงงานอุตสาหกรรมได้ใช้บริษัทฯ รับกำจัดที่ได้รับรองจากกรมโรงงานอยู่แล้ว - ถ้าให้ผู้ก่อกำเนิดต้องรับผิดชอบเป็นหลัก มีความเห็นว่าจะไม่สามารถควบคุมการจัดการของผู้รับกำจัด บำบัดได้ - แต่รัฐควรปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพใช้ได้จริง และต้องกำกับและตรวจสอบได้ว่าปลายทางกำจัดได้ตามที่กำหนดไว้หรือไม่	
๑๐	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมไม่สามารถนำกากอุตสาหกรรมอันตรายออกนอกโรงงานจนกว่าจะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	ไม่เห็นด้วย - สร้างความล่าช้าและภาระทางธุรกิจ หากต้องรอการอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมทุกครั้งก่อนนำกากอุตสาหกรรมอันตรายออกจากโรงงาน อาจทำให้กระบวนการจัดการของเสียล่าช้า ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจ และเพิ่มต้นทุนด้านการจัดเก็บของเสียในโรงงาน - การที่โรงงานต้องกักเก็บกากอุตสาหกรรมอันตรายไว้เป็นเวลานาน อาจเพิ่มความเสี่ยงในการรั่วไหล การเกิดปฏิกิริยาเคมี หรือการเกิดอุบัติเหตุภายในโรงงาน โดยเฉพาะสารเคมีไวไฟหรือของเสียที่มีคุณสมบัติเสื่อมสภาพเมื่อเวลาผ่านไป	คงตามร่างเดิม เนื่องจากการกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมก่อนนำกากอุตสาหกรรมอันตรายออกนอกโรงงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อชีวิตมนุษย์ ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมจากการรั่วไหลหรืออุบัติเหตุระหว่างการเคลื่อนย้าย โดยการขออนุญาตจะเปิดโอกาสให้ภาครัฐสามารถตรวจสอบความปลอดภัยของการจัดเก็บ การอนุญาตของผู้ขนส่ง และความถูกต้องของสถานที่ปลายทางอีกทั้ง มาตรการนี้ยังช่วยป้องกันการลักลอบทิ้งกากในพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัย เช่น ใกล้แหล่งน้ำ โรงเรียน หรือแหล่งชุมชนซึ่งอาจเกิดจากการส่งต่อให้

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- หากทุกโรงงานต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อาจทำให้เกิดภาระงานจำนวนมาก ส่งผลให้กระบวนการพิจารณาล่าช้า และอาจทำให้เกิดปัญหาคอขวดในการอนุมัติ - ระบบ Manifest (ใบกำกับการขนส่งกากอุตสาหกรรม) กำหนดให้มีการติดตามเส้นทางการขนส่งและการกำจัดอย่างถูกต้อง จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มขั้นตอนการขออนุญาตที่ซ้ำซ้อน - หากต้องการเพิ่มความเข้มงวด อาจกำหนดให้เฉพาะกากอุตสาหกรรมอันตรายที่มีความเสี่ยงสูง (เช่น กากกัมมันตรังสี สารเคมีอันตรายที่อาจใช้ในการก่อการร้าย) ต้องได้รับอนุญาตก่อนเคลื่อนย้าย แต่ไม่ควรใช้กับกากอุตสาหกรรมอันตรายทั่วไป - การขออนุญาตสามารถทำได้ แต่ต้องมีระบบการขออนุญาตที่มีประสิทธิภาพ มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน รวดเร็ว ไม่ใช่มีแค่ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้ ควรพิจารณารายการที่ต้องขออนุญาตเท่าที่จำเป็น เพราะการควบคุมที่ขออนุญาตอย่างเข้มงวดมากเกินไปจะทำให้ผู้ประกอบการที่อยากขออนุญาตถูกต้องเสียประโยชน์ เสียเวลา เสียต้นทุนที่เพิ่มขึ้น จากการเป็นคนดี และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการลักลอบขนกากอุตสาหกรรมไปกำจัดโดยไม่ได้รับอนุญาตมากขึ้น - เป็นการให้อำนาจที่มีความเสี่ยงในการคอร์รัปชัน การใช้เส้นสาย และทำให้กระบวนการทำงานล่าช้ากว่าเดิม เกิดผลกระทบที่อาจจะมากกว่าการตั้งคณะกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ที่ทำงานภายใต้การตรวจสอบของคณะกรรมการและเปิดช่องรับข้อร้องเรียนที่สามารถให้คณะกรรมการวินัยสามารถพิจารณาการปฏิบัติงานของผู้อนุมัติหรืออนุญาตที่มีการพิจารณาทุก ๆ สัปดาห์	ผู้รับกำจัดที่ไม่มีใบอนุญาต พร้อมกันนี้ยังเป็นกลไกสำคัญในการสร้างระบบติดตามย้อนหลัง (traceability) โดยสามารถบันทึกข้อมูลผู้ก่อกำเนิด ปริมาณ วันเวลา และจุดหมายปลายทางของกากได้อย่างเป็นระบบ

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		เห็นด้วย - เป็นการสร้างความมั่นใจว่ากากอุตสาหกรรมจะถูกส่งไปยังสถานที่จัดการที่ถูกต้องและได้รับอนุญาตตามกฎหมายเท่านั้น - การขออนุญาตจะเปิดโอกาสให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมตรวจสอบแผนการจัดการกากอันตรายของผู้ประกอบการได้อย่างละเอียด - แต่ควรมีการพัฒนาระบบให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและระยะเวลาในการอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ควร ลำบาก - แต่ควรชัดเจนว่าของเสียอันตรายที่ออกนอกโรงงาน ปริมาณจำนวนมาก หรือน้อย ต่อก้อน หรือ กิโลกรัม เพราะบางครั้งของเสียบางรายการไม่ถึงตัน - ควรมีระบบหรือกระบวนการที่รวดเร็วทำให้โรงงานอุตสาหกรรม ดำเนินการได้ตามลักษณะของธุรกิจ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้	
๑๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ก่อการกากอุตสาหกรรมที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องรับผิดชอบต่อผู้รวบรวมผู้ขนส่ง และผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม	ไม่เห็นด้วย - ควรแยกบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจนแบบ ยุโรป หรือประเทศตะวันตกที่พัฒนาแล้ว ไม่งั้นผู้ลงทุนต่างประเทศจะสับสนในหลักการสากลและที่ควรจะเป็น และทำให้ไม่สามารถรับกฎเกณฑ์ดังกล่าว และถอนหรือไม่มาลงทุน - ผู้ประกอบการไม่ควรมีหน้าที่ควบคุม และรับผิดชอบในกรณี ผู้รวบรวมผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัดไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ - เนื่องจากเป็นภาระที่เกินสมควร และขาดความสมเหตุสมผลในบริบทที่โรงงานได้ดำเนินการตามกฎหมายครบถ้วนแล้ว ควรมีกฎกำกับดูแลผู้รวบรวม/ผู้กำจัดโดยตรง พร้อมระบบติดตามจากภาครัฐที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการผลักภาระมายังผู้ประกอบการ	คงตามร่างเดิม เนื่องจาก ผู้ก่อการกากเป็น “จุดเริ่มต้น” ของวงจรการจัดการกากอุตสาหกรรม และเป็นผู้มีอำนาจในการเลือกให้ผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้อง จึงมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบไม่เพียงแค่นั้นเอง แต่รวมถึงบุคคลหรือกิจการที่รับช่วงงานต่อ เช่น การรวบรวม ขนส่ง และกำจัดกาก หลักการนี้ช่วยให้ระบบการจัดการมีความปลอดภัยต่อเนื่องในทุกขั้นตอนและไม่เกิด “ช่องว่างของความรับผิดชอบ” หากไม่มีหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อผู้ดำเนินการที่เลือกใช้ ผู้ก่อการกาก อาจเลือกใช้ผู้รับจ้างที่ไม่มีใบอนุญาตให้บริการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน หรือไม่มีความสามารถในการจัดการกาก การกำหนดความรับผิดชอบเช่นนี้

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- หน้าที่การควบคุมและความรับผิดชอบของผู้ประกอบการควรจำกัดอยู่เพียงขอบเขตที่ผู้ประกอบการพึงควบคุมได้ตามปกติทางธุรกิจ ไม่ควรครอบคลุมรวมไปถึงกรณีของการดำเนินการโดยผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัด ซึ่งไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ - ต้องให้เป็นการรับผิดชอบร่วมกัน ตลอดห่วงโซ่คุณค่าของการกำจัดกากอุตสาหกรรมตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด หากให้ผู้ก่อกำเนิดต้องรับผิดชอบเป็นหลัก แต่ห่วงโซ่คุณค่าไม่พร้อมจะส่งผลกระทบต่อจัดการอย่างไม่เหมาะสม - หากมีการลักลอบทิ้ง กากอุตสาหกรรมไปไม่ถึงปลายทาง ควรกำหนดให้ผู้ขนส่งมีความรับผิดชอบ หากเมื่อไปถึงปลายทาง ผู้รับกำจัดไม่กำจัดและบำบัดตามที่ได้รับการอนุญาต ผู้รับผิดชอบก็ควรเป็นผู้รับกำจัด - ควรเพิ่มกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้เป็นผู้รับผิดชอบร่วมด้วย เนื่องจากทางกรมก็เป็นผู้อนุมัติในการขนส่ง และให้ไปประกอบกิจการแก่ส่วนอื่น ๆ - กรมโรงงานเป็นผู้อนุญาตให้เขามีหน้าที่รับกำจัดได้ ก็ต้องบริหารจัดการได้ พนักงานตรวจโรงงานไม่พอ ใช้ Auditor ภายนอก ใช้หลัก PDCA และ SWOT กับบริหารจัดการได้ - เมื่อ workflow ไปอยู่ที่หน่วยงานใด ผู้นั้นควรเป็นบุคคลรับผิดชอบ ซึ่งกฎหมายข้อนี้เป็นการผลักภาระให้ผู้ก่อกำเนิด เห็นด้วย - ผู้ก่อกำเนิดควรต้องรับผิดชอบกำกับควบคุมและคัดเลือกผู้รวบรวมผู้ขนส่ง ผู้กำจัดที่มีมาตรฐาน แต่ต้องพิจารณาขอบเขตของการรับผิดชอบให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ก่อกำเนิดด้วย - ตามหลักการจัดการเป็นหลัก EPR	กระตุ้นให้ผู้ก่อกำเนิดต้องตรวจสอบสถานะผู้รวบรวม/ขนส่ง/กำจัดอย่างเข้มงวดก่อนใช้บริการ เพื่อป้องกันการโอนความรับผิด

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- เพราะเป็นการรับผิดชอบร่วมกันต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการอุตสาหกรรม - PPP เป็นหลักสากล: หลักการนี้ได้รับการยอมรับในระดับสากลและเป็นหัวใจสำคัญของกฎหมายสิ่งแวดล้อมหลายฉบับทั่วโลก รวมถึงกฎหมายของสหภาพยุโรป (EU) และองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) หลักการนี้ระบุว่าผู้ที่ก่อให้เกิดมลพิษ (ในที่นี้คือโรงงานอุตสาหกรรม) ควรต้องรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายในการจัดการและป้องกันผลกระทบจากมลพิษนั้น ไม่ใช่ผลักภาระให้สังคมหรือภาครัฐ - แต่ไม่ควรให้สถานประกอบการเป็นผู้รับผิดชอบเพียงฝ่ายเดียว ผู้ขนส่งและผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม ควรจะมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบร่วมกัน - หากมีการนำออกจากโรงงานแล้ว ผู้รับกำจัดควรมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบกับผู้ก่อกำเนิด จนกว่าของเสียจะถูกจัดการเรียบร้อยแล้ว - แต่ควรกำหนดขอบเขตให้ชัดเจนว่าความรับผิดชอบของผู้ก่อกำเนิดต่อผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง และผู้กำจัด แบบใดที่ถือว่ารับผิดชอบแล้ว แบบใดที่ไม่ถือว่ารับผิดชอบ - ทั้งนี้ ต้องมีบทตัดความรับผิดชอบที่ชัดเจน เช่น ประมาทเลินเล่อ เจตนา	
๑๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม จะกำหนดให้ผู้ประกอบการกำจัดกากอุตสาหกรรม รวบรวมกากอุตสาหกรรม และขนส่งกากอุตสาหกรรม ไม่เห็นด้วย - การขออนุญาตนำของเสียออกนอกสถานประกอบการต้องครอบคลุมกากอุตสาหกรรมที่ไม่อันตรายด้วย เพื่อให้การควบคุมดูแลขยะอุตสาหกรรมทั้งหมดให้เข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง ป้องกันปัญหาการนำขยะออกนอกกระบวนไปสู่การจัดการที่ไม่ถูกต้อง อันจะส่งให้เกิดผลกระทบตามมา นอกจากนี้ยังสามารถนำข้อมูลกากอุตสาหกรรมที่อยู่ในระบบทั้งหมดมาใช้เป็นฐานข้อมูลชนิด ปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นภายในประเทศ สามารถนำมาวิเคราะห์	คงตามร่างเดิม เนื่องจากกากอุตสาหกรรมไม่เป็นอันตราย เช่น เศษไม้ เศษกระดาษ ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลด้วยการกำหนดให้ผู้ประกอบการจัดการกากอุตสาหกรรม ผู้รวบรวม และผู้ขนส่งต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนดำเนินการจึงเพียงพอต่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย อีกทั้งการกำหนดเพียงการแจ้งเป็นการลดขั้นตอนการดำเนินการ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
ที่ไม่เป็นอันตรายจะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนดำเนินการ	ข้อมูลกากอุตสาหกรรมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนตามนโยบายส่งเสริมกากอุตสาหกรรม ได้แก่ การส่งเสริมการนำขยะอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นอันตรายมาผลิตเป็นเชื้อเพลิง โดยร่วมกับกระทรวงพลังงานเพื่อพัฒนาต่อยอดให้เกิดโครงการผลิตกระแสไฟฟ้าจากขยะอุตสาหกรรมไม่อันตราย ซึ่งเป็นการส่งเสริมการนำขยะมาเป็นพลังงานทดแทนสอดคล้องตามนโยบาย BCG ของประเทศ - กากอุตสาหกรรมไม่อันตรายหากไม่ต้องขออนุญาตอาจถูกบิดเบือนข้อมูลคุณสมบัติของกากได้ ทำให้มีกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายแฝงออกนอกระบบไม่สามารถตรวจสอบได้มากขึ้น - กรณีกากอุตสาหกรรมไม่อันตราย ยังควรต้องมีระบบการควบคุมและต้องได้รับการอนุญาตนำของเสียออกนอกโรงงานก่อน เนื่องจากอาจเป็นช่องโหว่ให้มีการบิดเบือนข้อมูลลักษณะคุณสมบัติของกากอุตสาหกรรมจากที่เป็นอันตรายให้กลายเป็นกากอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นอันตรายได้ โดยการบิดเบือนข้อมูลดังกล่าวเป็นการรู้เห็นและยินยอมจากทั้งผู้ก่อและผู้รับกำจัด ซึ่งมีเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและภูมิภาคร่วมอยู่ด้วย และจะส่งผลให้มีการนำกากอุตสาหกรรมอันตรายออกนอกระบบเพิ่มมากขึ้น - การบังคับให้แจ้งเจ้าหน้าที่ก่อนดำเนินการจัดการกากอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นอันตรายอาจทำให้กระบวนการจัดการล่าช้าและเพิ่มภาระงานที่ไม่จำเป็นแก่ทั้งธุรกิจและหน่วยงานภาครัฐ ควรมีกระบวนการที่เหมาะสมและยืดหยุ่นมากขึ้นในการควบคุมการจัดการของเสียที่ไม่เป็นอันตราย - อาจมีความล่าช้าในการดำเนินการกำจัด - ไม่ทันเวลา ขั้นตอนมาก ขอให้รายงาน-อ้างอิงได้ ก็น่าจะพอ	ของผู้ประกอบการซึ่งเป็นการช่วยสนับสนุนการประกอบธุรกิจ ส่วนในกรณีที่มีการแจ้งชนิดประเภทกากไม่ตรงกับข้อเท็จจริงก็จะมีผลและความผิดและได้รับโทษตามกฎหมายนี้

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		เห็นด้วย - เพื่อป้องกันการตีความหมายกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย และที่ไม่เป็นอันตราย เบื้องต้นก็จะเป็นการตรวจสอบก่อนดำเนินการใด ๆ - เพราะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล เพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หากมีการจัดการที่ไม่เหมาะสม	
๑๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการกำจัดกากอุตสาหกรรมรวบรวมกากอุตสาหกรรมและขนส่งกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมก่อน	ไม่เห็นด้วย - ให้กรมอนามัยก็พอ - หากให้อธิบดีกรมอนามัยก็คงจะใช้เวลานาน - ควรได้รับความเห็นชอบแค่ระดับจังหวัด การรวมการเห็นชอบที่ส่วนกลางจะทำให้การทำงานลำบาก - ควรมีระบบการควบคุมที่มีประสิทธิภาพและยืดหยุ่นมากขึ้นแทนการต้องรออนุมัติจากอธิบดี - เป็นการให้อำนาจ ที่มีความเสี่ยงในการคอร์รัปชัน การใช้เส้นสาย และทำให้กระบวนการทำงานล่าช้า เห็นด้วย - แต่ต้องมีระบบรองรับ และการอนุญาตนั้นรวดเร็ว ถูกต้อง ไม่ซ้ำเหมือนทุกวันนี้ - ควรพิจารณาระบบการตรวจสอบผู้ได้รับใบอนุญาตอย่างเข้มงวด - เห็นด้วยแต่อยากให้ปรับปรุงการพิจารณา เพราะปัจจุบันการอนุมัติล่าช้าทำให้กากของเสียล้นที่จัดเก็บรวมถึงทำให้ผู้ประกอบการผิดกฎหมายเมื่อเก็บกาก	คงตามร่างเดิม เนื่องจากกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายมีลักษณะเป็นของเสียที่มีสารพิษ มีคุณสมบัติไวไฟ กัดกร่อน ระเบิดได้ หรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์และระบบนิเวศ การรวบรวม การขนส่ง หรือการกำจัดกากประเภทดังกล่าว หากดำเนินการโดยผู้ที่ไม่มีความรู้ ความสามารถ หรืออุปกรณ์ที่เหมาะสม อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุหรือมลพิษที่มีความร้ายแรงได้ ด้วยเหตุนี้ การกำหนดให้การดำเนินการสามารถกระทำได้เฉพาะในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงเป็นมาตรการในการควบคุม และตรวจสอบคุณสมบัติ ความพร้อม และมาตรฐานของผู้ดำเนินการ อันเป็นการลดโอกาสในการลักลอบทิ้งของเสียในพื้นที่หวงห้ามหรือพื้นที่ชุมชน

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		ของเสียเกินเวลากำหนด และปัญหาภาชนะที่ไม่เพียงพอต่อการบรรจุ เพื่อพิจารณาในการอนุมัติอาจจะดูประวัติในการกำจัดที่ผ่านมาโดยการจดทะเบียน หรือการผ่านการประเมิน Eco Factory for waste processor ของผู้ก่อกำเนิด ผู้ขนส่ง ผู้รับกำจัด เป็นต้น การดำเนินการดังกล่าวยังช่วยลดภาระในการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้วย - เนื่องจากเป็นมาตรการรักษาความปลอดภัย และป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงควรมีการกำกับดูแลอย่างเข้มงวด - กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย จำเป็นต้องมีมาตรการที่เข้มงวดเป็นพิเศษ การกำหนดให้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ก่อนดำเนินการจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง	
๑๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้รวบรวม ใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้ขนส่ง หรือใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย มีอายุไม่เกิน ๓ ปี และสามารถต่ออายุได้	ไม่เห็นด้วย - ในต่างประเทศ เช่นประเทศจีน สามารถให้ ๑ ปี เมื่อเริ่มดำเนินการได้ดี ประวัติดี ๓-๕ ปี ก็จะเพิ่มให้อีก ๑ ปี เป็นทุก ๆ ๒ ปี จากนั้นถ้าประวัติดีต่อเนื่องจนครบ ๑๐ ปี จึงให้เป็นต่อทุก ๆ ๓ ปี จึงน่าจะเป็นแรงจูงใจที่ดีกว่าให้ตั้งแต่ต้น ๓ ปี และจะทำให้ผู้กระทำผิด สร้างผลกระทบร้ายแรงนานเกินไป - ควรมียุคแค่ ๑ ปี และต่ออายุ เนื่องจากต้องพิจารณาผลกระทบต่อชุมชน และสิ่งแวดล้อมหรือไม่ - ใบอนุญาตมีอายุ ๒ ปีพอ และต่ออายุได้ - ควรเพิ่มอายุใบอนุญาตเป็น ๕ ปี หากกังวลว่าจะไม่ได้มาตรฐาน ก็ให้ต่อใบอนุญาตให้ถี่ขึ้น - ควรจะไม่ต่ำกว่า ๕ ปี	คงตามร่างเดิม เนื่องจาก ๑. กิจการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกากอุตสาหกรรมอันตรายมีความเสี่ยงสูงต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน การให้ใบอนุญาตในระยะเวลากำหนด (ไม่เกิน ๓ ปี) ทำให้หน่วยงานของรัฐสามารถประเมินคุณสมบัติ ความสามารถ และการปฏิบัติตามเงื่อนไขของผู้รับใบอนุญาตได้เป็นระยะ ๒. การกำหนดอายุใบอนุญาตให้มีระยะเวลาที่สั้นสำหรับกากอุตสาหกรรมอันตรายซึ่งมีความเสี่ยงสูง เป็นการกำกับดูแลที่เน้นการประเมินความเสี่ยงเป็นหลัก เช่นเดียวกับในกิจการสารเคมีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ หรือกิจการกำจัด

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- ไม่ควรกำหนดให้มีการต่ออายุใบอนุญาต กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีอำนาจในการพิจารณาดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตได้ตามอำนาจหน้าที่โดยไม่จำเป็นต้องใช้การต่ออายุใบอนุญาตเป็นกลไกในการควบคุมกำกับ - ไม่ควรกำหนดระยะเวลาการมีใบอนุญาตประกอบกิจการ เนื่องจากโรงงานลำดับอื่น ๆ ก็ไม่มีการกำหนดอายุใบอนุญาต - ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะใบอนุญาตไม่ควรมียอายุ และหากมียอายุก็เป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้เกิดการเรียกรับเงินจากเจ้าหน้าที่หรือผู้มีอำนาจได้ - เนื่องจากใบอนุญาตไม่ควรมียอายุเพื่อป้องกันปัญหาการทุจริต - กรณีที่โรงงานในนิคมอุตสาหกรรมควรได้รับการยกเว้นกำหนดอายุใบอนุญาตไม่เกิน ๓ ปี เห็นด้วย - หน่วยงานจะได้ตรวจสอบความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนต่ออายุ และในกรณีมีประวัติกระทำความผิดควรเพิ่มความถี่ ความเข้มงวดในการตรวจสอบ - การกำหนดอายุใบอนุญาตไม่เกิน ๓ ปี ทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถทบทวน ตรวจสอบ และประเมินประสิทธิภาพของผู้ประกอบการอย่างสม่ำเสมอ - เพื่อให้มีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน - เพื่อเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบการประกอบกิจการที่โรงงาน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาต่อใบอนุญาต หากเจ้าหน้าที่ต่อใบอนุญาตโดยไม่พิจารณาความพร้อมของโรงงาน ควรได้รับการลงโทษทางวินัยและอาญา	ของเสียอันตรายในต่างประเทศ เช่น สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และแคนาดา ๓. เทคโนโลยีในการจัดการของเสีย โดยเฉพาะของเสียที่เป็นอันตราย มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หากใบอนุญาตมีอายุยาวเกินไป อาจทำให้ผู้ประกอบการไม่ปรับตัว อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้หน่วยงานผู้อนุญาตมีการปรับปรุงเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์การอนุญาตอย่างสม่ำเสมอ ๔. การที่ใบอนุญาตมีอายุจำกัดทำให้ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมอันตรายต้องรักษารักษามาตรฐานความปลอดภัย และต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างต่อเนื่อง ๕. ในกรณีที่ใบอนุญาตมีอายุนานเกินไปหรือไม่มีการต่ออายุ อาจเกิดปัญหาในกรณีการโอนใบอนุญาต หรือการใช้ชื่อบุคคลหรือนิติบุคคลเป็นตัวแทน ซึ่งทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้ การมีระยะเวลาที่แน่นอนพร้อมกลไกการพิจารณาต่ออายุจึงช่วยให้หน่วยงานสามารถตรวจสอบและกำกับดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- แต่การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตต้องมีมาตรการเข้มงวด ผ่านการตรวจสอบตามมาตรฐานความปลอดภัย ในการจัดเก็บ กากอุตสาหกรรม ก่อนพิจารณาต่ออายุใบอนุญาต - เป็นโพกส์กรุป ต้องแข่งขันธุรกิจ , คอย update ให้ทันสมัย - ควรเพิ่มอายุใบอนุญาตเป็น ๕ ปี - อายุใบอนุญาตควรเป็นปีต่อปี - เห็นควรให้มีการต่ออายุเพื่อให้ผ่านการตรวจสอบหรือรับรองจากหน่วยงานรัฐ และควรพิจารณาระบบการตรวจสอบผู้ได้รับใบอนุญาตอย่างเข้มงวด หรือมีการทวนสอบโรงงานก่อนต่อใบอนุญาตใหม่ ไม่ใช่ต่อแบบอัตโนมัติ - กรณีต่ออายุใบอนุญาต ควรสามารถต่ออายุอัตโนมัติได้เลย ไม่ต้องใช้เวลาในการขออนุญาตนาน - ผู้ขนส่งควรขออนุญาตเช่นเดียวกับผู้รับกำจัด - กรณีนี้ ควรแยกโรงงานกลุ่มที่มีใบอนุญาต ลำดับที่ ๑๐๑ เพื่อการบำบัดน้ำเสียทางท่อ ที่ “ไม่ต้อง” มีการกำหนดอายุใบอนุญาต เนื่องจากต้องรายงานและรับการตรวจสอบตามกฎหมายอื่นอยู่แล้ว เช่น EIA - เทคโนโลยีและวิธีการจัดการกากอุตสาหกรรมมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การกำหนดอายุใบอนุญาต ๓ ปี เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม และหากผู้ประกอบการมีประวัติไม่ดี มีข้อร้องเรียน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหน่วยงานกำกับดูแลสามารถใช้โอกาสนี้ในการสั่งปรับปรุงแก้ไข หรือแม้กระทั่งปฏิเสธการต่ออายุใบอนุญาต เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาที่ร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน	

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- การกำหนดอายุใบอนุญาตให้มีระยะเวลาจำกัด (๓ ปี) ช่วยให้หน่วยงานกำกับดูแลสามารถตรวจสอบ ทบทวน และประเมินการดำเนินงานของผู้ประกอบการได้อย่างสม่ำเสมอ - การต่ออายุใบอนุญาตเป็นโอกาสให้หน่วยงานกำกับดูแลประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของผู้ประกอบการในช่วงที่ผ่านมา ทำให้ผู้ประกอบการต้องมีความใส่ใจในการประกอบกิจการให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานมากขึ้น เพราะทราบว่าหากไม่ปฏิบัติตาม อาจมีผลต่อการพิจารณาต่ออายุ	
๑๕ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้รวบรวม ใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้ขนส่ง หรือใบอนุญาตประกอบกิจการของ ผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายสามารถโอนได้ทั้งกรณีที่โอนโดยสัญญาและโอนโดยผู้รับใบอนุญาตเสียชีวิต	ไม่เห็นด้วย - กากอุตสาหกรรมอันตราย มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน คนที่เกี่ยวข้องเป็นวงกว้าง การรับโอนจำเป็นต้องมีกระบวนการตรวจสอบที่รัดกุมเพื่อป้องกันทุนสีเทาจากประเทศอื่นมาก่อความเสียหายจากการจ้างคนไทยมาจดทะเบียนและรับโอน เมื่อก่อความเสียหายจะหนีออกนอกประเทศก็โอนให้คนอื่นรับผิดชอบ หรือโอนสู่ทายาทซึ่งมิได้กระทำผิดจากกรมนั้น - กิจการเกี่ยวกับกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายมีความเสี่ยงสูง ควรต้องมีการพิจารณาตรวจสอบตามขั้นตอนก่อนอนุญาตใหม่เมื่อมีการเปลี่ยนผู้ประกอบการ - ไม่ควรจะให้โอนได้ เพราะจะเกิดการซื้อขายใบอนุญาต โดยเฉพาะพวกต่างชาติที่จะเรี่ยไร - การประเมินใบอนุญาตควรอยู่บนพื้นฐานการประเมินข้อมูลที่อัปเดต	คงตามร่างเดิม เนื่องจากกิจการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกากอุตสาหกรรมอันตราย เป็นกิจการที่มีโครงสร้างพื้นฐานเฉพาะด้าน เช่น รถขนส่งเฉพาะ ระบบจัดการของเสีย สถานที่กำจัดที่ได้มาตรฐาน หากเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้รับใบอนุญาตไม่สามารถดำเนินกิจการได้ เช่น เสียชีวิตหรือโอนกิจการโดยชอบด้วยกฎหมาย กฎหมายจึงเปิดช่องให้สามารถโอนใบอนุญาตได้ เพื่อไม่ให้กระบวนการจัดการของเสียมีการหยุดชะงัก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของชุมชนและสิ่งแวดล้อม และเป็นการส่งเสริมความต่อเนื่องของกิจการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียซึ่งมีความสำคัญต่อระบบอุตสาหกรรมโดยรวมหากไม่สามารถโอนใบอนุญาตได้ อาจเกิดความเสียหายกับเจ้าของกิจการและทายาทที่ดำเนินกิจการมาโดยสุจริต การกำหนดให้สามารถโอน

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- หากเปิดให้โอนใบอนุญาตได้โดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาใหม่ อาจทำให้บุคคลหรือกิจการที่ขาดความสามารถเข้ามาดำเนินการแทนโดยไม่มี การตรวจสอบ - เนื่องจากการประกอบกิจการประเภทนี้ เน้นประสบการณ์และความรู้จากบุคคล มากกว่าเครื่องจักร หากบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเสียชีวิต จึงควรให้ขอใบอนุญาตใหม่จะเหมาะสมกว่า - เนื่องจาก การโอนใบอนุญาตโดยอิสระจะทำให้หน่วยงานภาครัฐติดตามและควบคุมผู้ประกอบการได้ยากขึ้น - เนื่องจากไม่ทราบว่าผู้รับโอนมีความคุณสมบัติเพียงพอในการรับกำจัดของเสียตามกฎหมายหรือไม่ - เนื่องจากจะเป็นการหลีกเลี่ยงการจ้างกำจัดระยะยาวจากผู้ประกอบการเหมาะสม เห็นด้วย - การอนุญาตให้โอนใบอนุญาตช่วยให้กิจการดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของ เช่น กรณีการขายกิจการ หรือกรณีผู้รับใบอนุญาตเสียชีวิต - เนื่องจากใบอนุญาตควรเป็นสิทธิส่วนบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งผ่านการตรวจสอบแล้ว หากกำหนดให้มีการโอนใบอนุญาตได้ อาจถูกลดความน่าเชื่อถือ และมีความเสี่ยงสูงหากผู้รับโอนใบอนุญาตขาดความเชี่ยวชาญอาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรง - การจัดการกากอุตสาหกรรมอันตรายเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องใช้เงินลงทุนสูง การอนุญาตให้โอนใบอนุญาตได้จะช่วยให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไป	ใบอนุญาตได้จึงสอดคล้องกับการรับรองสิทธิในทรัพย์สินตามรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตาม แม้กฎหมายเปิดช่องให้โอนใบอนุญาตได้ แต่การโอนจะต้องให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอรับโอน และการโอนใบอนุญาตที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อป้องกันไม่ให้สิทธิตามใบอนุญาตไปอยู่กับผู้ไม่มีคุณสมบัติเหมาะสม อย่างไรก็ตามได้นำความคิดเห็นมาปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๑๗(๑) เป็น “กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้รับโอนนั้นยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันทีนิติกรรมโอนใบอนุญาตมีผล หากผู้ใดประกอบกิจการโดยมิได้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาต ผู้นั้นต้องรับผิดชอบผู้รับใบอนุญาตและให้ผู้รับใบอนุญาตร่วมรับผิดชอบกับผู้เสมือนผู้รับใบอนุญาตด้วย”

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	ได้อย่างต่อเนื่อง แม้ในกรณีที่มีผู้ถือใบอนุญาตเดิมไม่สามารถดำเนินการต่อได้ จะช่วยรักษาเสถียรภาพของตลาด, การจ้างงาน, และป้องกันปัญหาการหยุดชะงักของการจัดการกากอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน - แม้ว่าโดยหลักการแล้ว การโอนใบอนุญาตจะเป็นสิ่งที่เหมาะสม แต่ควรพิจารณากำหนด “ความรับผิดชอบร่วม” (Joint and Several Liability) ระหว่างผู้โอนและผู้รับโอน ในช่วงระยะเวลาหนึ่งหลังการโอน เพื่อให้แน่ใจว่าผู้รับโอนจะเข้ามาจัดการกากฯ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง และป้องกันไม่ให้ผู้โอนใช้การโอนใบอนุญาตเป็นช่องทางในการหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ	
๑๖ ทานเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้การเพิ่มพื้นที่รวบรวม หรือกำจัดกากอุตสาหกรรมที่ไม่อันตรายต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ	ไม่เห็นด้วย - ควรต้องตรวจสอบพื้นที่ให้ดีขึ้น เนื่องจากไม่รู้ว่าพื้นที่ที่จะใช้นั้นมีลักษณะทางภูมิประเทศเป็นอย่างไร รวมทั้งชั้นดิน ชั้นหิน ชั้นน้ำใต้ดิน อาจจะมีการปนเปื้อนลงสู่ระบบน้ำใต้ดินได้ - ควรใช้การอนุญาตแทนการรับแจ้ง เพื่อให้เกิดการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เห็นด้วย - การเพิ่มพื้นที่จัดเก็บจะต้องสอดคล้องกับขีดความสามารถในการกำจัด หากไม่มีการประเมินผู้รับกำจัดอาจจะนำมาเก็บสะสมและเป็นปัญหาในอนาคตได้ - การเพิ่มพื้นที่ในการรวบรวมอาจนำมาซึ่งปัญหาทางอ้อม การแจ้งให้ทราบจะทำให้หน่วยงานบริหารจัดการปัญหาเหล่านี้	คงตามร่างเดิม เนื่องจากแม้ว่ากากอุตสาหกรรมไม่อันตรายจะมีความเสี่ยงต่ำกว่ากากอุตสาหกรรมอันตราย แต่การเปลี่ยนแปลงพื้นที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้หากดำเนินการไม่เหมาะสม การแจ้งทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถมีข้อมูลที่สามารถตรวจสอบและสามารถประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในภาพรวมได้ อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปตรวจสอบความถูกต้องของประเภทและปริมาณของเสียได้ตามสมควร โดยการกำหนดให้มีการแจ้งแทนการขออนุญาตก็เป็น การลดภาระและขั้นตอนของผู้ประกอบกิจการที่มีความเสี่ยงต่ำ โดยหน่วยงานยังสามารถควบคุมภาพรวมของการจัดการกากอุตสาหกรรมได้

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- การกำหนดให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนการเพิ่มพื้นที่รวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรมที่ไม่อันตรายเป็นมาตรการที่ดีในการเพิ่มความโปร่งใสและการควบคุมการจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นและเสริมสร้างความยั่งยืนในการจัดการของเสีย - เพื่อป้องกันการวางกากอุตสาหกรรมที่ไม่อันตรายนอกพื้นที่จัดการโดยไม่ได้รับอนุญาต และเจ้าหน้าที่สามารถเข้าตรวจสอบพื้นที่ก่อนการอนุญาตว่าพื้นที่รวบรวมหรือการกำจัดกากอุตสาหกรรมที่ไม่อันตรายนั้นเหมาะสมหรือไม่อย่างไรตามกฎหมายที่ควบคุมและด้านความปลอดภัย ควรมีการประเมินและตรวจสอบเรื่องการปนเปื้อนของพื้นที่สถานประกอบกิจการอุตสาหกรรม - เป็นการเปิดโอกาสให้หน่วยงานรัฐสามารถติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับกากอุตสาหกรรมได้ แม้ว่าจะเป็นกากที่ไม่อันตราย - การขยายพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนใกล้เคียง เช่น กลิ่น ฝุ่นละออง การจราจร หรือทัศนียภาพ การแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบจะทำให้สามารถประเมินความเสี่ยงเหล่านี้ได้ล่วงหน้า และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	
๑๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้การเพิ่มพื้นที่รวบรวม หรือกำจัดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี	ไม่เห็นด้วย - จำเป็นต้องผ่านผู้เชี่ยวชาญ เช่น คณะกรรมการ สผ.ในการพิจารณาซึ่งมีความรู้และความเชี่ยวชาญมากกว่าอธิบดี กรอ. ที่เวียนมารับตำแหน่งคนละ ๑ ปีแล้วจากไป ขาดความตั้งใจ ความต่อเนื่อง และความรับผิดชอบในการบริหารและรับผิดชอบต่อผลกระทบจากการปฏิบัติงาน และเสี่ยงสูงต่อการทุจริตและเรียกร้องผลประโยชน์ เนื่องจากมีอำนาจเบ็ดเสร็จต่อโรงงานและผู้ประกอบการ	คงตามร่างเดิม เนื่องจากกากอุตสาหกรรมอันตรายมักมีองค์ประกอบของสารพิษ เช่น สารอินทรีย์ระเหยง่าย สารกัดกร่อน โลหะหนัก หรือของเสียไวไฟ ซึ่งหากจัดเก็บหรือกำจัดที่ไม่ได้มาตรฐาน อาจก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน และอากาศ หรืออุบัติเหตุจากการรั่วไหลหรือระเบิด ซึ่งมีความเสี่ยงต่อชุมชนโดยรอบ การที่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมก่อนจึงเป็นกลไก

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
กรมโรงงานอุตสาหกรรม ก่อนถึงจะดำเนินการได้	- ปัจจุบันเจ้าหน้าที่กรมฯ ก็พิจารณาซ้ำมากจนเกิดปัญหาของเสียสิ้นโรงงาน หากให้อธิบดีกรมฯ อนุมัติโดยตรงก็คงจะใช้เวลานานขึ้นไปอีกและเกิดปัญหาเรื่องเดิมอีก - เห็นควรให้คณะกรรมการมาพิจารณาให้ความเห็นก่อนที่จะออกรับใบอนุญาตเพื่อเป็นการถ่วงดุลการใช้อำนาจของอธิบดี เห็นด้วย - การเพิ่มพื้นที่จัดเก็บจะต้องสอดคล้องกับขีดความสามารถในการกำจัด หากไม่มีการประเมินผู้รับกำจัดอาจจะนำมาเก็บสะสมและเป็นปัญหาในอนาคตได้ เช่น การเกิดไฟไหม้และศักยภาพในการดับไฟไม่สอดคล้องต่อพื้นที่จัดเก็บ - เป็นการควบคุมมาตรฐานความปลอดภัย มีแบบและระบบการจัดการที่ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพ ไม่เป็นอุปสรรคต่อผู้ประกอบการ และลดความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน - การที่ภาครัฐเข้ามาควบคุมและอนุมัติการขยายพื้นที่อย่างเข้มงวดจะช่วยระบบป้องกันที่ได้มาตรฐานเพียงพอ - ควรพิจารณาระบบการอนุญาตให้ใช้งานได้สะดวก รวดเร็ว - ควรมีมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน สามารถตรวจสอบการจัดการในระบบได้ - ควรพิจารณาตามหน้างาน สภาพแวดล้อมของสถานประกอบการ ไม่ควรยึดติดกับเนื้อความในกฎหมายว่า ทำได้หรือไม่ได้ เพราะเนื้อความในกฎหมายไม่ได้ครอบคลุมทุกกรณีที่เจอ	ในการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว และการเพิ่มพื้นที่เพื่อรวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรมเป็นอันตราย อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของชุมชนโดยรอบ การกำหนดให้ต้องได้รับอนุญาตก่อน จึงเป็นมาตรการที่ทำให้สามารถตรวจสอบทำเลที่ตั้ง เทคโนโลยีที่ใช้ และความพร้อมด้านบุคลากรและระบบจัดการให้ดำเนินการได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยการกำหนดให้ต้องได้รับอนุญาตก่อน เป็นการเปิดโอกาสให้หน่วยงานสามารถกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น ซึ่งเป็นกลไกที่ช่วยในการควบคุมกากอุตสาหกรรมอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าวได้มีการปรับปรุงร่างมาตรา ๒๑ โดยเพิ่มวรรคสาม “ในกรณีปรากฏว่าผู้รวบรวมหรือผู้กำจัดตามมาตรา ๑๔ ยินยอมให้ผู้อื่นใช้พื้นที่ของตนเพื่อประกอบกิจการรวบรวมหรือเก็บรักษากากอุตสาหกรรม หรือประกอบกิจการกำจัดกากอุตสาหกรรมหรือประกอบกิจการอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตระงับการกระทำดังกล่าว หรือแก้ไขหรือปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด”

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- ทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่จะอนุญาตให้ดำเนินการ - เป็นการเพิ่มความปลอดภัยและการควบคุมการจัดการกากอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบสูง ช่วยปกป้องสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนจากความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น - ทำให้หน่วยงานรัฐ สามารถตรวจสอบว่าผู้ประกอบการมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เพียงพอในการจัดการกากอุตสาหกรรมอันตราย เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการกาก เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนด
๑๘	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดห้ามมิให้ผู้ใด ทั้ง รวบรวมหรือกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ในที่ดินของผู้อื่นที่สาธารณประโยชน์ หรือที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปนกับมูลฝอยประเภทอื่นหรือปล่อยปะละเลยให้มีขยะอิเล็กทรอนิกส์ในที่ดินของตนเอง หรือที่ตนครอบครองจนมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย	ไม่เห็นด้วย - กฎหมายซ้ำซ้อนกันกับหน่วยงานภาครัฐที่กำลังดูแล - เนื่องจากเจ้าของที่ดินมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่สามารถดำเนินการอย่างใดก็ได้ การกำหนดดังกล่าว ขัดต่อสิทธิในที่ดินหรือกรรมสิทธิ์ของเจ้าของที่ดิน เห็นด้วย - เพราะสร้างผลกระทบต่อผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม - การห้ามทิ้งแบบสุมสี้สุมห่าช่วยกระตุ้นให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องดำเนินการรวบรวมและกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์อย่างถูกต้องตามกฎหมายและมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้สามารถนำกลับมารีไซเคิลหรือนำไปกำจัดได้อย่างปลอดภัย - การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ผ่านมาผู้ประกอบการจะสกัดแต่โลหะหรือสิ่งมีค่าและทิ้งโลหะไม่มีค่าซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาการปนเปื้อนตามมา - ข้อเสนอเพิ่มเติม หลักการดังกล่าว ยังไม่ปรากฏกลไกหรือหลักการของการบริหารจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ คงตามร่างเดิม เนื่องจากขยะอิเล็กทรอนิกส์มีองค์ประกอบของวัสดุที่เป็นพิษ เช่น ตะกั่ว แคดเมียมปรอท และลิเทียม ซึ่งอาจรั่วไหลสู่ดินและน้ำ หรือฟุ้งกระจายผ่านอากาศได้ หากไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง การห้ามมิให้ทิ้งหรือรวบรวมในที่ที่ไม่เหมาะสมจึงเป็นกลไกในการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว และการกำหนดห้ามปล่อยปะละเลยให้มีขยะอิเล็กทรอนิกส์ในที่ดินของตนเอง หรือที่ตนครอบครองจนมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย เป็นการสนับสนุนให้มีการนำขยะเข้าสู่ระบบรวบรวมและกำจัดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ แม้เจ้าของที่ดินจะมีกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ตาม แต่หลักการของกฎหมายดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายอื่นด้วย และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รัฐสามารถออกกฎหมาย

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- เป็นการตอกย้ำความรับผิดชอบของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินในการจัดการทรัพย์สินของตนไม่ให้ปนเปื้อนแหล่งกักเก็บน้ำสาธารณะ - ควรมีมาตรการรองรับโดยเฉพาะในภาคประชาชนที่ใช้บริการจัดการขยะของราชการส่วนท้องถิ่น - ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษขยะอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด มักเป็นกลุ่มคนยากจน หรือชุมชนชายขอบ ที่ไม่มีอำนาจต่อรอง หรือเข้าถึงทรัพยากรในการปกป้องตนเอง การทิ้งขยะอิเล็กทรอนิกส์อย่างไม่ถูกต้อง อาจนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างผู้ทิ้ง ผู้ได้รับผลกระทบ และหน่วยงานของรัฐ	เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ความสงบเรียบร้อย สุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อมได้ อีกทั้ง การเป็นเจ้าของที่ดิน มิได้มีข้อยกเว้นความรับผิดชอบที่ดินนั้นถูกใช้หรือปล่อยให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่กำหนดให้เจ้าของที่ดินต้องรับผิดชอบต่อหากมีการปล่อยปะละเลยให้มีการทิ้งของเสียที่เป็นอันตรายโดยไม่เหมาะสม ดังนั้น หากการใช้สิทธิเหนือที่ดินมีผลกระทบต่อสาธารณะ ถือเป็นการใช้สิทธิที่เกินขอบเขต รัฐมีอำนาจจำกัดสิทธินั้นได้อย่างชอบด้วยกฎหมาย
๑๙ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม จะมีข้อห้ามและข้อยกเว้นเกี่ยวกับการถอดแยกชิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์ โดยข้อยกเว้นที่สามารถถอดแยกชิ้นส่วนได้มี ๕ กรณี ดังนี้ (๑) การถอด และประกอบกลับเข้าตามเดิม	ไม่เห็นด้วย - ควรเพิ่มการถอดแยกเพื่อนำชิ้นส่วนไปใช้ใหม่ หรือถอดคัดแยก เพื่อนำไปผ่านกระบวนการรีไซเคิล จากสถานประกอบการที่ได้รับอนุญาต - ผู้รับจ้างกำจัด มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางเท่านั้นและไม่ได้มีการรองรับที่ถูกต้อง ดังนั้น มีความจำเป็นที่ผู้ก่อกำเนิดต้องมีการคัดแยกเบื้องต้นเพื่อส่งให้กับผู้กำจัดแต่ละราย - อยากให้พิจารณาถึงกรณีที่มีการถอดแยกในโรงงานผลิต ที่อยู่ในพื้นที่ Freezone ซึ่งมีข้อกำหนดที่จะต้องทำลายชิ้นส่วนที่ไม่ได้คุณภาพ และมีการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรก่อนนำออกจากโรงงาน ตามระเบียบของศุลกากร	คงตามร่างเดิม เนื่องจากขยะอิเล็กทรอนิกส์มีส่วนประกอบด้วยวัสดุหลายประเภท ทั้งส่วนที่มีมูลค่า เช่น ทองแดง ทองคำ หรือพลาสติก และส่วนที่เป็นอันตราย เช่น แคดเมียมปรอท และตะกั่ว หากมีการถอดแยกโดยบุคคลหรือสถานที่ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานหรือหลักวิชาการ อาจก่อให้เกิดการรั่วไหลของสารพิษสู่สิ่งแวดล้อม และเป็นอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงานและชุมชนโดยรอบได้ อีกทั้งบางกรณีอาจมีการนำขยะอิเล็กทรอนิกส์ไปถอดแยกโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัย เช่น การเผาเพื่อเอาทองแดงซึ่งก่อให้เกิดมลพิษ การกำหนดข้อห้ามเกี่ยวกับการถอดแยกชิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการถอดแยกที่ไม่เป็นไปตาม

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
(๒) การซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้ซ้ำ (๓) การดำเนินการเพื่อการศึกษา ทดลอง หรือวิจัย (๔) การถอดแยกของสถานกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ (๕) ลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	เห็นด้วย - แต่ต้องมีกลไกในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักให้ผู้ประกอบกิจการรับซื้อของเก่าจำนวนมากมีการเตรียมตัวดำเนินการให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อนการมีการบังคับใช้ - แต่ต้องมีกลไกในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักให้ผู้ประกอบกิจการรับซื้อของเก่าจำนวนมากมีการเตรียมตัวดำเนินการให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อนการมีการบังคับใช้ - แต่อยากให้มีนิยามคำว่า “ถอดแยกชิ้นส่วน” ให้ชัดเจน เนื่องจากขยะอิเล็กทรอนิกส์มีรูปแบบและขนาดที่หลากหลาย และขยะอิเล็กทรอนิกส์ อย่างเช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าก็เกิดขึ้นจากการประกอบกันของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จำนวนมาก กรณีแบบนี้หากแยกอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ให้กลับมาสู่สภาพเดิม จะถือเป็นการ “ถอดแยกชิ้นส่วน” หรือไม่ - ป้องกันการจัดการที่ไม่ถูกต้อง ขยะอิเล็กทรอนิกส์ (e-waste) เป็นขยะที่มีความซับซ้อนและมีส่วนประกอบที่เป็นอันตรายหลายชนิด เช่น โลหะหนัก (ตะกั่ว ปรอท แคดเมียม) สารหน่วงการติดไฟ สาร CFCs และสารเคมีอื่น ๆ การถอดแยกที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ถูกหลักวิชาการ อาจก่อให้เกิดการรั่วไหลของสารพิษเหล่านี้สู่สิ่งแวดล้อมและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ได้ การกำหนดข้อห้ามโดยหลักการจึงเป็นการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดการที่ไม่เหมาะสม - ข้อเสนอแนะและข้อสังเกต (๑) ความชัดเจนของข้อยกเว้น (๑) และ (๒) ควรมีการนิยามหรือให้คำจำกัดความที่ชัดเจนยิ่งขึ้นสำหรับ “การถอดและประกอบกลับเข้าตามเดิม” และ “การซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้ซ้ำ”	หลักวิชาการ และเพื่อให้เกิดระบบจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมาตรฐานและสามารถตรวจสอบได้ ในกรณีที่กฎหมายมีข้อยกเว้นให้สามารถถอดแยกชิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์ได้ แต่ยังคงต้องนำของเสียที่เกิดจากการถอดแยกชิ้นส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์นั้นไปกำจัดให้ถูกต้องและไม่ก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขอนามัยของประชาชนตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดด้วย

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	เพื่อป้องกันการตีความที่กว้างเกินไป และอาจถูกใช้เป็นช่องทางในการหลีกเลี่ยงข้อห้าม (๒) การกำกับดูแลชื่อยกเว้น (๓) แม้ว่าการศึกษา ทดลอง หรือวิจัยจะเป็นประโยชน์ แต่ควรมีมาตรการกำกับดูแลที่เหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เช่น กำหนดให้ผู้ดำเนินการต้องแจ้งหรือขออนุญาต กำหนดให้มีการรายงานผลการดำเนินการ กำหนดให้มีการจัดการของเสียที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการอย่างถูกต้อง (๓) ความชัดเจนของชื่อยกเว้น (๔) ควรมีการกำหนดนิยามหรือขอบเขตของ “สถานกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์” ให้ชัดเจน เพื่อให้ทราบที่สถานประกอบการประเภทใดบ้างที่เข้าข่ายชื่อยกเว้นนี้ และควรมีเกณฑ์หรือมาตรฐานในการกำกับดูแลสถานกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้ด้วย (๔) การควบคุมการนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา ๖) แม้ว่ามาตรา ๖ จะห้ามการนำเข้ากากอุตสาหกรรม ยกเว้นเพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบ โดยต้องได้รับอนุญาต แต่ควรพิจารณาเพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมการนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อป้องกันการนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ได้คุณภาพ หรือมีวัตถุประสงค์แอบแฝงเพื่อการกำจัด (๕) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการพิจารณาร่างกฎหมายนี้ ควรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน (เช่น ผู้ผลิต ผู้บริโภค ผู้ประกอบการรีไซเคิล องค์กรพัฒนาเอกชน นักวิชาการ) ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อให้กฎหมายมีความครอบคลุม เป็นธรรม และสามารถปฏิบัติได้จริง (๖) การติดตามและประเมินผล หลังจากที่กฎหมายมีผลบังคับใช้แล้ว ควรมีการติดตามและประเมินผลการบังคับใช้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของกฎหมาย และสามารถปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๒๐ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้ประโยชน์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต้องจัดส่งขยะอิเล็กทรอนิกส์ไปยังสถานรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์	ไม่เห็นด้วย - การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ ควรให้อยู่ภายใต้ ร่าง พ.ร.บ.การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ผู้ผลิต/ผู้นำเข้ารับผิดชอบซากของตนเอง โดยเป็นไปตามหลักการ EPR - ควรมุ่งเน้นไปที่การกำกับกากหรือของเสียจากภาคอุตสาหกรรม และระหว่างโรงงานผู้รับกำจัดด้วยตนเอง - ข้อสังเกตเพิ่มเติม หลักการดังกล่าว ยังไม่ปรากฏกลไกการควบคุมการขนส่งขยะอิเล็กทรอนิกส์ไปยังสถานรวบรวม - หน่วยงานจะต้องมีจุดรวบรวมให้กระจายทั่วพื้นที่ หรือให้ร้านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ สามารถเก็บรวบรวมได้ - ผู้ก่อกำเนิด คือ ประชาชน จะส่งไปที่ไหนที่เป็นสถานรวบรวม แล้วปัจจุบันมีสถานรวบรวมแบบนี้ที่ไหน และการกำหนดร่างกฎหมายเช่นนี้ สร้างภาระให้ประชาชนอย่างมาก - เนื่องจากการกำหนดให้ผู้ใช้ประโยชน์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต้องส่งไปสถานรวบรวมไม่ใช่หน้าที่ที่จะต้องเป็นผู้ดำเนินการจัดส่ง นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างภาระเกินสมควร เห็นด้วย - ช่วยควบคุมและจัดการขยะเหล่านี้ได้อย่างถูกต้อง - การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ผ่านมาผู้ประกอบการจะสกัดแต่โลหะหรือสิ่งมีค่าและทิ้งโลหะไม่มีค่าซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาการปนเปื้อนตามมา	ปรับแก้ไขตามความคิดเห็น โดยยังคงหลักการเดิมเนื่องจาก ๑. ขยะอิเล็กทรอนิกส์มีลักษณะเฉพาะที่ไม่สามารถจัดการเหมือนขยะทั่วไปได้ เนื่องจากมีสารพิษ เช่น ตะกั่วปรอท แคดเมียม หรือพลาสติกชนิดพิเศษ หากทิ้งรวมกับขยะชุมชนหรือขยะมูลฝอยทั่วไป จะไม่สามารถควบคุมการจัดการหรือรีไซเคิลได้อย่างปลอดภัย การกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิด ผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้ประโยชน์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต้องจัดส่งขยะอิเล็กทรอนิกส์ไปยังสถานรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์หรือผู้กำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นกลไกในการแยกของเสียตั้งแต่ต้นทาง ๒. เป็นการสร้างระบบติดตาม ตรวจสอบ และควบคุมของเสียตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ซึ่งจะช่วยให้สามารถควบคุมปริมาณ กำกับคุณภาพ และวางแผนการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์เป็นไปอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชุมชน ๓. เพื่อป้องกันการจัดการโดยผิดวิธี เช่น การเผา ลักลอบทิ้ง หรือถอดแยกโดยบุคคลทั่วไป หากไม่มีการกำหนดให้ต้องจัดส่งขยะอิเล็กทรอนิกส์ไปยังสถานรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์หรือผู้กำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด อาจเกิดกรณี

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- ขยะประเภทนี้มีความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อม หากมีการจัดการที่ไม่เหมาะสม จึงต้องมีแนวทางที่ช่วยให้เกิดการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสม ปลอดภัย และเป็นระบบต่อไป - การจัดส่งไปยังสถานรวบรวมที่ได้รับอนุญาต จะช่วยให้ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ได้รับการจัดการอย่างถูกวิธี ลดความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนสารพิษและอันตราย ต่อสิ่งแวดล้อม - เพิ่มโอกาสในการรีไซเคิลและนำกลับมาใช้ใหม่ - ควรให้ความรู้กับประชาชนให้ชัดเจนว่าขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เข้าข่าย ตามกฎหมายนี้คืออะไรบ้าง - เพื่อให้มีการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ในสถานที่ที่เหมาะสม ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม - แต่กฎหมายนี้ยังขาดเรื่องความรับผิดชอบของผู้ผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ตามหลัก EPR - การจัดให้มีจุดรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เข้าถึงง่ายและสะดวกสำหรับผู้บริโภค เช่น จุดรับคืนในร้านค้า ห้างสรรพสินค้า สถานที่ราชการ หรือจัดให้มีบริการรับขยะถึงบ้าน และให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับอันตราย ของขยะอิเล็กทรอนิกส์และวิธีการจัดการที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่อง	การถอดแยกโดยไม่มีความมาตรฐานหรือมีการนำไปทิ้งในที่รกร้าง ซึ่งจะสร้างภาระต่อชุมชน ท้องถิ่น และทำให้รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมภายหลัง แต่ได้นำความคิดเห็นมาปรับปรุงร่างมาตรา ๒๔ โดยเพิ่มวรรคสอง “ผู้ก่อกำเนิดผลิตภัณฑ์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ก่อให้เกิดขึ้น จนกว่าจะมีการกำจัดแล้วเสร็จ” และวรรคสาม “ในกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดผลิตภัณฑ์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคสอง ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือชำระค่าดำเนินการในการกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับผิดชอบในการกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์แล้ว”
๒๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้สถานรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่วนราชการดำเนินการอยู่ให้ถือเป็น	ไม่เห็นด้วย - ไม่ปรากฏกลไกการควบคุม การบริหารจัดการของสถานรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ - ผู้ประกอบการรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์จะเดือดร้อน และส่วนงานราชการก็ไม่สามารถรองรับขยะได้ทั้งหมด อีกทั้งระบบการทำงานยังช้ามาก	คงคามร่างเดิม เนื่องจาก ๑. ส่วนราชการหลายแห่งได้จัดให้มีจุดรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์อยู่แล้ว การกำหนดให้สถานที่เหล่านี้ถือเป็นสถานรวบรวมตามกฎหมายนี้เป็นการนำสถานที่ของรัฐที่มีอยู่แล้วมาใช้โดยไม่ต้องจัดตั้งสถานที่ใหม่ ซึ่งเป็นการลดภาระของรัฐ อีกทั้งยังสามารถบูรณาการการกำกับ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
ส ถ า น ร ว บ ร ว ม ข ยะ อิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมาย นี้	- ควรดำเนินการขออนุญาตเหมือนกับผู้ประกอบการเอกชน และควรเปิดโอกาสให้เอกชนทำได้ด้วย เพราะรัฐเองก็มีขีดจำกัด - ควรใช้มาตรการเดียวกับที่ใช้ควบคุมภาคเอกชน - ส่วนราชการเองก็ควรจะได้รับอนุญาตจากหน่วยงานอนุญาตเช่นเดียวกัน เพื่อให้เกิดการตรวจสอบ และควบคุมให้มีการดำเนินการตามมาตรฐาน เช่นเดียวกัน อย่าเป็นเหมือน พ.ร.บ.อาชีวอนามัยและความปลอดภัย ที่ยกเว้นหน่วยงานรัฐและราชการ ทั้งที่ความเสี่ยงมีเหมือนภาคเอกชนทุกประการ เห็นด้วย - เป็นการอำนวยความสะดวกให้ประชาชน และส่งเสริมให้เกิดการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม - การใช้ที่ส่วนราชการดำเนินการที่มีอยู่แล้วช่วยลดความซ้ำซ้อนของการลงทุน และทรัพยากร - เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบของภาครัฐในการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ ภาครัฐควรเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามกฎหมาย และมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม และต้องรับผิดชอบต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของตนเช่นเดียวกับเอกชน	ดูแลร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย ๒. สถานที่ของส่วนราชการมักตั้งอยู่ในพื้นที่ชุมชน หรือสถานที่ราชการที่ประชาชนคุ้นเคยและเข้าถึงได้ง่าย การกำหนดให้สถานรบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์ ที่ส่วนราชการดำเนินการอยู่ ถือเป็นสถานรบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายนี้ จะช่วยส่งเสริมให้ประชาชน เกิดพฤติกรรมการคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์โดยสมัครใจ ๓. การรับรองสถานที่ของส่วนราชการให้เป็นสถานที่ รบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายนี้ ทำให้ระบบ การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์มีความน่าเชื่อถือ และอยู่ภายใต้การกำกับของรัฐโดยตรง ซึ่งจะทำให้ การรบรวมหรือการนำของเสียไปจัดการเป็นไป อย่างถูกต้องตามหลักการทางวิชาการ
๒๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กากอุตสาหกรรมจะ กำหนดให้ผู้กำจัดขยะ อิเล็กทรอนิกส์ต้องได้รับ	ไม่เห็นด้วย - ถ้าการอนุญาตล่าช้าจะยังทำให้เกิดการทำลักลอบผิดกฎหมาย ควรกระจายอำนาจ	คงร่างเดิม เนื่องจาก ๑. ขยะอิเล็กทรอนิกส์ประกอบด้วยชิ้นส่วนที่มีสารพิษ เช่น พรอท ตะกั่ว แคดเมียม และพลาสติกชนิดพิเศษ ซึ่งหากกำจัดโดยวิธีที่ไม่เหมาะสม อาจทำให้เกิดมลพิษ ทางอากาศ ดิน และแหล่งน้ำ อีกทั้งยังส่งผลกระทบ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
ใบอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมก่อน	- ควรตั้งคณะกรรมการในการพิจารณาที่มีองค์ประกอบจากหลายภาคส่วนในการพิจารณาเพราะถ้ากำหนดให้ต้องได้รับจากอธิบดีกรมโรงงานและใครจะเป็นผู้ตรวจสอบการใช้อำนาจของอธิบดี เห็นด้วย - เนื่องจากการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์เป็นกระบวนการที่มีความเสี่ยงสูงหากไม่มีการควบคุมอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ดังนั้น การออกใบอนุญาตจากหน่วยงานที่มีอำนาจ จึงเป็นการควบคุมและรับรองการดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป - ช่วยจำกัดผู้ดำเนินการให้อยู่ในระบบที่ตรวจสอบได้ - แต่ผู้รับกำจัดอาจมองว่าเป็นเรื่องยุ่งยาก ดังนั้นอยากให้กรมโรงงานฯ ช่วยดำเนินการที่จะ Support สถานประกอบการหรือผู้รับกำจัดจริง ๆ ไม่ใช่ทำให้รู้สึกว่าเป็นเรื่องยุ่งยาก - กรมโรงงานอุตสาหกรรมควรมีกระบวนการประเมินความพร้อมของผู้ขอใบอนุญาตอย่างละเอียด ทั้งในด้านเทคนิค (เทคโนโลยี เครื่องจักร อุปกรณ์) ด้านบุคลากร (ความรู้ ความเชี่ยวชาญ การฝึกอบรม) ด้านการจัดการ (ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม แผนฉุกเฉิน) และด้านการเงิน (ความมั่นคงหลักประกัน) การตรวจสอบสถานที่ตั้งโรงงานกำจัด e-waste อย่างเข้มงวดเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย เช่น มีระบบป้องกันการรั่วไหลของสารเคมี มีระบบบำบัดน้ำเสียและอากาศ มีพื้นที่จัดเก็บที่เหมาะสม	ต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและประชาชนโดยรอบ ซึ่งผู้ที่จะดำเนินกิจการกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ จำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถและระบบการจัดการที่ได้มาตรฐาน การกำหนดให้ต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงเป็นมาตรการสำคัญในระบบการกำกับดูแล เพื่อให้สามารถตรวจสอบสถานที่และเครื่องมือที่ใช้ในการกำจัด ตรวจสอบคุณสมบัติของบุคลากรกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็น เพื่อช่วยลดโอกาสเกิดอันตราย ๒. ระบบใบอนุญาตช่วยให้สามารถติดตามเส้นทางของเสีย ตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไข และตรวจสอบย้อนกลับในระบบการจัดการของเสีย รวมถึงทำให้สามารถควบคุมให้มีการใช้เทคโนโลยี และแนวทางการกำจัดที่ปลอดภัยตามหลักวิชาการ ๓. ระบบใบอนุญาตเป็นกลไกในการป้องกันการลักลอบทิ้งขยะอิเล็กทรอนิกส์ในแหล่งชุมชน หรือการนำไปฝังกลบโดยไม่แยกสารอันตรายอย่างเหมาะสม ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่โดยรอบ การมีระบบใบอนุญาตจึงเป็นการควบคุมทางกฎหมาย อีกทางหนึ่ง

คำถาม		สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- ในใบอนุญาตควรกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจนและเข้มงวด เช่น ชนิดและปริมาณของ e-waste ที่สามารถรับมากำจัดได้ มาตรฐานการปล่อยมลพิษ แผนการจัดการของเสีย การรายงานข้อมูล การประกันความรับผิด	
๒๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดห้ามเคลื่อนย้ายขยะอิเล็กทรอนิกส์ออกจากสถานที่รวบรวมเว้นแต่เป็นการเคลื่อนย้ายไปกำจัด	ไม่เห็นด้วย - ให้เพิ่มการเคลื่อนย้ายเพื่อนำไปรีไซเคิลด้วย - ควรมีการกำหนดแนวทางการเคลื่อนย้ายให้สอดคล้องกับวิธีการจัดการกากอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสำหรับแต่ละชนิดของกากอุตสาหกรรมนั้น ๆ และควรส่งเสริมให้มีการนำไปใช้ประโยชน์ย้อนกลับตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน - ควรมีมาตรการอื่นมาควบคุม เช่น ความปลอดภัยในการขนส่ง มาตรฐานของพื้นที่รวบรวมและจัดเก็บ - เนื่องจากหากต้องย้ายสถานที่จัดเก็บจะต้องดำเนินการอย่างไร เห็นด้วย - ขยะอิเล็กทรอนิกส์มีสารอันตรายจำนวนมาก การเคลื่อนย้ายบ่อยครั้งหรือไม่มีการควบคุมจะเพิ่มความเสี่ยงต่อการรั่วไหลของสารพิษ อุบัติเหตุระหว่างขนส่งหรือการลักลอบนำไปทิ้งในสถานที่ที่ไม่ได้รับอนุญาต - ต้องคำนึงถึงเหตุผลในการเคลื่อนย้ายหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่รวบรวม เช่น กรณีเกิดภัยพิบัติ - มีมาตรการการป้องกันการรั่วไหลของสารพิษอย่างไร เมื่อรวมขยะพิษไปไว้ในที่เดียวกัน	คงร่างเดิม เนื่องจาก ๑. ขยะอิเล็กทรอนิกส์อาจเป็นของเสียที่มีทั้งมูลค่าและความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม หากไม่มีการจำกัดการเคลื่อนย้ายขยะอิเล็กทรอนิกส์อาจนำไปสู่การนำขยะอิเล็กทรอนิกส์ไปถอดแยกโดยผู้ไม่มีใบอนุญาตหรือแยกชิ้นส่วนในสถานที่ที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น ชุมชน โรงเก็บของ หรือกิจการซ่อมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมักไม่มีมาตรการป้องกันการฟุ้งกระจายของสารพิษอย่างเพียงพอ ๒. การกำหนดให้เคลื่อนย้ายขยะอิเล็กทรอนิกส์ได้เฉพาะเพื่อกำจัดเท่านั้น เป็นมาตรการที่สอดคล้องกับแนวทางของอนุสัญญาบาเซล ซึ่งเน้นการติดตามเส้นทางของเสียอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะของเสียที่จัดเป็นของเสียที่เป็นอันตรายหรือมีความเสี่ยงต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ๓. ขยะอิเล็กทรอนิกส์อาจถูกนำไปรีไซเคิลหรือจำหน่ายใหม่โดยอ้างว่านำไปกำจัด ซึ่งอาจกระทบทั้งด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินผู้ใช้สินค้า และด้านเศรษฐกิจ เช่น การปลอมสินค้าจากขยะอิเล็กทรอนิกส์เก่า

คำถาม		สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- แม้ว่าการห้ามเคลื่อนย้ายจะเป็นหลักการที่ดี แต่ควรมีการพิจารณากว้างในบางกรณีที่เป็น เช่น การเคลื่อนย้ายเพื่อการซ่อมแซม หรือการส่งคืนผู้ผลิตตามโครงการ Extended Producer Responsibility (EPR)	การกำหนดให้มีการเคลื่อนย้ายขยะอิเล็กทรอนิกส์เฉพาะเพื่อการกำจัดจึงเป็นการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าวได้ ๔. เมื่อจำกัดการเคลื่อนย้ายขยะอิเล็กทรอนิกส์จากต้นทางไปยังสถานที่รวบรวมและไปยังสถานที่กำจัดเท่านั้น หน่วยงานที่กำกับดูแลจะสามารถออกแบบระบบเพื่อควบคุมทั้งปริมาณ ชนิด ระยะทาง และปลายทางของขยะอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานของระบบจัดการของเสียในระดับสากล
๒๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากรถยนต์ในที่สาธารณะประโยชน์ที่รกร้างว่างเปล่า ทางสัญจร ทางสาธารณะ ทางส่วนบุคคล ถนนส่วนบุคคล สถานที่ราชการ หรือที่ดินของผู้อื่น	ไม่เห็นด้วย - หากเป็นการเก็บรวบรวมทิ้งในที่ดินตนเองก็อาจจะเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้เช่นกัน ดังนั้นจึงควรระบุให้ครอบคลุมด้วย - ขัดซ้อนกับกฎหมายอื่น เช่น กฎหมายสาธารณสุข กฎหมายกรุงเทพมหานคร เห็นด้วย - ช่วยให้เกิดความรับผิดชอบในการจัดการซากรถยนต์อย่างเหมาะสมและเป็นไปตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนดต่อไป - เนื่องจากการทิ้งซากรถยนต์ในทางสัญจร ทางสาธารณะ หรือถนนส่วนบุคคล กีดขวางการจราจร ทำให้การสัญจรไม่สะดวก - ซากรถยนต์ประกอบด้วยวัสดุหลากหลายชนิด ทั้งที่เป็นอันตรายและไม่เป็นอันตราย เช่น เหล็ก อะลูมิเนียม พลาสติก ยาง น้ำมันเครื่อง สารหล่อเย็น แบตเตอรี่ (ซึ่งมีตะกั่ว กรดซัลฟิวริก สารเคมีอื่น ๆ) หากทิ้งซากรถยนต์อย่างไม่ถูกต้องในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม สารเคมีและของเหลวเหล่านี้จะรั่วไหล	คงร่างเดิม เนื่องจาก ๑. ซากรถยนต์มักยังคงหลงเหลือส่วนประกอบของของเหลวอันตราย เช่น น้ำมันเครื่อง น้ำมันเบรก น้ำหล่อเย็น และแบตเตอรี่ ซึ่งหากซึมลงดินหรือปะปนกับน้ำฝน อาจเกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำและดิน และเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนในบริเวณใกล้เคียง จึงจำเป็นต้องควบคุมการทิ้งซากรถยนต์อย่างเข้มงวด ๒. การปล่อยให้มีการทิ้งซากรถยนต์ในทางสัญจรหรือทางสาธารณะ อาจก่อให้เกิดการบดบังทางจราจร ความไม่สะอาดเรียบร้อยในพื้นที่ และแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์อันตรายหรือแมลงพาหะ การกำหนดให้มีการห้ามทิ้งซากรถยนต์จึงเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดภาระขององค์กรปกครอง

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	ปนเปื้อนลงสู่ดิน แหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน ก่อให้เกิดมลพิษต่อระบบนิเวศและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ - กฎหมายควรส่งเสริมให้มีการรีไซเคิลซากรถยนต์อย่างถูกต้อง โดยอาจให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือเงินอุดหนุนแก่ผู้ประกอบการรีไซเคิลซากรถยนต์หรือกำหนดให้ผู้ผลิตรถยนต์ต้องรับผิดชอบในการจัดการซากรถยนต์ที่หมดอายุการใช้งานแล้ว (Extended Producer Responsibility: EPR) สร้างระบบการจัดการซากรถยนต์ที่มีประสิทธิภาพ โดยอาจจัดตั้งศูนย์รับซากรถยนต์หรือให้ความร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดเก็บและรีไซเคิลซากรถยนต์	ส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของที่ถูกทอดทิ้งโดยไม่มีเจ้าของ ๓. การทิ้งซากรถยนต์ในที่สาธารณะประโยชน์ ที่รกร้างว่างเปล่า ทางส่วนบุคคล ถนนส่วนบุคคล สถานที่ราชการหรือที่ดินของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ถือเป็นการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินของผู้อื่นหรือที่ผู้อื่นสามารถใช้ประโยชน์ด้วยได้ และอาจนำไปสู่ปัญหาข้อพิพาททางแพ่งหรืออาญาได้ ๔. การกำหนดห้ามมิให้ทิ้งซากรถยนต์ดังกล่าวสะท้อนหลักการพื้นฐานของกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่กำหนดให้ผู้ที่ก่อให้เกิดของเสียต้องรับผิดชอบในการจัดการอย่างถูกต้อง มิใช่ปล่อยปละละเลยหรือโยนภาระให้กับภาครัฐหรือเจ้าของที่ดินโดยไม่มีมาตรการควบคุมที่เหมาะสม ๕. เมื่อมีการห้ามทิ้งซากรถยนต์ในพื้นที่ต้องห้าม เจ้าของหรือผู้ครอบครองซากรถยนต์จะถูกผลักดันให้เข้าสู่กระบวนการจัดการที่ถูกต้อง เช่น การนำส่งสถานที่รวบรวมซากรถยนต์ การกำจัดซากรถยนต์โดยผู้มีใบอนุญาต การแจ้งยกเลิกทะเบียนอย่างเป็นทางการกับกรมการขนส่งทางบก เป็นต้น

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๒๕ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กากอุตสาหกรรมจะ กำหนดให้กรณีมีการทิ้งซาก รถยนต์ในที่สาธารณะหากมี การประกาศให้ย้ายแล้ว ไม่ย้าย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีคำสั่งกำจัดซากรถยนต์ ดังกล่าวได้	ไม่เห็นด้วย - อาจนำไปสู่การใช้อำนาจโดยไม่เหมาะสมหรือเกิดความขัดแย้งในทางปฏิบัติ - การแก้ไขปัญหาคควรเป็นไปโดยการเจรจา สั่งปรับ หรือใช้กระบวนการทางกฎหมายที่ชัดเจนและเป็นธรรม - ต้องมีหนังสือขอความยินยอม จากเจ้าของรถยนต์ก่อน ก่อนดำเนินการใด ๆ เพื่อป้องกันการนำรถยนต์ ที่ไม่ใช่เจ้าของตัวจริงไปกำจัด เช่น กรณีรถเช่าชั่วคราว หรือรถยนต์มีติดขึ้นตอน อยู่ระหว่างดำเนินคดีความของพนักงานตำรวจ - ต้องนิยามคำว่ากำจัด ให้กว้างถึงการใช้ซ้ำ การดัดแปลง การขายทอดตลาด ฯลฯ - เป็นการผลักภาระมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ - ควรเพิ่มระยะเวลาการเตือน ครั้งที่ ๑ หรือ ๒ หรือต้องติดต่อเจ้าของรถ เพื่อให้เข้ารับทราบในกรณีที่ค่าไม่เคลื่อนย้ายด้วยและต้องได้รับคำยินยอมก่อน - เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวกระทบต่อสิทธิของเจ้าของรถ ควรมีการตรวจสอบให้ชัดเจนก่อนว่ามีเจ้าของหรือไม่ เห็นด้วย - อยากให้รวมถึง เครื่องยนต์อื่น ๆ เช่น มอเตอร์ไซค์ เจ็ตสกีด้วย ปัจจุบันมีการนำไปทิ้งตามที่ดินว่างเปล่าหรือของตนเอง และปล่อยให้สารเคมีจากเครื่องยนต์รั่วไหลลงคลองและพื้นดิน - เพื่อให้การควบคุมดูแลมีประสิทธิภาพ - ควรเรียกค่าปรับของผู้จดทะเบียนรถคันดังกล่าวนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการกำจัด - ให้เจ้าของซากต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการกำจัดซาก	คงร่างเดิม เนื่องจาก ๑. ซากรถยนต์ที่ถูกทิ้งไว้อาจกลายเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์อันตรายหรือแมลงพาหะ แหล่งสะสมสารอันตรายหรือกลายเป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้ ๒. พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถมีคำสั่งกำจัดซากรถยนต์ได้ทันที แต่ต้องมีขั้นตอนการประกาศให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองซากรถยนต์ทราบก่อน เพื่อเปิดโอกาสให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองซากรถยนต์ย้ายซากรถยนต์ด้วยตนเองก่อน ถือเป็นกลไกที่สมดุลระหว่างสิทธิของเอกชนกับอำนาจของรัฐในการดูแลผลประโยชน์ส่วนรวม ๓. กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองซากรถยนต์ไม่ยอมเคลื่อนย้ายตามคำสั่ง การให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สามารถมีคำสั่งให้กำจัดซากรถยนต์ได้ โดยไม่ต้องรอความยินยอมของเจ้าของ จึงเป็นการแก้ไขปัญหาคความไม่เป็นระเบียบ ความเสื่อมโทรมของพื้นที่ ความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อม อันเป็นการปกป้องสาธารณสุขประโยชน์และลดความเสี่ยงต่อชุมชนได้ทันที ๔. ปัจจุบันหน่วยงานของรัฐมักต้องเสียทรัพยากรในการจัดการซากรถยนต์โดยไม่มีอำนาจทางกฎหมายที่ชัดเจน การกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

คำถาม		สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
			ตามกฎหมายนี้จะส่งเสริมให้การใช้ทรัพยากรของรัฐในการดูแลพื้นที่สาธารณะเป็นไปอย่างคุ้มค่า
๒๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้กำจัดซากรถยนต์ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	ไม่เห็นด้วย - อาจทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจได้ - ในเขตฟรีโซน โดยปกติแล้วกรณีจะนำรถยนต์ออกไปทำลายนั้น ทางกรมศุลจะต้องเข้ามาตรวจสอบหรือดูการทำลายให้ไม่สามารถใช้งานหรือมีสภาพที่จะสามารถนำไปใช้งานหรือใช้ประโยชน์อีกได้ ก่อนที่จะนำรถยนต์ออกไปกำจัดอยู่แล้ว (กล่าวคือต้องมีการถอดแยกชิ้นส่วน/ทำลายสภาพก่อน) ซึ่งจะขัดกับ พ.ร.บ.กาก มาตรา ๓๐ นี้หรือไม่ หากทางผู้ก่อฯ หรือเจ้าของแบรนด์เป็นผู้ทำลายสภาพรถยนต์ก่อนมีการนำออกไปกำจัด เห็นด้วย - ช่วยให้นั่นใจว่าผู้กำจัดซากรถยนต์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และปฏิบัติตามมาตรฐานที่เหมาะสมในการจัดการกากอุตสาหกรรม - การกำจัดซากรถยนต์ต้องมีการจัดการอย่างปลอดภัยและมีมาตรฐาน จึงต้องมีการอนุญาตเพื่อควบคุมให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย - ขยะที่เกิดจากการแยกชิ้นส่วนรถยนต์ มีความเป็นพิษและกำจัดยากในชิ้นส่วนต่าง ๆ - เป็นการป้องกันการทิ้งหรือกำจัดอย่างผิดกฎหมาย หากไม่มีระบบใบอนุญาตจะเป็นช่องโหว่ให้เกิดการลักลอบนำซากรถยนต์ไปทิ้งในที่สาธารณะหรือดำเนินการกำจัดด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสมและก่อให้เกิดมลพิษ	คงร่างเดิม เนื่องจาก ๑. ซากรถยนต์ประกอบไปด้วยชิ้นส่วนหลากหลายที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหากไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เช่น แบตเตอรี่ น้ำมันเครื่อง น้ำมันเบรก และของเหลวอื่น ๆ แผ่นกรองสารพิษ หรือแร่ใยหิน (ในรถเก่า) ถูกลมนิรภัยและระบบอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ การกำจัดซากรถยนต์จึงไม่ใช่เพียงการแยกชิ้นส่วน แต่ต้องมีความรู้ ความชำนาญ และมีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงสมควรกำหนดให้เฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้นที่สามารถดำเนินการกำจัดซากรถยนต์ได้ ๒. กระบวนการกำจัดซากรถยนต์ที่ไม่มีการควบคุม อาจทำให้เกิดการรั่วไหลของสารเคมีลงสู่ดินหรือแหล่งน้ำ การเผาหรือฝังกลบโดยไม่ มีระบบกรองมลพิษ การแยกชิ้นส่วนในที่พักอาศัยหรือชุมชน การกำหนดให้ผู้กำจัดซากรถยนต์ต้องได้รับใบอนุญาตจะทำให้สามารถกำหนดเงื่อนไข และตรวจสอบความพร้อมของผู้กำจัดซากรถยนต์ก่อนเริ่มดำเนินการให้เป็นไปตามหลักทางวิชาการ

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- ควรพิจารณากว้างกรณีที่เป็นการถอดประกอบรถยนต์ในโรงงานประกอบรถยนต์เพื่อการตรวจสอบคุณภาพ และการทำลายรถยนต์ในโรงงานผลิตในพื้นที่ freezone เพื่อการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ศุลกากร - ชากรถยนต์ไม่ใช่ขยะทั่วไป แต่เป็น “กากอุตสาหกรรม” ประเภทหนึ่งที่มีความซับซ้อน เนื่องจากประกอบด้วยวัสดุหลากหลายประเภท ทั้งที่เป็นอันตรายและไม่เป็นอันตราย เช่น เหล็ก อะลูมิเนียม พลาสติก ยาง กระจุก แบตเตอรี่ สารหล่อลื่น น้ำมันต่าง ๆ สารทำความเย็น (CFCs/HCFCs) ถูกลมนิรภัย (ที่มีสารโซเดียมเอไซด์) และสารเคมีอื่น ๆ อีกมากมาย หากจัดการไม่ถูกต้อง สารเหล่านี้สามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชนได้	๓. การมีระบบใบอนุญาตช่วยให้การจัดการซากรถยนต์สามารถควบคุม ตรวจสอบ และติดตามได้ในทุกขั้นตอน ซึ่งเป็นไปตามหลักความรับผิดชอบตลอดวัฏจักรของผลิตภัณฑ์ Extended Producer Responsibility (EPR) ๔. กรณีซากรถยนต์ที่มีมูลค่า อาจมีการดำเนินการลักลอบถอดแยกชิ้นส่วนและนำกลับไปใช้โดยไม่มีการตรวจสอบคุณภาพก่อน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การกำหนดให้ผู้กำจัดซากรถยนต์ต้องได้รับใบอนุญาตจึงเป็นการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าวได้
๒๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดรถยนต์ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบรถยนต์จนกว่าจะมีการกำจัดแล้วเสร็จ	ไม่เห็นด้วย - ผู้ก่อกำเนิดรถยนต์ไม่ใช่ผู้ใช้งานจนถึง End of Life แต่ผู้จดทะเบียนรถยนต์คันดังกล่าวที่ควรรับผิดชอบ และควรจัดให้มีสถานที่รับกำจัดอย่างเป็นทางการในระดับจังหวัด หรือ อำเภอ - ควรมีการกำหนดลำดับในการรับผิดชอบของผู้ก่อกำเนิด ในกรณีซากรถยนต์ควรให้ผู้เป็นเจ้าของรายสุดท้าย (ตามทะเบียนรถ) เป็นผู้รับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว - ซากรถอาจจะมีการซื้อขาย (ไม่ได้โอนสิทธิ์) หรือถูกขโมยโดยผู้ก่อกำเนิดไม่รับรู้ - ควรระบุให้ชัดเจนว่าผู้ก่อกำเนิด คือ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้เป็นเจ้าของรถยนต์ - เมื่อผู้ก่อกำเนิดแจ้งผู้กำจัดแล้ว ควรให้ผู้กำจัดรับผิดชอบ - อาจทำให้ต้นทุนการผลิตสูงไปด้วย อาจส่งผลให้มีการย้ายฐานการผลิตรถยนต์ และทำให้เกิดปัญหาการว่างงานเพิ่มขึ้น	ปรับแก้ไขตามความคิดเห็น เนื่องจากในปัจจุบันหลักการ “Extended Producer Responsibility (EPR)” เป็นเครื่องมือที่มีส่วนสำคัญในภาคอุตสาหกรรม โดยกำหนดให้ “ผู้ก่อกำเนิด” หรือ “ผู้ผลิต” มีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ของตนไปจนถึงตลอดอายุของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าถือเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับหลักการ “ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย” หากไม่บัญญัติกฎหมายกำหนดความรับผิดชอบที่ชัดเจน อาจส่งผลให้ภาครัฐต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการจัดการซากรถยนต์ที่ไม่ได้ถูกกำจัดอย่างถูกต้อง ซึ่งการวางภาระไว้กับผู้ก่อกำเนิดนั้น จะทำให้สามารถติดตามการจัดการซากรถยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดการทิ้งรถยนต์รวมถึงซากรถยนต์อย่างไม่รับผิดชอบได้ จึงยังคงหลักการเดิมแต่ได้นำ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- รถยนต์เป็นสินทรัพย์ที่มีการถ่ายโอนทะเบียน เปลี่ยนมือเจ้าของกันได้ ซึ่งเป็นภาระในการติดตามสินค้ารถยนต์ให้กับทางผู้ผลิต หรือตัวแทนบริษัท ผู้จัดจำหน่ายรถยนต์ ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์มือหนึ่ง หรือรถยนต์มือสอง ขอความชัดเจนในประเด็นกับทางกรมการขนส่งทางบกด้วยครับ เรื่องนิยามของผู้กำเนิด ว่าเป็น เจ้าของรถยนต์ (ผู้บริโภคร ผู้ที่ใช้งานรถยนต์) หรือบริษัทผู้ผลิตเจ้าของสินค้า และกรณีที่รถยนต์มีการดัดแปลงสภาพหรือต่อเติมรถยนต์ เพื่อการใช้งานที่แตกต่างและผู้บริโภค จะต้องดำเนินการอย่างไร - ควรแบ่งแยกจุดของความรับผิดชอบให้ชัดเจนในแต่ละช่วงอายุของรถยนต์ เนื่องจากรถยนต์ที่ประกอบเสร็จแล้วได้ขายเป็นสินค้าให้กับผู้บริโภคแล้ว ข้อกำหนดในลักษณะนี้ ควรทำความเข้าใจแนวทางดำเนินการที่ชัดเจนกับผู้ก่อกำเนิดรถยนต์ทุกประเภทก่อน - เป็นการสร้างภาระเกินควร นอกจากจากนี้แล้วกรรมสิทธิ์ในรถยนต์โอนไปยังผู้ซื้อแล้ว ผู้ก่อกำเนิดรถยนต์(ผู้ผลิต) จึงไม่มีสิทธิในรถยนต์แล้ว เห็นด้วย - เป็นไปตามหลักการ Extended Producer Responsibility (EPR) ซึ่งเป็นหลักการสากลในการผลักดันความยั่งยืนในภาคอุตสาหกรรม แต่ควรมีมาตรการรองรับในทางปฏิบัติที่ชัดเจน - เฉพาะรถ EV - เพื่อให้การควบคุมดูแลมีประสิทธิภาพ - เนื่องจากเป็นการป้องกันไม่ให้ซากรถยนต์ถูกทิ้งอย่างไม่เหมาะสม และช่วยให้การจัดการซากรถยนต์เป็นไปอย่างเป็นระบบต่อไป	ความคิดเห็นมาปรับปรุงร่างมาตรา ๓๑ โดยเพิ่มวรรคสอง “ในกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดรถยนต์ตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือชำระค่าดำเนินการในการกำจัดซากรถยนต์ตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้ถือว่าผู้ก่อกำเนิดรถยนต์ได้รับผิดชอบในการกำจัดซากรถยนต์แล้ว”

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- ต้องมีการกำหนดกลไกการดำเนินการที่ชัดเจน เช่น ระบบการเงิน ผู้ผลิต อาจต้องจ่ายเงินเข้ากองทุน หรือทำประกันภัย เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการซาก ระบบการรับคืน ต้องมีระบบการรับคืนซากรถยนต์ที่สะดวก และเข้าถึงง่าย และการกำกับดูแล ต้องมีหน่วยงานกำกับดูแล ตรวจสอบ และบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด เป็นต้น - พิจารณาถึงความเป็นไปได้ของข้อยกเว้น หรือการผ่อนปรนในบางกรณี เช่น รถยนต์เก่ามาก ๆ ที่ผู้ผลิตรายเดิมเลิกกิจการไปแล้ว	
๒๘	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการซากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้การจัดกากอุตสาหกรรมภายในนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นอำนาจของผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	ไม่เห็นด้วย - ต้องรับความรับผิดชอบอื่น ๆ ตามไปด้วย และการนิคมเองก็ต้องปรับปรุงความสามารถของบุคลากร และมาตรฐานในการดำเนินงาน และความโปร่งใส เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ต่อเนื่อง ตั้งแต่การเข้ามาลงทุนและอำนวยความสะดวกต่อนักลงทุนที่ตั้งใจมาทำธุรกิจแต่ขาดความรับผิดชอบต่อซากอุตสาหกรรมที่สามมาช่วยให้ความเห็น อาจมีความเสี่ยง - อำนาจควรเป็นของส่วนกลางในการพิจารณาเพื่อความเท่าเทียม - ไม่เหมาะสม เนื่องจากการจัดการกากอุตสาหกรรมต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน - กนอ. มีส่วนได้ส่วนเสียในการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในนิคมฯ การให้ผู้ว่าการฯ กนอ. มีอำนาจในการกำจัดกากฯ อาจทำให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Conflict of Interest) ได้ อาจมีแรงกดดันให้ผู้ว่าการฯ กนอ. ตัดสินใจในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อการลงทุนในนิคมฯ มากกว่าการปกป้องสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม	คงตามร่างเดิม การกำหนดให้อำนาจในการกำจัดกากอุตสาหกรรมของโรงงานภายในนิคมอุตสาหกรรมให้อยู่ภายใต้การดูแลของผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เนื่องจาก กนอ. เป็นผู้กำกับดูแลโดยตรงในเขตนิคมอุตสาหกรรม จะทำให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น และ กนอ. ยังควบคุมการใช้ที่ดิน การระบายน้ำเสีย การจัดการพลังงาน การที่ กนอ. มีอำนาจกำจัดกากอุตสาหกรรมด้วย จึงสามารถเชื่อมโยงกับนโยบายสิ่งแวดล้อมโดยรวมได้ อย่างเป็นระบบ หากเกิดเหตุฉุกเฉินหรือการฝ่าฝืนกฎหมาย เช่น การทิ้งกากผิดประเภท ผู้ว่าการ กนอ. สามารถใช้อำนาจสั่งการและกำหนดมาตรการลงโทษได้ทันที

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	โปร่งใส และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ควรแยกอำนาจในการส่งเสริมการลงทุนออกจากอำนาจในการกำกับดูแลด้านสิ่งแวดล้อม - อาจทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการใช้อำนาจ และอาจทำให้เกิดความสับสนในการบังคับใช้กฎหมาย อาจนำไปสู่ปัญหาการเกี่ยงงาน การขาดความรับผิดชอบ หรือการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างหน่วยงาน - ต้องมีกลไกการตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ว่าฯ กนอ. ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด เห็นด้วย - ควรพิจารณาเพิ่มเติมในประเด็นการบูรณาการกับหน่วยงานกลาง เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แนวทางการควบคุมและกำกับมีมาตรฐานเดียวกันทั้งภายในและภายนอกนิคม - เป็นการลดการขนย้ายกากอุตสาหกรรม - ควรรวมถึงการขออนุญาตนำของเสียจากโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมส่งไปกำจัดภายนอกนิคมอุตสาหกรรมด้วย โดยใช้ฐานข้อมูลเดียวกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม - ควรเพิ่มเติมรายละเอียดกรณีหากผู้ประกอบการจะนำกากอุตสาหกรรมนอกนิคมเข้ามาในนิคม หรือจากในนิคมออกจากนอกนิคม ให้ชัดเจน มิฉะนั้นอาจก่อให้เกิดความสับสนกับการบังคับใช้กฎหมายได้	
๒๙	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะ ไม่เห็นด้วย - ควรเขียนให้ครอบคลุมระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ สรรพสัตว์เล็กใหญ่ เพราะผลกระทบไม่ได้มีต่อคนเท่านั้น	คงตามร่างเดิม การกำหนดให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือผู้ได้รับมอบหมายมีอำนาจจัดการกับกากอุตสาหกรรมอันตรายหรือขยะอิเล็กทรอนิกส์ ที่ ถูก ลัก ลอบ ทิ้ง

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
กำหนดให้กรณีพบกาก อุตสาหกรรมอันตราย หรือขยะอิเล็กทรอนิกส์ ถูกลักลอบทิ้งในสถานที่ใด และอาจกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยหรือสุขภาพ อนามัยของประชาชน ให้อธิบดีกรมโรงงาน อุตสาหกรรมหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายหรือเอกชน ที่ได้รับมอบหมายจัดการ กับกากอุตสาหกรรมนั้น	- ต้องบริหารจัดการและต้องปฏิบัติตามหาผู้ก่อให้เกิดกากนั้นมารับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายด้วย เห็นด้วย - ควรกำหนดขอบเขตอำนาจของอธิบดี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการใช้อำนาจเกินขอบเขต หรือการเลือกปฏิบัติ - เป็นเรื่องที่ต้องจัดการอย่างเร่งด่วนและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน	เป็นแนวทางที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการจัดระเบียบ บริหารราชการส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน โดยอธิบดีรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ของกรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์และเป็นไปตามเป้าหมาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสถานการณ์ที่ต้องการการตอบสนองอย่างรวดเร็ว เพื่อป้องกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ของประชาชน ทั้งนี้ กรณีมอบให้เอกชนได้รับมอบหมาย จัดการกับกากอุตสาหกรรมนั้น เพื่อเปิดโอกาสให้เอกชนที่มี ศักยภาพสามารถเข้ามาดำเนินการภายใต้การควบคุมของรัฐ เป็นแนวทางที่ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะ ในกรณีที่รัฐมีข้อจำกัดด้านบุคลากรหรืออุปกรณ์เครื่องมือ
๓๐ ทานเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กากอุตสาหกรรมจะ กำหนดให้ กรณีพบว่ามีกาก อุตสาหกรรมปะปนอยู่ กับขยะมูลฝอย ให้เจ้า พนักงานท้องถิ่นหรือ ผู้ที่ได้รับมอบหมาย นำส่งไป กำจัดโดยให้ราชการส่วน ท้องถิ่นเสียค่าใช้จ่ายเอง	ไม่เห็นด้วย - ท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่มีงบประมาณและความรู้จะนำไปจัดการโดยไม่ถูกวิธี ควรให้เป็นผู้แยกกากออกจากมูลฝอยทั่วไปและประสานแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการตามขั้นตอนเฉพาะต่อไป - ควรมีการเรียกเก็บจากผู้กำเนิดกาก - ควรใช้เงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อม - ขัดต่อหลักการ "ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย" เป็น การผลักภาระค่าใช้จ่าย ไปที่ราชการส่วนท้องถิ่น เท่ากับเป็นการละเลยผู้ก่อมลพิษตัวจริง และไม่สร้าง แรงจูงใจให้ผู้ประกอบการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องปรับปรุงกระบวนการผลิต หรือการจัดการกากของตนเองเพื่อลดการปนเปื้อน	คงตามร่างเดิม กรณีพบว่ามีกากอุตสาหกรรมปะปนอยู่กับขยะ มูลฝอยโดยกำหนดให้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับ มอบหมาย เป็นการเสริมบทบาทท้องถิ่นในการดูแลสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง อันสอดคล้องกับแนวทาง กระจายอำนาจในการบริหารงานราชการ และช่วยลดภาระ ของหน่วยงานราชการกลาง ในการเข้าจัดการในทุกขั้นตอน ซึ่งอาจไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ เป็นการสร้าง แรงจูงใจให้ท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพในการกำกับดูแล และตรวจสอบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมด้วย จึงยังคง หลักการเดิมของร่างข้อนี้ แต่เพื่อให้เป็นไปตามภารกิจ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- ไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ก่อกำเนิดกาภ จะส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยทั่วไปของท้องถิ่น และอาจทำให้เกิดปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่มีประสิทธิภาพตามมา - ไม่สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมลดปริมาณกาก, คัดแยกกาก, หรือนำกากไปบำบัด/กำจัดอย่างถูกต้อง เพราะไม่มีผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยตรงต่อผู้ประกอบการเหล่านั้น - การแยกกากอุตสาหกรรมออกจากขยะมูลฝอยที่ปนเปื้อนแล้วเป็นเรื่องยาก และมีค่าใช้จ่ายสูง ในทางปฏิบัติอาจไม่สามารถแยกกากอุตสาหกรรมออกมาได้อย่างสมบูรณ์ ทำให้การนำไปกำจัดอย่างถูกต้องเป็นไปได้ยาก - ราชการส่วนท้องถิ่นควรมีหน้าที่แค่คัดแยกและนำส่งไปยังจุดรวบรวมเพื่อส่งไปกำจัด ส่วนค่ากำจัดหากสามารถพิสูจน์ได้ว่ามาจากผู้ประกอบการรายใด ให้ผู้ประกอบการรายนั้นรับผิดชอบ หากไม่สามารถตรวจสอบได้ค่าใช้จ่ายในการกำจัดควรนำมาจากกองทุนฯ - ในส่วนท้องถิ่นไม่มีกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไม่มีนักอนามัย สิ่งแวดล้อม บาง อบต. มีแค่กองช่างที่ดูแลทุกอย่าง ก็ไม่ได้มีความรู้ในด้านการจัดการกากอุตสาหกรรม - ควรมีมาตรการเรื่องการค้าแยกขยะให้ประชาชนปฏิบัติตาม หากไม่ปฏิบัติตาม ประชาชน/หน่วยงานนั้น ควรเสียค่าใช้จ่าย เห็นด้วย - ปัจจุบันมีการลักลอบนำมาทิ้งที่หลุมฝังกลบของหน่วยงานท้องถิ่นจำนวนมาก - ป้องกันอันตรายจากกากอุตสาหกรรมและลดกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน	ของท้องถิ่นได้ปรับแก้ไขร่างมาตรา ๓๔ วรรคสาม เป็น “กรณี ที่พบว่ามีการอุตสาหกรรมปะปนอยู่กับมูลฝอยตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่นำส่งไปกำจัดยังผู้กำจัดตามพระราชบัญญัตินี้”

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- หน่วยงานท้องถิ่นต้องขออนุญาตต่อกรมโรงงานก่อนนำกากอุตสาหกรรมปะปนนี้ไปกำจัดก่อนหรือไม่ จะมีแนวปฏิบัติอย่างไรที่จะป้องกันกรณีที่จะไม่ให้หน่วยงานท้องถิ่นที่เพิกเฉยในกรณีที่พบว่า มีขยะอุตสาหกรรมปะปนกับขยะมูลฝอย หรือป้องกันการทุจริตในการเลือกผู้ให้บริการในกรณีที่ท้องถิ่นต้องส่งกากอุตสาหกรรมปะปนมูลฝอยไปกำจัด ใครจะเป็นผู้ตรวจสอบว่าขั้นตอนการดำเนินการของท้องถิ่นมีความถูกต้อง - ควรมีมาตรการในการป้องกันเพื่อไม่ให้ผู้ประกอบการมักง่ายนำกากอุตสาหกรรมไปปะปนกับขยะมูลฝอย เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการกำจัด - หากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายไม่ดำเนินการตามที่ระบุไว้ จะมีการดำเนินการ/ลงโทษอย่างไร - ในบางพื้นที่อาจจะไม่มีโรงงานผู้กำจัดอยู่ในบริเวณ	
๓๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้มีการวางหลักประกันเพื่อสามารถนำไปใช้ในการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นจากความเสียหายที่เกิดจากการประกอบกิจการกากอุตสาหกรรม	ไม่เห็นด้วย - ควรนำเงินค่าธรรมเนียมจากใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หรือเงินค่าปรับที่เกิดขึ้นไปใช้ในการเยียวยาความเสียหายแทนการวางเงินหลักประกัน - ไม่เห็นด้วยเพราะผู้กระทำผิดจะไม่มี awareness ในการจัดการกากอุตสาหกรรม - ควรฟ้องร้องเป็นกรณี ๆ ไป ไม่ใช่ให้เอาเงินไปวางประกัน - ความปลอดภัยของเงินที่วาง หากเป็นหน่วยงานรัฐดูแล ยากที่ผู้ประกอบการจะตรวจสอบ - ควรมีการกำหนดรายละเอียดจำนวนเงินและระยะเวลาที่ผู้ประกอบการต้องวางเงินหลักประกันให้ชัดเจน โดยที่ต้องไม่เป็นภาระแก่ผู้ประกอบการมากเกินไป เช่น กำหนดเงื่อนไข ให้เงินหลักประกันสามารถคืนให้แก่	คงตามร่างเดิม เนื่องจากการวางหลักประกันดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้น อันเกิดจากการประกอบกิจการโรงงานผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง และผู้กำจัด จึงเป็นมาตรการเชิงป้องกันที่จะทำให้ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง และผู้กำจัด ประกอบการอย่างถูกต้อง สร้างแรงจูงใจ ความระมัดระวังและความรับผิดชอบในการดำเนินการ และเป็นการลดภาระของรัฐที่จะต้องนำงบประมาณแผ่นดินมาใช้ในการเยียวยาแก้ไขปัญหาอันเกิดจากการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องของเอกชน ส่วนประเด็นเป็นการเพิ่มภาระให้ผู้ประกอบการโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดเล็กล้วนนั้น แม้ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง และผู้กำจัดมิใช่ผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรมโดยตรง แต่ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	ผู้ประกอบการฯ ได้กรณีที่มีการปฏิบัติอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หรือการกำหนดเงื่อนไขส่วนลด เงินวางหลักประกัน สำหรับผู้ประกอบการฯ ที่ทำดี - เป็นการเพิ่มต้นทุนการจัดการกาก การขนส่ง ทางอ้อม และจะทำให้ราคาค่ากำจัด ราคาค่าขนส่งสูงขึ้น ส่งผลกับผู้ประกอบการ - จะมีการควบคุมการเยียวยาให้ครอบคลุมเฉพาะผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ผู้รับกำจัดที่จ่ายเงินเข้ากองทุนอย่างไร เพื่อที่จะไม่ใช่จ่ายเงินจากกองทุนส่วนนี้ไปกับผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ผู้กำจัดที่ไม่ได้จ่ายเงินเข้ากองทุน - ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งก็เกิดจากเจ้าหน้าที่รัฐ/หน่วยงานกำกับดูแลที่ออกใบอนุญาตให้ แต่ไม่มีการตรวจสอบกระบวนการทำงานที่แท้จริง จนส่งผลกระทบให้เป็นปัญหาตามมา ในส่วนนี้จะมีการกำกับหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องนี้ อย่างไรก็ตาม นอกจากนั้น ที่ผ่านมานั้นมักพบปัญหาเรื่องเจ้าหน้าที่/หน่วยงานกำกับดูแลแต่ละพื้นที่ มีการปฏิบัติงานที่ไม่มีบรรทัดฐานหรือดุลยพินิจเดียวกันในการพิจารณาอนุญาต - เป็นการนำเงินจากผู้ประกอบการที่ทำตามกฎหมายมาเยียวยาหรือรับผิดชอบให้ผู้กระทำความผิด - เพิ่มต้นทุนให้กับผู้ประกอบการ การกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องมีการวางหลักประกันจะเพิ่มต้นทุนในการจัดการกากอุตสาหกรรม ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในกรณีที่ธุรกิจมีปริมาณการจัดการกากอุตสาหกรรมจำนวนมาก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในตลาด - ส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องใช้ทรัพยากรทางการเงินที่จำกัดในการลงทุนในหลักประกันแทนการพัฒนาในด้านอื่น เช่น การปรับปรุงเทคโนโลยีหรือการฝึกอบรมบุคลากร ซึ่งอาจมีผลกระทบในระยะยาวต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน	และผู้กำจัดเป็นผู้ที่อยู่ในห่วงโซ่การกำจัดกากอุตสาหกรรม จึงมีความสำคัญต่อการบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรม และการแก้ไขปัญหาของเสีย การกำหนดให้ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง และผู้กำจัดวางหลักประกันเพื่อสามารถนำไปใช้ในการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้น จึงไม่เป็นการสร้างภาระให้ผู้ประกอบการเกินไปเมื่อเทียบกับขนาดของกิจการ ประเภทของกากอุตสาหกรรม และความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหาย

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- หากมีการควบคุมและการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ การกำหนดให้มีการวางหลักประกันอาจไม่จำเป็น เนื่องจากผู้ประกอบการที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการจัดการกากอุตสาหกรรมอยู่แล้วจะไม่เกิดความเสียหายหรืออุบัติเหตุจากการจัดการ - สำหรับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) การกำหนดให้มีหลักประกันอาจส่งผลให้ต้นทุนการดำเนินงานสูงเกินไป และทำให้บางรายอาจไม่สามารถดำเนินการได้ตามกฎหมาย หรือเลือกที่จะดำเนินการในทางที่ไม่ถูกต้อง เห็นด้วย - กระตุ้นให้ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบมากขึ้น ทั้งในการวางแผน ควบคุม และป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการจัดการกากฯ อย่างไม่เหมาะสม - เพื่อให้มีงบประมาณในการดำเนินการ - หลักประกันควรมีอัตราที่ไม่เท่ากัน โดยใช้การคำนวณกากที่อาจจะเกิดได้ต่อเดือนเป็นหลัก - เป็นมาตรการป้องกันความเสี่ยงล่วงหน้า หากเกิดความเสียหายขึ้น สามารถนำหลักประกันไปใช้ในการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้น เพื่อดำเนินการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม หรือช่วยเหลือประชาชนได้โดยไม่ต้องรอการดำเนินการทางกฎหมาย - การวางหลักประกันต้องให้มีการพิจารณาถึงระดับยากในการจัดการกากอุตสาหกรรม และที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ต่อสาธารณะ ต่อสังคมโดยรวม และเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว โดยมีเงินประกันเพียงพอในการจัดการอย่างยั่งยืน ทั้งนี้หากโรงงานอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพในการจัดการได้ดี และยั่งยืนในระยะยาวก็ควรมีมาตรการลดเงินประกัน หรือมาตรการสนับสนุน	

คำถาม		สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		ด้านการเงินเพิ่มเติมจากภาครัฐ เพื่อลดภาระด้านการเงินตลอดห่วงโซ่คุณค่าในการจัดการกากอุตสาหกรรม - เนื่องจากกิจการที่เกี่ยวข้องกับกากอุตสาหกรรมมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดอุบัติเหตุ การมีหลักประกันที่เพียงพอจะช่วยให้มีเงินทุนพร้อมสำหรับการดำเนินการเยียวยา ฟื้นฟู - ควรมีการกำหนดเงื่อนไขส่วนลด เงินวงหลักประกันสำหรับผู้ประกอบการที่ดี - วงเงินหลักประกันควรมีความสัมพันธ์กับขนาดของกิจการ ประเภทของกากอุตสาหกรรม และความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหาย หากวงเงินต่ำเกินไป อาจไม่เพียงพอต่อการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง แต่หากสูงเกินไป อาจเป็นภาระแก่ผู้ประกอบการโดยไม่จำเป็น ควรมีการศึกษาและกำหนดวงเงินที่เหมาะสมกับแต่ละกรณี	
๓๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม จะกำหนดให้ การวางหลักประกันความเสียหายเบื้องต้นและวางเป็นเงินไทย และวางทุกปี ตลอดระยะเวลาประกอบกิจการรวบรวม ขนส่ง หรือกำจัดกากอุตสาหกรรม	ไม่เห็นด้วย - ควรพิจารณาหลักประกันครั้งแรกเพียงครั้งเดียว และให้มีการทบทวน หากต้องมีการเรียกหลักประกันเพิ่มเติม เฉพาะกรณีที่มีข้อร้องเรียน หรืออุบัติเหตุ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายจากผู้ประกอบกิจการนั้น ๆ - เห็นด้วยในหลักการ เพื่อให้สามารถรองรับและเยียวยาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วถึง โดยเฉพาะในกรณีที่ไม่สามารถเรียกร้องความรับผิดชอบจากผู้ประกอบการได้ทันที อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ๑. ควรกำหนดวงเงินหลักประกันตามระดับความเสี่ยง เช่น ขนาดของกิจการ ปริมาณกากที่จัดการ ประเภทของกากอันตราย ฯลฯ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและไม่เป็นภาระเกินความจำเป็น ๒. ควรมีทางเลือกในรูปแบบ	คงตามร่างเดิม เนื่องจากการวางหลักประกันดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้น อันเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักการ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย โดยการกำหนดให้ต้องวางหลักประกันทุกปี เนื่องจากตลอดเวลาที่มีการประกอบกิจการโรงงานย่อมต้องมีความเสี่ยงในการประกอบกิจการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเดือดร้อนกับบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นตลอดเวลาได้ หากให้วางหลักประกันเพียงครั้งเดียวตอนขออนุญาต จะไม่ครอบคลุมถึงลักษณะการประกอบกิจการโรงงาน

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	หลักประกัน ไม่จำกัดเฉพาะเงินสดเท่านั้น เช่น ให้สามารถใช้หนังสือค้ำประกันจากสถาบันการเงิน หรือกองทุนร่วมของภาคอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นทางการเงินสำหรับผู้ประกอบการ ๓. ควรมีมาตรการค้ำหลักประกันที่ชัดเจน หากผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายและไม่มีเหตุการณ์ รั่วไหล หรือความเสียหายตลอดช่วงเวลาที่กำหนด - ปัญหาความไม่โปร่งใสในการดูแลเงินที่วางหลักประกัน - การจัดเก็บเงินเข้ากองทุนควรเก็บเป็นเงินก้อน ไม่ควรแยกเป็นค่าธรรมเนียมหรือประกันอื่น ๆ ที่ต้องจ่ายเพิ่มเยอะ ซึ่งแต่ละบริษัทมีเงินหมุนเวียนอย่างจำกัด - ควรกำหนดวงเงินสิ้นสุดในการวางเงินหลักประกันให้ชัดเจน - ไม่เห็นด้วยในการวางทุกปี ควรมีการประเมินหลักประกันความเสียหายของแต่ละราย และจำนวนเงินในหลักประกันต่าง ๆ ไม่มีความชัดเจน รัฐควรหาวิธีการที่ดีกว่านี้ ไม่ใช่ออกกระเป๋ียบออกมาเพื่อบังคับให้โรงงานจ่ายเงินทุกปี ให้รัฐโดยมิได้ผลดอกเบี้ยใด ๆ - เพิ่มต้นทุนในการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานโดยรวม โดยเฉพาะกับผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) ที่อาจไม่สามารถแบกรับต้นทุนนี้ได้ ส่งผลให้ธุรกิจเหล่านี้ อาจต้องปรับราคาหรือเลิกกิจการ เห็นด้วย - การวางหลักประกันเป็นรายปีช่วยให้มั่นใจว่าหลักประกันยังคงมีอยู่ และพร้อมใช้ตลอดเวลา หากเป็นการวางครั้งเดียวจบเมื่อเริ่มกิจการ หลักประกันนั้นอาจไม่เพียงพอเมื่อเวลาผ่านไป	ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ปริมาณภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น หรือประวัติการทำความผิดของผู้ประกอบกิจการโรงงาน รวมถึงกรณีผู้ประกอบการที่กระทำความผิดและปิดกิจการกะทันหัน การวางหลักประกันทุกปีจะช่วยให้มีเงินประกันสะสมเพื่อรองรับการดำเนินการของรัฐโดยไม่ต้องใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างที่เคยเป็นมา ทั้งนี้ หากผู้ประกอบการโรงงานได้แจ้งเลิกการประกอบกิจการแล้วแต่ยังมีเงินหลักประกันวางอยู่ก็สามารถขอคืนหลักประกันดังกล่าวได้

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		-สามารถวางแผนประกันทุกสามปี ตามอายุของใบอนุญาตได้หรือไม่ ควรพิจารณาดำเนินการกับเฉพาะกรณีของเสียอันตราย - ควรต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมูลค่าของหลักประกันสำหรับกิจการแต่ละประเภท และแต่ละขนาด รวมถึงระยะเวลาที่ต้องส่งหลักประกัน หรือเงื่อนไขในการได้รับหลักประกันคืนด้วย - การกำหนดจำนวนเงินหลักประกัน ควรมีการกำหนดจำนวนเงินหลักประกันที่เหมาะสมกับขนาดและความเสี่ยงของกิจการ เพื่อไม่ให้เป็นการแก่ผู้ประกอบการมากเกินไป แต่ก็ต้องเพียงพอที่จะครอบคลุมความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น	
๓๓	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้มีการประกันภัยสำหรับการประกอบกิจการของผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม	ไม่เห็นด้วย - หากกฎหมายได้กำหนดให้มีการวางหลักประกัน การบังคับให้ทำประกันภัยเพิ่มเติมจะเป็นการสร้างภาระที่ซ้ำซ้อนกัน เพราะมีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกัน คือการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้น - เนื่องจากทางบริษัทมีประกันอยู่แล้ว หากต้องทำอีกจะเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่าย - ควรกำหนดวงเงินประกันให้ชัดเจน มิฉะนั้น ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการในด้านค่าใช้จ่ายมากเกินไป - การกำหนดให้ต้องจัดทำรายงานประเมินความเสี่ยงการเกิดวินาศภัย ย่นอริบติก่อน ค่อยนำไปยื่นขอจัดทำประกันภัยนั้น เป็นการกำหนดขั้นตอนการทำงานให้มีความยุ่งยากซับซ้อน เพราะในความเป็นจริงบริษัทประกันภัยก็มีหลักในการประเมินความเสี่ยงในการรับทำประกันภัย รวมถึงวงเงินที่จะรับทำประกันภัยอยู่แล้ว	คงตามร่างเดิม การที่กฎหมายกำหนดให้ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมต้องจัดทำ "ประกันภัย" จะทำให้เกิดความมั่นใจและไม่ต่อต้านต่อการประกอบธุรกิจดังกล่าว เนื่องจากมั่นใจได้ว่าหากเกิดความเสียหายต่อบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากการประกอบกิจการของผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมจะมีเงินจำนวนหนึ่งจากบริษัทประกันภัยสำหรับเยียวยาความเสียหาย เงินที่มาของการเยียวยาความเสียหายกรณีการวางหลักประกันและประกันภัยจึงมีที่มาต่างกัน อีกทั้งผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมเป็นผู้ที่มีกากอุตสาหกรรมอยู่ในความครอบครอง จึงมีส่วนสำคัญต่อกระบวนการจัดการกากอุตสาหกรรม การกำหนดให้ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมจัดทำ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- กรณีที่ผ่านอธิบดีแล้ว แต่บริษัทประกันภัยไม่รับทำประกันภัย จะต้องดำเนินการอย่างไร ทางอธิบดีจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างไร เพราะถือว่ารายงานผ่านความเห็นชอบมาจากอธิบดีแล้ว - ควรกำหนดวงเงินขั้นต่ำในการทำประกันภัยของแต่ละกิจการให้ชัดเจนเลยว่ากิจการประเภทไหน ควรมีวงเงินในการทำประกันภัยเท่าไร - หากเหตุผลที่บังคับให้ต้องทำประกันภัยคือต้องการนำเงินมาใช้ในการเยียวยา พื้นฟูหากเกิดเหตุฉุกเฉินนั้น จะเป็นการซ้ำซ้อนกับหลักการที่ให้วางเงินในหลักประกัน/กองทุน ที่ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง และผู้กำจัดจะต้องจัดสรรเงินเข้ากองทุนนั้นอยู่แล้วหรือไม่ ซึ่งไม่ควรเพิ่มภาระให้ผู้ประกอบการในส่วนของการบังคับทำประกันภัยเพิ่มเติมเข้ามาอีก และบางกรณีผู้ประกอบการบางกลุ่มก็มีกฎหมายบังคับให้ต้องทำประกันภัยอยู่แล้ว เช่น ผู้ขนส่ง - เนื่องจากประกันภัย หมายถึงอุบัติเหตุ หรือภัยที่ไม่ได้เกิดจากความตั้งใจของมนุษย์ แต่ที่เป็นข่าวโดยรวมเป็นภัยจากการ ลักลอบทิ้งหรือการรวบรวมขยะอันตรายที่ป้อนมาจากการกระทำที่จิตใจของผู้ประกอบการ เข้าข่ายย้อนแย้งกับนโยบายของการประกันภัย - ควรบังคับเฉพาะกรณีที่เป็นของเสียอันตราย - ควรไปกำหนดเรื่องในลักษณะนี้ ในกฎหมายที่มีอยู่ เช่น พ.ร.บ. โรงงาน เห็นด้วย - การประกันภัยเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยบริหารความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ หรือเหตุการณ์ไม่คาดฝันที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบ - เป็นการช่วยเหลือ เยียวยาความเสียหายได้อย่างรวดเร็ว และเป็นความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้รวบรวม ผู้ขนส่งหรือผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม	ประกันภัยจึงไม่เป็นการสร้างภาระและไม่ซ้ำซ้อนกับการวางหลักประกัน ไม่เป็นการเพิ่มภาระให้ผู้ประกอบการ อีกทั้งเป็นการช่วยให้รัฐไม่ต้องแบกภาระค่าใช้จ่ายตรงนี้จากงบประมาณแผ่นดิน และ เป็นการยกระดับกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- เพื่อให้มีงบประมาณในการดำเนินการ - ควรกำหนดขอบเขตความคุ้มครองของการประกันภัยให้ชัดเจน ครอบคลุมทั้งความเสียหายต่อบุคคล ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม รวมถึงค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสภาพแวดล้อม - ควรกำหนดวงเงินความคุ้มครองขั้นต่ำให้เหมาะสมกับขนาดและลักษณะของกิจการ และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง - ประเภทของกรมธรรม์ อาจพิจารณากำหนดประเภทของกรมธรรม์ประกันภัยที่เหมาะสม เช่น กรมธรรม์ประกันภัยความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก (third-party liability insurance) หรือกรมธรรม์ประกันภัยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (environmental liability insurance)	
๓๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม จะกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่มีเหตุควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดหรือไม่ปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์	ไม่เห็นด้วย - การใช้อำนาจเกินขอบเขตการให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบ สถานที่หรือยานพาหนะโดยไม่มีการแจ้งเตือนล่วงหน้า หรือการเข้าถึงข้อมูล และสถานที่ต่าง ๆ โดยไม่มีข้อจำกัดที่ชัดเจนอาจละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและธุรกิจ อาจส่งผลให้เกิดการใช้อำนาจเกินขอบเขต หากไม่มีการกำหนดกรอบ หรือข้อจำกัดที่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ อาจทำให้ผู้ประกอบการหรือบุคคลได้รับความเสียหายจากการถูกตรวจสอบโดยไม่มีเหตุผลที่เพียงพอ กระทบต่อความเชื่อมั่นและบรรยากาศทางธุรกิจ - การกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่กว้างขวางในการตรวจสอบ โดยไม่จำเป็นต้องมีการเตือนล่วงหน้าหรือการพิสูจน์เหตุผลที่เพียงพออาจทำให้	คงตามร่างเดิม การที่กฎหมายกำหนดให้ อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามที่ระบุไว้ทั้ง ๕ ข้อ ดังกล่าว ถือเป็นมาตรการด้านการกำกับดูแล และบังคับใช้กฎหมายที่ มีความเหมาะสม และจำเป็น ในการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรม ดังนี้ (๑) การให้อำนาจเข้าไปตรวจสอบอาคาร สถานที่ ที่มีเหตุสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดตามกฎหมาย ช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจพบความเสียหายหรือการกระทำผิดตั้งแต่ระยะเริ่มต้น ก่อนที่จะเกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่อวงกว้าง ถือเป็นการทำงานเชิงรุกเพื่อป้องกันความเสียหาย เพื่อป้องกันปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบสภาพกิจการ อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะ สภาพเครื่องจักร หรือการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (๒) สั่งห้ามเข้าหรือให้ออกจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดเงื่อนไข และระยะเวลาตามสมควร เพื่อระงับเหตุดังกล่าว (๓) นำตัวอย่างจากอุตสาหกรรมหรือสิ่งอื่นใดที่สงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้	เกิดความวิตกกังวลในหมู่ผู้ประกอบการ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของธุรกิจและการลงทุนในอุตสาหกรรม เห็นด้วย - ช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและทันเวลา - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เห็นด้วยโดยต้องบูรณาการกับตำรวจและท้องถิ่นในพื้นที่ - ควรกำหนดกฎหมายและวิธีปฏิบัติให้ชัดเจน โปร่งใส ปฏิบัติได้จริง - เนื่องจาก อำนาจเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการช่วยให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหามลพิษจากกากอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายเพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน - ควรมีการกำหนดด้วยว่าผู้ที่จะเป็นเจ้าหน้าที่พนักงานซึ่งมีอำนาจตาม พ.ร.บ. นี้จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ในระดับใด มีวิธีการคัดเลือกอย่างไร และควรต้องมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ รวมถึงควรกำหนดให้มีช่องทางการอุทธรณ์การใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ด้วย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการใช้อำนาจ - ความชัดเจนของคำว่า “เหตุอันควรสงสัย” ควรกำหนดนิยามหรือขอบเขตของคำดังกล่าวให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการใช้อำนาจโดยมิชอบหรือเกินขอบเขต และเพื่อเป็นแนวทางให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจได้อย่างเหมาะสม - ควรมีมาตรการที่ชัดเจนในการคุ้มครองสิทธิของผู้ประกอบการด้วย	(๒) การให้อำนาจสั่งห้ามเข้าหรือให้ออกจากพื้นที่ตาม (๑) เป็นการระงับเหตุในทันทีหากพนักงานเจ้าหน้าที่มีหลักฐาน หรือเหตุสงสัยที่น่าเชื่อถือ เป็นมาตรการที่สำคัญในการ ควบคุม สถานการณ์ไม่ให้ลุกลาม หรือสร้างความเสียหายเพิ่มเติม โดยยึดหลักความจำเป็นและสัดส่วน (๓) การให้อำนาจนำตัวอย่างจากอุตสาหกรรมไปตรวจสอบ เป็นกระบวนการตรวจสอบตามหลักวิทยาศาสตร์ช่วยให้ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เป็นไปตามข้อเท็จจริงทางวิชาการ และสามารถนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี หรือมีคำสั่งทางปกครองได้ถูกต้อง (๔) การให้อำนาจอำนาจตรวจ ค้น กัก ยึด หรืออายัด มีความสำคัญในกรณีฉุกเฉินเมื่อมีเหตุสงสัยว่าการประกอบ กิจการอาจก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อชีวิต ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม การใช้อำนาจตามข้อนี้เป็นมาตรการ คุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ซึ่งต้องมีการใช้โดยสุจริตและมีเหตุผลรองรับชัดเจน เพื่อไม่ให้ละเมิดสิทธิของผู้ประกอบการ โดยไม่จำเป็น (๕) การให้อำนาจเรียกบุคคลหรือเอกสาร ถือแนวทาง การสอบสวนที่ช่วยให้การสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ มีข้อมูลครบถ้วน ถูกต้อง และตรวจสอบได้ ซึ่งจำเป็น ต่อการตัดสินใจทางการดำเนินการตามกฎหมายอย่างรอบคอบ และเป็นธรรม

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
ในปริมาณพอสมควรเพื่อไปตรวจสอบ (๔) ตรวจ คั่น กัก ยึด หรืออายัดกากอุตสาหกรรม เครื่องจักร ยานพาหนะ ผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ สมุดบัญชี เอกสารหรือสิ่งอื่นใด ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าการประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล ทรัพย์สิน หรือ สิ่งแวดล้อม หรือมีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (๕) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้	- ควรมีกฎในการตรวจสอบการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันการใช้อำนาจโดยมิชอบหรือเกินขอบเขต	
๓๕ ท าน เห็น ด้วย หรือ ไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม จะกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ก่อกำเนิด	ไม่เห็นด้วย - ควรให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้มีอำนาจในการสั่งการ เห็นด้วย - ช่วยให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ	คงตามร่างเดิม การที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม กำหนดให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งให้ผู้ก่อกำเนิด ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม ระงับ แก้ไข หรือปรับปรุงการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย ถือเป็นเครื่องมือทางกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ผู้กำจัดการ ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไข หรือ ปรับปรุง หรือ ปฏิบัติให้ถูกต้อง เมื่อพบว่าบุคคลเหล่านี้ไม่ ปฏิบัติตามกฎหมาย	- เป็นมาตรการป้องกันความเสียหายล่วงหน้าและบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ - การมีอำนาจสั่งการโดยตรงช่วยลดขั้นตอนและระยะเวลาในการแก้ไขปัญหาเมื่อพบความผิดปกติ เจ้าหน้าที่สามารถออกคำสั่งได้ทันทีโดยไม่ต้องรอขั้นตอนทางกฎหมายที่ซับซ้อน - การใช้อำนาจนี้ควรมีข้อกำหนดที่ชัดเจนและกระบวนการที่โปร่งใสในการดำเนินการ เช่น การตรวจสอบและประเมินสถานการณ์อย่างรอบคอบก่อนที่จะสั่งระงับหรือแก้ไข เพื่อให้การใช้สิทธิ์เป็นไปอย่างเป็นธรรม	ในการบังคับใช้กฎหมาย โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งการโดยตรงช่วยให้สามารถจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้ง ช่วยลดขั้นตอนทางปกครองหรือการฟ้องคดีต่อศาลที่อาจใช้เวลานานเกินกว่าจะระงับความเสียหายได้ทัน
๓๖ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กากอุตสาหกรรมจะ กำหนดให้ กรณีที่มีการออก คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ผู้ก่อกำเนิด ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ไม่ดำเนินการ ให้ อธิบดีกรมโรงงาน อุตสาหกรรม มีอำนาจสั่งให้ บุคคลเหล่านั้นหยุดประกอบ กิจการได้	ไม่เห็นด้วย - ควรระบุว่าหยุดประกอบกิจการบางส่วนด้วย (ให้พิจารณาถึงผลเสียหายทางธุรกิจที่อาจเกิดขึ้นประกอบ) - ควรมีมาตรการแก้ไขหรือการดำเนินการชั่วคราวในช่วงระหว่างผู้ประกอบการหยุดดำเนินการ เห็นด้วย - เป็นมาตรการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบและความร่วมมือจากผู้ประกอบการ - เนื่องจากเป็นมาตรการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน หากยังให้ดำเนินการกิจการต่อไปอาจนำไปสู่ความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อไป - หยุดเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการดำเนินการอย่างถูกต้อง	คงตามร่างเดิม กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขตามมาตรา ๔๒ ไปแล้ว บุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่มีเหตุสมควร การให้อำนาจอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมสั่งให้บุคคลนั้นหยุดประกอบกิจการ เป็นแนวทางที่มีความเหมาะสมและสมเหตุสมผล หากปล่อยให้ผู้ประกอบการเพิกเฉยต่อคำสั่งทางปกครองโดยไม่มีมาตรการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ ย่อมอาจส่งผลให้เกิดอันตรายในวงกว้างได้ โดยอำนาจในการสั่งหยุดประกอบกิจการเพื่อบังคับให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และเป็นการป้องกันเหตุที่อาจเกิดความเสียหายขึ้นอย่างต่อเนื่อง

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- การรู้ว่ามีบทลงโทษสูงสุดคือการถูกสั่งให้หยุดประกอบกิจการ จะเป็นแรงผลักดันที่สำคัญให้ผู้ประกอบการต้องเร่งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ - นอกจากอธิบดีควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณา กรณีสถานประกอบการในความดูแลของ อปท.	
๓๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้กมดประทับตราเครื่องจักร ภาชนะ ยานพาหนะ กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งปรับปรุงแก้ไขโรงงาน	ไม่เห็นด้วย - เป็นการจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ หากคำสั่งปรับปรุงแก้ไขมีความคลุมเครือ ไม่ชัดเจน หรือผู้ประกอบการมีความเห็นต่างเกี่ยวกับขอบเขตของการแก้ไข อาจนำไปสู่ข้อพิพาทและทำให้การผูกมัดประทับตราไม่เป็นธรรม - หากเครื่องจักรเสียหายจากการผูกมัดประทับตรา เจ้าหน้าที่รับผิดชอบค่าเสียหายหรือไม่ เห็นด้วย - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เพราะเป็นติดตามการกระทำผิดและสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเคร่งครัด เช่นการขนส่งกากของเสียต้องมีการระบุทะเบียนรถ และผู้ขับขี่ เป็นต้น - เพราะเป็นมาตรการที่ช่วยป้องกันการฝ่าฝืนซ้ำ และบังคับให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ - ผู้ประกอบการควรได้รับแจ้งล่วงหน้าถึงเหตุผลและความจำเป็นในการผูกมัดประทับตรา	คงตามร่างเดิม การที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ “ผูกมัดประทับตรา” เครื่องจักร ภาชนะ หรือยานพาหนะ ในกรณีที่มีคำสั่งให้ปรับปรุงหรือแก้ไขกิจการ ถือเป็นมาตรการที่มีความชัดเจนในเชิงบังคับใช้เป็น การป้องกันและยับยั้งกรณีที่เครื่องจักรหรือยานพาหนะที่ใช้จัดการกากอุตสาหกรรม อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งการผูกมัดประทับตราจะป้องกันมิให้มีการใช้งานในระหว่างที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขของผู้ประกอบการซึ่งช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดปัญหาลูกกลามขยายวงกว้างขึ้นได้

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๓๘ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กากอุตสาหกรรมจะ กำหนดให้อธิบดีกรมโรงงาน อุตสาหกรรมเพิกถอน ใบอนุญาต หรือดำเนินการ จำหน่ายการแจ้งออกจาก สารบบได้ ในกรณีที่ผู้กำจัด ผู้รวบรวม หรือผู้ขนส่ง ไม่ปรับปรุงแก้ไขโรงงาน แม้จะได้มีการสั่งให้หยุด ประกอบกิจการแล้วก็ตาม	ไม่เห็นด้วย - ไม่มีเหตุผล เห็นด้วย - เป็นมาตรการที่เหมาะสมและจำเป็น เพื่อให้เป็นการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง - เป็นมาตรการควบคุมผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อช่วยป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบในการดำเนินการจัดการกากอุตสาหกรรม - การสั่งหยุดประกอบกิจการเป็นมาตรการที่รุนแรง แต่หากผู้ประกอบการยังคงเพิกเฉย ไม่ปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่ง แสดงว่าเจตนาไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และไม่มีความรับผิดชอบต่ออย่างแท้จริง - สถานประกอบการในความดูแลของ อปท. ควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นคนพิจารณา - หากผู้ประกอบการไม่แก้ไขตามคำสั่ง เจ้าพนักงานอาจพักใช้ใบอนุญาตชั่วคราว	คงตามร่างเดิม การที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเพิกถอนใบอนุญาตหรือจำหน่ายออกจากสารบบ ในกรณีที่ผู้ประกอบการรวบรวม ขนส่ง หรือกำจัดกากอุตสาหกรรม ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งแม้จะถูกสั่งหยุดกิจการแล้ว เป็นแนวทางที่มีความจำเป็นและเหมาะสมกับหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยสาธารณะ จัดเป็นมาตรการขั้นเด็ดขาดในการบังคับใช้กฎหมายให้มีผลอย่างแท้จริง หากผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหยุดกิจการ และยังละเลยการปรับปรุงแก้ไข แสดงให้เห็นถึงเจตนาจงใจเพิกเฉยต่อกฎหมาย
๓๙ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กากอุตสาหกรรมจงกำหนดให้ อธิบดีกรมโรงงาน อุตสาหกรรมสามารถออก คำสั่งให้ผู้นำเข้า หรือ	ไม่เห็นด้วย - ควรให้จัดการภายในประเทศและรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายพร้อมกำหนดระยะเวลาดำเนินการ	คงตามร่างเดิม ข้อกำหนดให้ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมสามารถออกคำสั่งให้ผู้นำเข้า หรือผู้ครอบครอง ส่งกากอุตสาหกรรมออกนอกราชอาณาจักร ในกรณีที่มีการนำเข้ากากอุตสาหกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต ถือเป็นกลไกสำคัญในการควบคุมการนำเข้ากากอุตสาหกรรมอย่างเด็ดขาด และป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
ผู้ครอบครองส่งกากอุตสาหกรรมออกไปนอกราชอาณาจักร เมื่อพบว่ามี การนำกากอุตสาหกรรมเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต	เห็นด้วย - ช่วยควบคุมและป้องกันการนำเข้ากากอุตสาหกรรมที่ผิดกฎหมาย ลดความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน - เป็นมาตรการที่จำเป็นและเด็ดขาด เพื่อปกป้องประเทศไทยจากการเป็นเป้าหมายของการทิ้งกากอุตสาหกรรมจากต่างประเทศ - กากอุตสาหกรรมที่ไม่ผ่านการตรวจสอบและจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ อาจมีสารพิษ สารเคมีอันตราย หรือเชื้อโรคปนเปื้อน ซึ่งสามารถรั่วไหลลงสู่ดิน แหล่งน้ำ หรืออากาศ ก่อให้เกิดมลพิษและเป็นอันตรายต่อระบบนิเวศ และสุขภาพของประชาชนในวงกว้าง การให้อำนาจอธิบดีในการสั่งให้ส่งกากฯ กลับออกไป เป็นมาตรการที่รวดเร็วและจำเป็นเพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	เช่น อนุสัญญาบาเซล ซึ่งควบคุมการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายโดยไม่ได้รับความยินยอม อีกทั้ง ป้องกันไม่ให้ประเทศไทยตกเป็นที่ทิ้งของเสียโลก เนื่องจากในอดีตมีการนำกากอุตสาหกรรมจากต่างประเทศเข้ามาในนามของวัตถุดิบ ในการรีไซเคิลซึ่งไม่สามารถจัดการได้อย่างปลอดภัย อีกทั้ง เป็นการกำหนดให้ผู้นำเข้าหรือครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นการตัดปัญหาในการโยนภาระดังกล่าวแก่รัฐ
๔๐ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม จะกำหนดให้ กรณีที่ผู้ก่อกำเนิด ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ผู้กำจัด ผู้นำเข้า ผู้ครอบครอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีอำนาจมอบหมายให้บุคคลนั้นหรือหน่วยงานอื่นไปดำเนินการตามคำสั่งแทนได้	ไม่เห็นด้วย - บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายมีอิสระในการเรียกเก็บค่าบริการ อาจไม่สามารถเปรียบเทียบราคาได้ ไม่เป็นธรรมต่อผู้ก่อกำเนิด ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ผู้กำจัด ผู้นำเข้า ผู้ครอบครอง - ไม่ว่ากรณีใดที่เป็นการรักษาผลประโยชน์นายจ้าง นายจ้างต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย เว้นแต่จะมีการทำหนังสือมอบอำนาจ เห็นด้วย - ช่วยให้การจัดการกากอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดความล่าช้า และป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ทันทั่วทั้ง อีกทั้งยังสร้างความรับผิดชอบโดยให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายและเบี้ยปรับด้วย	คงตามร่างเดิม เนื่องจากการจัดการกากอุตสาหกรรมเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องอาศัยกลไกทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินหรือปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นอย่างฉับพลัน โดยการกำหนดให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีอำนาจมอบหมายให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่นดำเนินการแทนในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถควบคุม ป้องกัน หรือบรรเทาผลกระทบจากกากอุตสาหกรรมได้อย่างทันทั่วทั้ง และเป็นไปตามหลักความรับผิดชอบของผู้ก่อมลพิษ (Polluter Pays Principle) การที่ผู้ก่อให้เกิดมลพิษหรือผู้ไม่ปฏิบัติ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
โดยให้บุคคลผู้รับคำสั่งข้างต้น เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายและเบี้ยปรับ	- เนื่องจากภาครัฐจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณและบุคลากรจำนวนมาก ในการตรวจสอบกำกับดูแล พื้นที่พื้นที่ที่ปนเปื้อนและบังคับใช้กฎหมาย ผู้ที่ก่อให้เกิดปัญหาหรือละเลยการปฏิบัติตามกฎหมายจะต้องรับผิดชอบภาระทางการเงินทั้งหมด เพื่อลดภาระของภาครัฐและประชาชนผู้เสียภาษี - แต่กรณีสั่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการแทน ควรมีการกำหนดวิธีการคัดเลือกและอัตราราคาค่าใช้จ่ายให้ชัดเจน	ตามคำสั่งของรัฐ ต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดการกับผลกระทบที่เกิดขึ้น เป็นหลักการพื้นฐานที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในกฎหมายสิ่งแวดล้อมสากล และถือเป็นมาตรการที่ ก่อให้เกิดความเป็นธรรมทางสิ่งแวดล้อมและสร้างแรงจูงใจให้ภาคอุตสาหกรรมปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด
๔๑ ทานเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีอำนาจยึดหรืออายัดที่ดินอันเป็นที่ตั้งของสถานรวบรวมหรือสถานกำจัดกากอุตสาหกรรมและทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำผิดออกขายทอดตลาด เพื่อนำเงินมาใช้ในการแก้ไข ปรับปรุงหรือเยียวยา	ไม่เห็นด้วย - ในบางกรณี ที่ดินหรือทรัพย์สินที่ถูกยึด อาจมี เจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วม หรือมี ภาระผูกพันกับสถาบันการเงิน การยึดหรืออายัดอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการกระทำผิด - ไม่ควรให้อนาจอธิบดีมากเกินไป เสี่ยงต่อการทุจริตและเรียกรับผลประโยชน์ - ต้องมีการพิสูจน์ มูลเหตุแห่งความผิด ชัดเจนก่อน - อาจทำให้ผู้ประกอบการต้องเผชิญกับผลกระทบทางการเงินอย่างรุนแรง โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ได้มีเจตนาฝ่าฝืนกฎหมาย แต่มีปัญหาในการจัดการ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจและการจ้างงานในพื้นที่นั้น - ควรมีกระบวนการที่ยืดหยุ่นมากกว่าการยึดทรัพย์สิน เช่น การกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาหรือการปรับปรุงการดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดผลกระทบทางการเงินและทำให้ผู้ประกอบการสามารถแก้ไขปัญหาได้โดยไม่ต้องเผชิญกับการสูญเสียทรัพย์สิน, ควรมีการพิจารณาทางเลือกอื่น ๆ ที่ไม่กระทบต่อทรัพย์สินของผู้ประกอบการ เช่น การลงโทษในรูปแบบอื่น ๆ หรือการให้ออกาสในการปรับปรุงการดำเนินการ, การให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการเยียวยาหรือการแก้ไขปัญหาจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่าในการป้องกันไม่ให้	คงตามร่างเดิม ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการไม่ได้จำกัดอยู่แค่ค่าปรับ หรือค่าเสียหายตามคำพิพากษาของศาลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่รัฐ ต้องใช้ไปในการแก้ไขปรับปรุงหรือเยียวยาสภาพแวดล้อมที่เสียหาย หรือป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายเพิ่มเติม การให้อนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เป็นการรับประกันว่ารัฐจะมีแหล่งเงินทุนเพียงพอในการดำเนินการเหล่านี้ ซึ่ง เป็นไปตามหลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย และเป็นการป้องกัน "การลอยแพ" ปัญหาในอดีต มีกรณีที่ผู้ประกอบการบางราย "ทิ้ง" สถานประกอบการและกากอุตสาหกรรมไว้เบื้องหลัง โดยไม่รับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น การให้อนาจอธิบดีฯ ยึด/อายัดทรัพย์สิน เป็นการป้องกันปัญหา "การลอยแพ" นี้ และสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการต้องจัดการกากฯ อย่างถูกต้องตั้งแต่ต้น อีกทั้งในกรณีที่มีผลกระทบร้ายแรง การขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้กระทำผิด จะทำให้รัฐมีทุนในการดำเนินการเยียวยาได้โดยเร็ว ไม่จำเป็นต้องรอคำพิพากษาของศาล

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	เกิดผลกระทบที่รุนแรง, การให้อำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินอาจเป็นการแก้ไขที่รุนแรงและไม่เป็นธรรมในบางกรณี ควรพิจารณามาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสมและไม่กระทบต่อผู้ประกอบการมากเกินไป - เป็นการให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐมากเกินไป ควรใช้กระบวนการทางศาล เห็นด้วย - อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางธุรกิจและการลงทุน รวมทั้งอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านการบริหารจัดการทรัพย์สิน และควรมีมาตรการทางกฎหมายอื่นที่เหมาะสมและสมดุลเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า - ควรยึดส่วนทุนอื่นด้วย นอกเหนือจากที่ดิน เนื่องจากอาจเป็นที่ดินเช่าหรือที่ดินราชการ - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - ควรระบุให้ชัดเจนว่า อำนาจนี้จะใช้ได้เฉพาะในกรณีที่เกิดการกระทำผิดนั้นก่อให้เกิดผลกระทบ "ร้ายแรง" ต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ หรือความปลอดภัยของประชาชน หรือในกรณีที่ผู้ประกอบการจงใจฝ่าฝืนกฎหมาย - หากศาลพิพากษาว่าผู้ประกอบการไม่มีความผิด หรือค่าเสียหาย/ค่าใช้จ่ายจริง น้อยกว่ามูลค่าทรัพย์สินที่ขายทอดตลาดได้ รัฐจะต้องคืนทรัพย์สิน/เงินส่วนที่เหลือให้แก่ผู้ประกอบการ	
๔๒	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ไม่เห็นด้วย - ไม่ควรมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการขอใบอนุญาต การอนุมัติฯ ซึ่งจะเป็นภาระให้ผู้ประกอบการ	คงตามร่างเดิม การกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปี เป็นการจัดสรรทรัพยากรให้รัฐในการดำเนินงานกำกับดูแลผู้ประกอบการรายนั้น ๆ ให้อยู่ในกรอบที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งเป็นการสร้างระบบ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
หรือผู้กำกับจัดการกาอุตสาหกรรม ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปี ทุกปี	- การจัดเก็บเงินเข้ากองทุนควรเก็บเป็นเงิน ๑ ก้อน ไม่ควรแยกเป็นค่าธรรมเนียมหรือประกันอื่น ๆ ที่ต้องจ่ายเพิ่มเยอะ ซึ่งแต่ละบริษัทมีเงินหมุนเวียนอย่างจำกัด ควรพิจารณาส่วนนี้เพิ่มเติม - อาจส่งผลกระทบต่อราคาในการให้บริการ และอาจทำให้ค่าบริการสูงขึ้นสำหรับลูกค้า - กระทบกับผู้ประกอบการขนาดเล็ก สำหรับผู้ประกอบการที่มีขนาดเล็กหรือธุรกิจที่เพิ่งเริ่มต้น การชำระค่าธรรมเนียมรายปีอาจเป็นภาระหนักและทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดได้อย่างเท่าเทียมกับผู้ประกอบการรายใหญ่ - อาจพิจารณาใช้ระบบที่มุ่งเน้นการตรวจสอบและควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามปริมาณหรือประเภทของกาอุตสาหกรรมที่ดำเนินการ เห็นด้วย - เนื่องจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการกาอุตสาหกรรม จึงต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นร่วมกับหน่วยงานของรัฐ - ค่าธรรมเนียมต้องกำหนดให้เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจ - ควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ตามลักษณะประเภทของกิจกรรมของโรงงานที่ขออนุญาตไว้ กรณีผู้รวบรวมขนส่ง อาจอ้างอิงตามพิกัดบรรทุก ตามประเภทรถที่ขออนุญาตไว้	การติดตามและตรวจสอบผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานกำกับดูแลสามารถใช้ข้อมูลการชำระค่าธรรมเนียมเป็นฐานในการติดตามว่าผู้ประกอบการยังคงดำเนินกิจการอยู่หรือไม่ มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะการประกอบกิจการหรือไม่ และยังคงปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือไม่ โดยการกำหนดค่าธรรมเนียมควรอยู่บนพื้นฐานของความเหมาะสมและไม่สร้างภาระเกินควร
๔๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กา ก อุตสาหกรรม จะ	ไม่เห็นด้วย - ระบบกฎหมายประเทศไทยเป็นระบบ กล่าวหา ซึ่งการกระทำของลูกจ้างที่อ้างจะไม่พอใจ บริษัท อาจส่งผลให้เกิดผลกระทบวงกว้างกับคนที่ไม่มี	คงตามร่างเดิม การจัดการกาอุตสาหกรรมเป็นกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงทั้งต่อสุขภาพมนุษย์และระบบนิเวศ ดังนั้น การวางระบบความรับผิดชอบ

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- ขอบเขตความรับผิดชอบมีความชัดเจน เช่น ต้องเป็นการกระทำในทาง การที่จ้าง ไม่รวมถึงการกระทำโดยจงใจนอกเหนือขอบเขตงาน - การพิสูจน์ความผิด ควรมีกระบวนการและหลักเกณฑ์ในการพิสูจน์ความผิดที่ชัดเจนและเป็นธรรม - ควรกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบให้ชัดเจน โดยพิจารณาว่าผู้ประกอบการมีส่วนในการควบคุมและดูแลลูกค้ามากน้อยแค่ไหน เช่น การจัดการฝึกอบรม การกำกับดูแล	
๔๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม จะกำหนดให้ กรณีที่ผู้ก่อการผิด ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง หรือผู้กำจัด กระทำการใด เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิตหรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของรัฐเสียหาย หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ ค่าสินไหมทดแทนไม่ว่าจะกระทำโดย	ไม่เห็นด้วย - อาจสร้างภาระทางกฎหมายและทางการเงินที่หนักเกินไปแก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะในกรณีที่เกิดความเสียหายโดยไม่ได้ตั้งใจ อย่างไรก็ตาม ควรมีมาตรการควบคุมและกำกับดูแลอย่างเข้มงวดเพื่อป้องกันความเสียหาย และส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดกรณีประมาทเลินเล่อ - ควรพิจารณาไม่ใช่ซ้ำซ้อนกับกฎหมายที่มีอยู่เดิม หรือที่บังคับใช้ได้อยู่แล้ว - ควรครอบคลุมความเสียหายทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย - ควรมีการจำกัดขอบเขตหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อความเสียหาย - ถ้าเกิดจากอุบัติเหตุ หรือ สามารถพิสูจน์ได้ว่า ไม่มีเจตนา และได้กระทำโดยประมาท ก็ควรจะมีบทเฉพาะแยก เห็นด้วย - เป็นการกำหนดให้ผู้ก่อการผิด ผู้รวบรวม ผู้ขนส่ง ผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม ต้องรับผิดชอบใช้ความเสียหายต่อบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐ	คงตามร่างเดิม ๑. สอดคล้องกับหลักความรับผิดชอบในทางแพ่งสำหรับกิจการ อันตรายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๗ วรรคสอง กำหนดให้ผู้ที่ใช้หรือควบคุมวัตถุ อันมีลักษณะเสี่ยงต่อบุคคลอื่นเป็นพิเศษ ต้องรับผิดชอบ แม้ไม่ประมาท หากการใช้นั้นก่อให้เกิดความเสียหาย กากอุตสาหกรรมจำนวนมากจัดอยู่ในประเภทวัตถุอันตราย หรือสารพิษ ซึ่งการขนย้ายและกำจัดมีความเสี่ยง โดยสภาพอยู่แล้ว จึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะกำหนด ความรับผิดในลักษณะ “ความรับผิดโดยไม่ต้องพิจารณาความผิด” (Strict Liability) ๒. ส่งเสริมความระมัดระวังสูงสุด การกำหนดให้รับผิดไม่ว่า กระทำโดยเจตนาหรือประมาท ย่อมสร้างแรงจูงใจ ให้ผู้ประกอบการดำเนินกิจการด้วยความรอบคอบสูงสุด และลงทุนในระบบควบคุมความปลอดภัย รวมถึงฝึกอบรม

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
จงใจหรือประมาทเลินเล่อ ก็ตาม	- หากต้องให้ผู้เสียหายพิสูจน์ความประมาทของผู้ประกอบการ ผู้เสียหายจะต้องแบกภาระในการหาผู้เชี่ยวชาญ ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์และกระบวนการทางกฎหมายที่ยาวนาน - ควรกำหนดขั้นตอนและกระบวนการในการประเมินความเสียหายให้ชัดเจน เพื่อให้การชดเชยค่าสินไหมทดแทนมีความเป็นธรรมต่อทั้งผู้เสียหายและผู้ประกอบการ	บุคลากรอย่างจริงจัง เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายและความรับผิดชอบทางกฎหมาย ๓. คุ่มครองสิทธิของประชาชนและสิ่งแวดล้อม อย่างเป็นธรรม หากเกิดความเสียหายต่อชีวิต สุขภาพ หรือทรัพย์สินของประชาชนจากกิจกรรมของภาคอุตสาหกรรม ผู้ได้รับความเสียหายควรมีช่องทางในการได้รับการเยียวยาอย่างชัดเจนและรวดเร็ว โดยไม่ต้องพิสูจน์ความเจตนาของผู้ก่อให้เกิดความเสียหาย ซึ่งมักเป็นภาระทางกฎหมายที่หนักเกินไป สำหรับประชาชนทั่วไป เพื่อความเป็นธรรมและความชัดเจน ร่างกฎหมายควรกำหนดให้มีแนวทางการประเมินความเสียหายและกระบวนการไกล่เกลี่ยหรือฟ้องร้องที่ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้โดยสะดวกไม่เกิดภาระในทางปฏิบัติ ๔. ไม่เป็นภาระเกินควรแก่ผู้ประกอบการ ความรับผิดชอบลักษณะนี้ไม่ใช่บทลงโทษ แต่เป็นกลไกการเยียวยา (civil liability) ผู้ประกอบการสามารถจัดการความเสี่ยงล่วงหน้าได้ เช่น ผ่านการทำประกันภัยความรับผิด หรือการจัดตั้งกองทุนรองรับความเสียหาย เพื่อไม่ให้กระทบต่อการดำเนินกิจการ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๔๕ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้มีการออกประกาศเกี่ยวกับนโยบายส่งเสริมการกำจัดกากอุตสาหกรรมดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดจำนวนและขนาดของสถานรวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรมแต่ละประเภทหรือชนิดที่จะให้มีได้ในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง (๒) กำหนดชนิด คุณภาพ อัตราส่วน ปริมาณของกากอุตสาหกรรม แหล่งกำเนิดของกากอุตสาหกรรม ในประเทศที่สามารถนำมารวบรวมในสถานรวบรวมกากอุตสาหกรรม หรือที่สามารถนำมากำจัดในสถานกำจัดกากอุตสาหกรรม ในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง	ไม่เห็นด้วย - หากจะมีการแบ่งคลัสเตอร์ หรือโซนพื้นที่สำหรับโรงงานผู้รับกำจัด ควรพิจารณาให้มีการเปิด คัดเลือกผู้รับกำจัดที่มีความพร้อม มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการจัดการกากอุตสาหกรรมเพื่อดูแลกากฯ ในแต่ละคลัสเตอร์ หรือโซนพื้นที่ที่มีความเรียบร้อยและถูกต้องตามกฎหมาย - หากมีการแบ่งโซนพื้นที่สำหรับผู้รับกำจัด ควรพิจารณาให้ผู้รับกำจัดที่มีความพร้อม มีความรู้ เพื่อที่ได้รับการกำจัดที่ถูกต้อง และไม่กระทบสิ่งแวดล้อม - หากแบ่งโซนสำหรับโรงงานผู้รับกำจัด ควรมีการคัดเลือก ผู้รับดำเนินการที่มีความพร้อม ความรู้ เรื่องการจัดการขยะอุตสาหกรรม เพื่อให้ถูกต้อง - เนื่องจากว่าในบางพื้นที่ไม่สามารถที่จะอำนวยความสะดวกได้ และการใช้งบประมาณในการก่อสร้างต้องพิจารณาถึงผู้ก่อกำเนิดที่อยู่บริเวณนั้น ๆ ด้วย เห็นด้วย - เป็นการสร้างกรอบการบริหารจัดการที่ชัดเจนและเป็นระบบ ช่วยให้การจัดการกากอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการสนับสนุนและการลงทุนจากหน่วยงานท้องถิ่นและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศ - เพื่อให้การจัดการกากอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพ และความปลอดภัยต่อสุขภาพของประชาชน และสิ่งแวดล้อมต่อไป - ต้องกำหนดให้ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ ผลพลอยได้ที่เกิดจากขยะดังกล่าวด้วย เพราะอาจมีการลักลอบผ่านชื่อขยะที่เปลี่ยนไป	คงตามร่างเดิม ๑. การกำหนดจำนวนและขนาดที่เหมาะสม ในแต่ละท้องที่เป็นการวางแผนเชิงพื้นที่ (zoning) ที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการกระจายตัวของกิจการ อย่างเป็นระบบช่วยให้เกิดความสมดุลในการพัฒนา อุตสาหกรรม ทำให้มีสถานรวบรวม กำจัดกากคลอบคลุมตามพื้นที่อุตสาหกรรม ไม่ต้องขนส่งกากอุตสาหกรรมข้ามพื้นที่ อีกทั้งไม่ก่อให้เกิดภาระต่อระบบโครงสร้างพื้นฐานของพื้นที่ เช่น ระบบขนส่ง การจัดการของเสีย น้ำบาดาล หรือแม้แต่การใช้พื้นที่สาธารณะ ๒. สอดคล้องกับหลักการ “การวางแผนล่วงหน้า” (Precautionary Principle) การบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมต้องอาศัยการวางแผนในเชิงนโยบาย ไม่ใช้การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การกำหนดแนวทางล่วงหน้าเกี่ยวกับจำนวนและขนาดของสถานประกอบการ เป็นการวางระบบป้องกันความเสี่ยงไว้แต่ต้น ๓. มีแนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับจำนวนและขนาดของสถานประกอบการในแต่ละพื้นที่ จะช่วยให้หน่วยงานรัฐสามารถจัดสรรทรัพยากรในการควบคุม กำกับดูแล และตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
(๓) กำหนด ชนิด คุณภาพ อัตราส่วน ปริมาณของกาก อุตสาหกรรมที่สามารถ นำเข้า มา จาก นอก ราชอาณาจักรเพื่อมาเป็น วัตถุดิบในสถานกำ จัด กาก อุตสาหกรรม ในราชอาณาจักร (๔) กำหนดให้นำผลผลิตจาก การกำ จัดกากอุตสาหกรรม บางประเภทส่งออกไปนอก ราชอาณาจักรทั้งหมด หรือบางส่วน (๕) กำหนดท้องที่ที่มีการ รวบรวมหรือกำ จัดกาก อุตสาหกรรมไม่เพียงพอ เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือสถาน ประกอบการอุตสาหกรรม สามารถรับการ จัดสรรเงิน สนับสนุนจากกองทุนได้		

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๔๖ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กาก อุตสาหกรรม จะ กำหนดให้ “ กองทุน อุตสาหกรรม ยั่งยืน ” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่ง เงินทุน สำหรับ ใช้ จ่าย ในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (๑) เพื่อพัฒนาและยกระดับ กาก อุตสาหกรรม ของประเทศไทยสู่เศรษฐกิจ ยุคใหม่ และ เป็น การ ประกอบการที่ยั่งยืน (๒) เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือด้าน เงินทุน การเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การร่วมกิจการ และการร่วม ลงทุน ให้กับวิสาหกิจที่ได้รับ การบ่มเพาะ ให้มีศักยภาพ ทั้งทางเศรษฐกิจ และ ความปลอดภัยแก่สุขภาพ	ไม่เห็นด้วย - การใช้เงินกองทุนจะทำให้ผู้กระทำผิดไม่มี Awareness และควรพิจารณาใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม - ไม่ปรากฏวัตถุประสงค์สำหรับการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์โดยตรง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่จะต้องมีหน้าที่ในการส่งเงินเข้ากองทุน และจะต้องมีภาระในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ด้วยตนเอง เป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายต่อผู้ประกอบการ เกินความจำเป็นและอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ - ภาระทุกอย่างจะตกที่สถานประกอบการ และผลสุดท้ายตกที่ลูกจ้าง ในสถานประกอบการ - วัตถุประสงค์ของกองทุนมีขอบข่ายกว้างกว่าเรื่องการจัดการกาก อุตสาหกรรม ซึ่งเกินกว่าหลักการและเหตุผลที่ระบุ - วัตถุประสงค์ของกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืนที่กล่าวถึงการสนับสนุน และช่วยเหลือการบ่มเพาะธุรกิจบางกลุ่มอาจทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกับโครงการ หรือกองทุนอื่น ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอาจทำให้การดำเนินงานมีความซับซ้อน และประสิทธิภาพต่ำ - การใช้เงินจากกองทุนนี้อาจเกิดปัญหาความไม่โปร่งใสในการบริหารจัดการ และอาจนำไปสู่การใช้จ่ายที่ไม่ตรงจุด เช่น การใช้ในด้านการบังคับใช้กฎหมาย หรือการตรวจสอบที่อาจไม่เป็นประโยชน์ในระยะยาว - แทนที่จะสร้างกองทุนใหม่ อาจพิจารณาใช้วิธีการที่มีอยู่แล้ว เช่น การสนับสนุนผ่านโครงการหรือกองทุนที่มีอยู่เดิมในภาครัฐ หรือการส่งเสริม การลงทุนในกลุ่มธุรกิจที่ยั่งยืนโดยไม่ ต้องเพิ่มภาระทางการเงิน ให้กับผู้ประกอบการ	คงตามร่างเดิม เนื่องจากกรณีที่เกิดปัญหาการลักลอบทิ้ง กากอุตสาหกรรม กระทั่งอุตสาหกรรมซึ่งเป็นหน่วยงาน ของรัฐผู้กำกับดูแลตามกฎหมายจะต้องเข้าไปดำเนินการ โดยเร่งด่วนเพื่อป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้เกิดความเสียหาย เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งป้องกันมิให้เกิดการแพร่กระจาย ของมลพิษมากขึ้นไปกว่าเดิม จนกว่าจะควบคุมสถานการณ์ ได้หรือจนกว่าสถานการณ์จะเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้จะต้องมีงบประมาณมาสนับสนุน ดังนั้น เพื่อมีแหล่งเงินทุนมาสนับสนุนให้การแก้ปัญหา ดังกล่าวสามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วและต่อเนื่องทัน ต่อปัญหา อีกทั้ง กองทุนส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้ก่อกำเนิดมลพิษ วัตถุประสงค์ของกองทุนไม่ได้จำกัดเพียงแค่ การจัดการกากฯ แต่ยังรวมไปถึงการพัฒนา, ส่งเสริม, สนับสนุน, ป้องกัน, สืบสวน, ปรามปราม, และดำเนินคดี ซึ่งเป็นการบูรณาการการทำงานหลายภาคส่วนและทำให้ การจัดการกากฯ เป็นไปอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นทาง ถึงปลายทาง

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
อนามัยของประชาชน และสิ่งแวดล้อม (๓) เพื่อเป็นเครื่องมือ ในการป้องกัน และแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการ ประกอบกิจการอุตสาหกรรม (๔) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในงาน สืบสวน ป้องกัน ปราบปราม และดำเนินคดีการกระทำ ความผิด	- ไม่ควรนำไปใช้ในกรณีที่พบเห็นว่ามีมลพิษที่เกิดขึ้นเกิดจาก กลุ่มบุคคล หรือกิจการที่ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย ในเมื่อกองทุนนี้เกิดจากเงินประกัน ของผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมที่ดำเนินการตามกฎหมาย รัฐควรมี ความเท่าเทียมในการปฏิบัติและไม่ให้เป็นภาระต่อผู้ประกอบกิจการที่ดี และควรมีนโยบายในการส่งเสริมให้กับผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมชั้นดีด้วย - ไม่ควรมีการตั้งกองทุน ควรใช้เงินงบประมาณแผ่นดินในการจัดการ ตามวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหา จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม อย่างถูกต้อง พอเพียง - ส่วนงานสืบสวน ป้องกัน ปราบปราม และดำเนินคดีการกระทำ ความผิด ตามกฎหมาย ไม่ควรเป็นหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรม ควรใช้เงินงบประมาณ แผ่นดินในการจัดการตามวัตถุประสงค์ - เนื่องจากเมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของกองทุน ไม่มีสิ่งไหนที่สามารถตอบ โจทย์ความยั่งยืนได้ เช่น เป็นแหล่งช่วยเหลือด้านเงินทุน ตรงนี้จำเป็นต้องมี กองทุนหรือไม่ เพราะสามารถกู้ยืมกับสถานะการเงินได้ แล้วกองทุนนี้มีศักยภาพ มากพอ ที่จะบริหารจัดการกองทุนได้หรือ เห็นด้วย - เพื่อเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมไปเศรษฐกิจยุคใหม่ และสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุน ความปลอดภัยแก่สุขภาพอนามัยของประชาชน และสิ่งแวดล้อม - เนื่องจาก ผู้ประกอบการอาจขาดเงินทุนในการลงทุนเทคโนโลยีสะอาด การปรับปรุงระบบจัดการกาก หรือการดำเนินงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	กองทุนนี้จะเป็นกลไกสำคัญในการให้เงินทุนสนับสนุนให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยได้ - อาจพิจารณานำมาจัดการซากที่หลุดรอดด้วยก็ได้ - วัตถุประสงค์ของกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืนควรเพิ่มการส่งเสริมการตลาดของเสียที่ต้นทาง และการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ด้วยการสนับสนุนด้านการวิจัย และเงินลงทุน เงินกู้สำหรับ ผู้ก่อกำเนิด รวบรวม ขนส่ง กำจัดของเสีย - ควรมีกลไกการบริหารกองทุนที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ - ควรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน (เช่น ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม องค์กรพัฒนาเอกชน นักวิชาการ) มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของกองทุนฯ - วัตถุประสงค์เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือด้านการเงินในแง่ต่าง ๆ มากเกินไป และไม่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม และภาคอุตสาหกรรมในหลาย ๆ ประเด็น ซึ่งอาจจะทำให้เมื่อเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับภาคอุตสาหกรรมขึ้น กองทุนจะไม่มีเงินเพียงพอสำหรับการจัดการปัญหาภาคอุตสาหกรรม	
๔๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ “ กองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน ”	ไม่เห็นด้วย - การนำเงินค่าปรับ ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ มาเป็นของกองทุนทั้งหมด ไม่เหมาะสม เนื่องจากเงินดำเนินการของหน่วยงานที่กล่าวตาม มาตรา ๕๘ (๑) และ ๕๘ (๒) มีส่วนงานเพียงน้อยที่เกี่ยวข้องกับกากอุตสาหกรรม และเงินค่าปรับ ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หน่วยงานอาจต้องใช้กับกิจกรรมหรืองานอื่น ๆ คงตามร่างเดิม การกำหนดให้ "กองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน" ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินจากแหล่งที่มาที่หลากหลายตามที่ระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัตินั้น มีความเหมาะสมเนื่องจาก - การไม่ต้องนำเงินส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ทำให้กองทุนสามารถนำเงินไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้ (๑) เงินค่าปรับในคดีอาญา หรือเงินค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยมหาตราชูานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติกำหนดให้นำส่งเงินดังกล่าวให้กองทุน (๒) เงินค่าธรรมเนียมเงินค่าบริการ เงินเพิ่ม เบี้ยปรับ หรือเงินอื่นใดที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติกำหนดให้นำส่งเงินดังกล่าวให้กองทุน ตามที่	ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน การนำเงินทั้งหมดมาเพื่อใช้เพียงวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕๖ จึงอาจไม่เหมาะสม - อำนาจในการกระทำการต่าง ๆ ตามหัวข้อย่อย (๑), (๒), (๓), (๔) และ (๘) ไม่น่าจะตรงกับวัตถุประสงค์ของกองทุน ควรพิจารณาให้นำออกจากมาตรานี้ - ควรมีช่องทางเพิ่มเติมในการนำเงินเข้ากองทุน เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถชำระเงินในรูปแบบหนังสือค้ำประกันของธนาคาร เพื่อให้มั่นใจว่าเงินของรัฐจะถูกใช้ไปอย่างระมัดระวัง - ถ้าผู้ประกอบการโรงงาน เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้องดีอยู่แล้วและไม่ก่อปัญหา จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมเลย ก็จะได้ใช้ประโยชน์จากกองทุน - ไม่ควรมีการตั้งกองทุนฯ ควรใช้เงินงบประมาณแผ่นดินในการจัดการตามวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหาจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม อย่างถูกต้อง พอเพียง ส่วนงานสืบสวน ป้องกันปราบปราม และดำเนินคดีการกระทำความผิดตามกฎหมาย ไม่ควรเป็นหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรม ควรใช้เงินงบประมาณแผ่นดินในการจัดการตามวัตถุประสงค์ - เพราะเงินมาจากค่าปรับ ของกฎหมายที่กระทรวงอุตสาหกรรมในปัจจุบัน โดยเงินค่าปรับจะถูกส่งเป็นรายได้แผ่นดิน เพราะนำมาใช้เป็นงบประมาณในการบริหารจัดการของประเทศไทย แล้วในส่วนนี้รายได้ที่เป็นรายได้แผ่นดินหายไป และเช่นเดียวกับเงินค่าธรรมเนียม ค่าบริการ ฯลฯ ก็ถูกส่งเป็นรายได้แผ่นดินเช่นกัน แล้วรายได้ที่เป็นรายได้แผ่นดินเช่นนี้ได้มีการตกลงกับกระทรวงการคลังที่จะไม่นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินหรือไม่ นอกจากนี้ ยังมีเงิน	ในการจัดการกากอุตสาหกรรมได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ - การนำเงินที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายทั้งค่าปรับทางอาญา ค่าธรรมเนียม เบี้ยปรับ หรือค่าบริการ เข้าสู่กองทุน เป็นแนวทางที่สะท้อนหลักการ “ผู้ก่อผลกระทบต้องรับผิดชอบ” (Polluter Pays Principle) และช่วยเปลี่ยนบทลงโทษให้กลายเป็นทรัพยากรเพื่อพัฒนาและเยียวยาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย และลดการกระทำที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม - การกำหนดให้เงิน ประกันที่ เกี่ยวข้องกับการจัดการกากอุตสาหกรรมถูกนำมาใช้ในกองทุน ยิ่งช่วยให้มีทรัพยากรพร้อมสำหรับฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนที่ผู้ประกอบการไม่สามารถดำเนินการตามที่กำหนด เช่น ล้มละลาย หรือทอดทิ้งของเสีย เป็นกลไกความมั่นคงเชิงระบบ - “กองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับใช้จ่ายเพื่อพัฒนาและยกระดับภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ และเป็นการประกอบการที่ยั่งยืน โดยเป็นแหล่งส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุน การรับโอนทรัพย์สินของ “กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ” มาไว้ในกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน จึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุน

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง (๓) เงินที่ได้รับจากการวางหลักประกันตามมาตรา ๓๕ (๔) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาจากกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐตามมาตรา ๑๓๖ (๕) เงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาล (๖) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนหรือองค์กรภาคเอกชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงรัฐบาลต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ โดยไม่มีข้อผูกพันใด ๆ (๗) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการดำเนินงานของกองทุน (๘) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้แก่กองทุน	และทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาจากกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐที่ปัจจุบันมีกองทุนอยู่แล้ว ที่ดำเนินการตามกฎหมายกองทุนหมุนเวียน เห็นว่าซ้ำซ้อนกับการดำเนินการอย่างมาก และเรื่องที่เสนอกฎหมายนี้ เป็นเรื่องการจัดการกากอุตสาหกรรม แต่มีเรื่องกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีมาในเรื่องนี้ น่าจะมีการสอดใส่เรื่องกองทุนเอสเอ็มอี มาอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะร่างกฎหมายนี้ ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเอสเอ็มอี - เนื่องจากแหล่งที่มาของกองทุนไม่ปรากฏด้านความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการเลย แต่เป็นการนำรายได้แผ่นดินมาใช้ในการแก้ไขปัญหา ทั้งที่ควรเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการที่ต้องรับผิดชอบ รายได้บางส่วนต้องส่งเป็นรายได้แผ่นดินเพื่อจะได้นำมาบริหารประเทศ แต่การนำมาใช้เพื่อดำเนินการกับกากอุตสาหกรรมจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ เงินที่ได้จากกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวทางพระราชรัฏฐ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนเอสเอ็มอีฯ และอาจจะเป็นการแอบแฝงเพื่อนำเงินกองทุนมาใช้ในทางที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของกองทุนเอสเอ็มอีฯ - "ควรมีการกำหนดแหล่งที่มาของเงินกองทุนให้ชัดเจน และหลักเกณฑ์ในการเรียกเก็บนั้น ตั้งมาจากอะไร มีการกำหนดเกณฑ์การเรียกเก็บโดยพิจารณาจากหลักการอะไรบ้าง ควรกำหนดยอดเงินที่จะเรียกเก็บให้ชัดเจน - กรณีเรียกเก็บ การใช้เงินกองทุนในส่วนที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบการฯ ที่จ่ายเงินเข้ากองทุนเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้กับผู้ประกอบการฯ ที่ไม่มีการจ่ายเงิน - ควรกำหนดแหล่งที่มาของเงินทุนให้ชัดเจน/วัตถุประสงค์การใช้/ระยะเวลานำกลับคืนกองทุน	

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
(๙) ดอกผล รายได้ หรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงิน หรือทรัพย์สินของกองทุน (๑๐) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นของกองทุน เงินและทรัพย์สิน ของ กองทุน ตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน)	- ทำให้ผู้ประกอบการต้องแบกรับภาระทางการเงินเพิ่มขึ้น เนื่องจากค่าปรับและค่าธรรมเนียมที่เกิดจากการละเมิดกฎหมายอาจเป็นภาระที่สูงขึ้น และไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบการที่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง - การปรับใช้กองทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมควรคำนึงถึงความโปร่งใสและผลประโยชน์ที่แท้จริงแก่สังคม โดยอาจใช้เงินจากแหล่งทุนที่สามารถควบคุมได้มากกว่า และการจัดการกองทุนที่มุ่งเน้นในการส่งเสริมอุตสาหกรรมยั่งยืน ควรพิจารณาให้ดีขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์จากการบริหารและการใช้เงินของกองทุน เห็นด้วย - เห็นด้วยกับการกำหนดให้ “กองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน” ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อ (๑) ถึง (๑๐) เนื่องจากการมีแหล่งเงินทุนที่มั่นคงและหลากหลายนี้จะช่วยเสริมสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศอย่างครบวงจร และสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ บริษัทโคเวสโตรซึ่งให้ความสำคัญกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน สนใจที่จะศึกษาและติดตามการจัดสรรเงินทุนนี้ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมและรีไซเคิลขึ้นส่วน เช่น โคมไฟหน้าจากรถยนต์ใช้แล้ว - เป็นการจัดการรายได้ เพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน - การใช้เงินกองทุนในส่วนที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบการฯ ควรใช้สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการฯ ที่จ่ายเงินเข้ากองทุนเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้กับผู้ประกอบการฯ ที่ไม่มีการจ่ายเงิน	

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- ควรกำหนดอัตราการชำระเงินเข้ากองทุนให้ชัดเจน และไม่ส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบกิจการมากเกินไป	
๔๘	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้มี “คณะกรรมการบริหารกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน” ซึ่งประกอบด้วย (๑) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่ได้รับมอบหมาย อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพาณิชย์และส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	ไม่เห็นด้วย - ต้องดูสัดส่วนที่สามารถคานอำนาจและเกิดความโปร่งใส รวมทั้งควรมีตัวแทนจากเอกชนและภาคประชาชน ด้วย เพราะผลกระทบเกิดกับเอกชนและประชาชน การพิจารณาจากผู้ที่เกี่ยวข้องผลกระทบ มักจะขาดความตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบของผู้ประสพภัย หรือได้รับผลกระทบ - ควรมีตัวแทนที่สมดุลทั้งภาครัฐ เอกชน ผู้เชี่ยวชาญ ที่เป็นตัวแทนในกระบวนการจัดการกากอุตสาหกรรมทั้งต้นน้ำถึงปลายน้ำ - ผู้บริหารกองทุน ควรมี ปลัด หรือ อธิบดี จากกระทรวงอื่นด้วย เช่น มหาดไทย สาธารณสุข ทรัพยากร การคลัง - เนื่องจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดน่าจะไม่ใช่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ - เสนอให้เพิ่มกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการบริหารกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน ให้มีตัวแทนจากภาคเอกชน เช่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, สภาหอการค้าไทย - ควรเพิ่ม อปท. ในฐานะเจ้าของพื้นที่ที่อาจมีซากฯ หลุดรอดในพื้นที่ด้วย - กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ควรระบุจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละด้านให้ชัดเจน - ควรว่าจ้างให้เอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารมาดำเนินการแทน และรายงานผลต่อคณะกรรมการรวมถึงสาธารณชนให้ทราบเป็นระยะ - ต้องมีด้านสังคมและชุมชน ด้านเศรษฐกิจมหภาค - เพราะคณะกรรมการบริหารกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน มีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธาน และข้าราชการในกระทรวงอุตสาหกรรม	คงตามร่างเดิม การมีคณะกรรมการบริหารกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน โดยมีองค์ประกอบตามที่ร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดนั้น มีความเหมาะสมความครอบคลุมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้ององค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ครอบคลุมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกากอุตสาหกรรมโดยตรง หน่วยงานที่กำกับดูแลด้านเศรษฐกิจและมาตรฐาน หน่วยงานด้านการเงินและงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน รวมถึงผู้แทนจากภาคการเงิน ซึ่งการมีตัวแทนจากหลากหลายภาคส่วนเช่นนี้ จะช่วยให้การบริหารกองทุนฯ เป็นไปอย่างรอบด้าน ครอบคลุมทั้งมิติทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการกำกับดูแลที่ดี

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทน สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน ผู้แทน สำนักงานอัยการสูงสุด ผู้ว่า การการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย และกรรมการผู้จัดการ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ด้าน การเงิน ด้านการธนาคาร ด้านการบัญชี ด้านกฎหมาย ด้านอุตสาหกรรม หรือด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	เช่นหัวหน้าส่วนราชการที่เป็นองค์ประกอบเกินกึ่งหนึ่ง เป็นผู้ได้บังคับบัญชา ของประธาน อาจเกิดความไม่โปร่งใส ในการบริหารจัดการกองทุนได้ เห็นด้วย - เนื่องจากมีตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งด้านอุตสาหกรรม การเงิน การลงทุน และกฎหมาย และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อความสมดุลและมีประสิทธิภาพ ในการกำกับดูแล และมีข้อสังเกต ควรมีตัวแทนของภาคประชาชน และภาคเอกชนเป็นองค์ประกอบ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ และการรายงาน ผลที่โปร่งใส - เนื่องจาก การผสมผสานระหว่างผู้บริหารภาครัฐที่มีอำนาจและผู้ทรงคุณวุฒิ จากภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง จะทำให้คณะกรรมการบริหารกองทุน อุตสาหกรรมยั่งยืนเป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินทุน - อยากให้มีผู้แทนจากโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ก่อกำเนิด เข้าอยู่ในคณะกรรมการ ชุดนี้ เพื่อสะท้อนบางมุมมองของผู้ก่อกำเนิด - เพื่อให้เกิดความสมดุลและลดอิทธิพลของภาครัฐ อาจพิจารณากำหนด สัดส่วนขั้นต่ำของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไว้ด้วย และให้มีตัวแทนจาก ภาคประชาสังคม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง การผู้ทรงคุณวุฒิด้วย - ควรกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ชัดเจน และอาจกำหนดให้มีการหมุนเวียนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เกิดการถ่ายทอด ความรู้และประสบการณ์ และป้องกันการผูกขาดอำนาจ - ควรมีกลไกการตรวจสอบการดำเนินงานของกองทุนฯ ที่เข้มแข็ง เช่น การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานและรายงานทางการเงินต่อสาธารณะ การมี คณะกรรมการตรวจสอบอิสระ หรือการเปิดให้มีการตรวจสอบโดยภาคประชาชน	

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนฯ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น - ควรมีหน่วยงานเช่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการด้วย - ควรจะต้องระบุประสบการณ์ ด้านการจัดการกากอุตสาหกรรม โดยเฉพาะเจาะจงไปเลยได้หรือไม่ เพื่อให้สามารถเข้ามาช่วยให้ความเห็นได้ตรงประเด็นกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือ พิจารณาให้มีผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในสัดส่วนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย ๒ ท่าน โดยมีอย่างน้อย ๑ ท่าน มาจากผู้แทนจากกลุ่มอุตสาหกรรมจัดการเพื่อสิ่งแวดล้อม	
๔๙	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม จะกำหนดให้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และเมื่อ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ ไม่เห็นด้วย - ไม่ควรเป็นต่อเนื่องกัน เพื่อให้มีแนวทางใหม่ ๆ เข้ามา รวมถึงความคิดที่ทันสมัยเข้ามาตอบโจทย์โลกที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว - น่าจะเพียง ๒ ปี เพื่อไม่ให้มีการสร้างเครือข่ายที่ไม่สมควร เห็นด้วย - เพื่อความต่อเนื่องในการบริหาร - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เป็นแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อป้องกันการสืบทอดอำนาจ และเปิดโอกาสให้คนใหม่ที่มีความรู้ความสามารถได้เข้ามามีบทบาทด้วย - การมีวาระคราวละ สี่ปี เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม ทำให้กรรมการมีเวลาเพียงพอในการเรียนรู้	คงตามร่างเดิม เนื่องจากการให้กรรมการมีวาระ ๔ ปี เป็นระยะเวลาที่เหมาะสมเพียงพอสำหรับการทำความเข้าใจในประเด็นปัญหาที่ซับซ้อนของการจัดการกากอุตสาหกรรม การพัฒนานโยบาย วางแผนกลยุทธ์ และเริ่มเห็นผลลัพธ์จากการดำเนินงาน การมีวาระที่ยาวนานพอสมควรทำให้เกิดความต่อเนื่องในการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับประเด็นที่ต้องการการแก้ไขอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และการไม่ให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระ เป็นการวางระบบถ่วงดุลอำนาจ ป้องกันการผูกขาดในการบริหาร และส่งเสริมให้เกิดการสรรหาบุคคลใหม่ที่มีความรู้ความสามารถหมุนเวียนเข้ามามีบทบาทในคณะกรรมการ

คำถาม		สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- กระบวนการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องเป็นไปอย่างโปร่งใส เป็นธรรม และเปิดกว้าง - ควรมีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างเป็นรูปธรรม กฎหมาย - อาจพิจารณากำหนดช้อยกเว้นในกรณีพิเศษที่อาจจำเป็นต้องให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระได้ หากมีความจำเป็นอย่างยิ่ง และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการกาออกุตสาหกรรมของประเทศ แต่ต้องมีกระบวนการพิจารณาที่เข้มงวดและโปร่งใส"	
๕๐	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกาออกุตสาหกรรมจะกำหนดให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการ หลักเกณฑ์ และแนวทางในการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (๒) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการดำเนินการขอรับการ จัดสรรงบประมาณเพื่อ สมทบกองทุน	ไม่เห็นด้วย - ควรให้ผู้เชี่ยวชาญมากำหนด และทำ Public hearing เห็นด้วย - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เนื่องจากการกำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในการกำกับดูแล และการดำเนินการในทางปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง - เนื่องจาก การมอบหน้าที่และอำนาจที่ครบถ้วนและชัดเจนเหล่านี้ให้แก่ คณะกรรมการบริหารกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน จะทำให้คณะกรรมการสามารถ บริหารจัดการกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และบรรลุวัตถุประสงค์	คงตามร่างเดิม หน้าที่และอำนาจที่ระบุไว้ครอบคลุมภารกิจหลักที่สำคัญของกองทุนจัดการกาออกุตสาหกรรม อย่างครบถ้วน

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
(๓) กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การใช้จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน การช่วยเหลืออุดหนุน การร่วมกิจการ การร่วมลงทุน การลงทุน การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน การจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีของกองทุนเป็นสูญ และการบริหารความเสี่ยง โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (๔) กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และการกำหนดค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของผู้อำนวยการและพนักงาน		

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
(๕) พิจารณาอนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณที่ กองทุนจะดำเนินการในแต่ละปี (๖) กำกับดูแลการบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน (๗) แต่งตั้งผู้อำนวยการทำหน้าที่บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (๘) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคล เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (๙) ออกประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ		

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
หรือตามที่ คณะรัฐมนตรี มอบหมาย		
๕๑ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กากอุตสาหกรรมจะ กำหนดให้จัดตั้งสำนักงาน กองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน โดยมีสำนักงานอยู่ ในกรุงเทพมหานคร หรือปริมณฑล และอาจตั้ง สาขา ณ ที่อื่นใดตาม ความจำเป็น ก็ได้ มีหน้าที่ และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) บริหารกองทุนตาม ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติ ของ คณะกรรมการ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลที่คณะกรรมการ แต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้	ไม่เห็นด้วย - ควรรวมศูนย์ในการพิจารณาโครงการใหญ่ แต่กระจายอำนาจในบางพื้นที่ เช่น EEC เพื่อบริหารได้คล่องตัว แต่กำหนดระดับของการอนุมัติวงเงิน และกิจกรรมที่ได้จากท้องถิ่น - การรวมศูนย์ทำให้เกิดความซับซ้อนและไม่คล่องตัว ควรให้ local government ดำเนินการอย่างเป็นอิสระ เช่น แยกตามนิคมฯ หรือจังหวัด เห็นด้วย - เป็นหน่วยงานรองรับการบริหารกองทุนที่มีบทบาทสำคัญ ต่อภาคอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของประเทศ จึงควรมีอิสระ ในการบริหารงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย - การจัดตั้งสำนักงานกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน พร้อมทั้งมอบหน้าที่ และอำนาจที่ชัดเจนและครอบคลุม จะทำให้กองทุนสามารถบริหารจัดการได้ อย่างมืออาชีพ มีประสิทธิภาพ - ให้อุตสาหกรรมจังหวัดมีส่วนร่วมด้วย	คงตามร่างเดิม ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์: การจัดตั้ง สำนักงานกองทุนฯ เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน การจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ ที่ต้องการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความสำคัญต่อการสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม การมี สำนักงานกองทุนเป็นการส่งสัญญาณถึงความตั้งใจ ในการสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง โดยสำนักงานจะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการจัดการ เงินทุนที่ มาจากการเก็บจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กับการก่อให้เกิดกากอุตสาหกรรม

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
(๓) รับคำขอการช่วยเหลือ การส่งเสริม หรือการ สนับสนุนจากกองทุน ตามพระราชบัญญัตินี้ (๔) จัดทำแผนการ ดำเนินงานประจำปี ซึ่งอย่าง น้อยต้องประกอบด้วยผล การดำเนินงานของปีที่ผ่านมา แผนการปฏิบัติงาน ประมาณการรายรับรายจ่าย ประจำปี และประมาณการ กระแสเงินสด (๕) ประสานงานและร่วมมือ กับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือ องค์การเอกชนเพื่อ ประโยชน์ในการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (๖) พัฒนาระบบ รูปแบบ วิธีการ และการให้บริการ ของกองทุน เพื่อสนับสนุน การดำเนินงาน		

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
(๗) เก็บ รวบรวม วิเคราะห์ และวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนการดำเนินงานของกองทุน (๘) ดำเนินคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีปกครอง ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุน หรือการบริหารกองทุนและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดกิจการของกองทุน (๙) รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการ (๑๐) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ		
๕๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้วิสาหกิจหรือผู้ประกอบการ กากอุตสาหกรรม ส่วนราชการ	ไม่เห็นด้วย - ผู้ที่สามารถขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนนี้ได้เฉพาะผู้จ่ายเงินเข้ากองทุนเท่านั้น - ควรพิจารณาใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม - ต้องทำตามวัตถุประสงค์ที่นำมาแก้ไขการจัดการกากฯ เท่านั้น ไม่เช่นนั้น จะมีการใช้เพื่อประโยชน์ทางการเมืองและอื่น ๆ ที่ไม่เข้าข่ายของวัตถุประสงค์	คงตามร่างเดิม เพื่อส่งเสริมการจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน สร้างแรงจูงใจและลดภาระทางการเงิน เปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ เข้าถึงแหล่งทุนจากกองทุน อุตสาหกรรมยั่งยืนจะช่วยสนับสนุนให้เกิดการลงทุน ในระบบจัดการกากที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสำหรับ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจสามารถขอรับการช่วยเหลือจากกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืนได้	และควรมีคณะกรรมการตัวแทนจากภาคธุรกิจและประชาชนด้วยและเป็นเสียงส่วนใหญ่ เพื่อป้องกันการนำเงินไปใช้ผิด - ไม่เห็นด้วยกับการมีกองทุน - หน่วยงานเหล่านั้นมีงบประมาณอยู่แล้ว - หากจะช่วยเหลือวิสาหกิจ เช่น การให้กู้ยืม ปัจจุบันวิสาหกิจไม่ว่าขนาดเล็กหรือย่อม มีปัญหาในการชำระคืน หากนำเงินกองทุนไปช่วยเหลือโดยให้กู้ยืมแล้วจะเกิดความยั่งยืนอย่างไร - ไม่ชัดเจนว่าจะให้ความช่วยเหลืออย่างไร นอกจากนี้ มีความจำเป็นอย่างไรที่ต้องให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ สามารถขอรับการช่วยเหลือจากกองทุนได้ เห็นด้วย - เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดการกากอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะผู้ประกอบการหรือผู้ที่ต้องการลงทุนในระบบรีไซเคิลและการจัดการกากอย่างยั่งยืน - ปัญหาการจัดการกากอุตสาหกรรมเป็นเรื่องซับซ้อนที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน การที่ทุกฝ่ายสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนเดียวกันได้ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ - ควรกำหนดเกณฑ์การพิจารณาการให้ความช่วยเหลือที่ชัดเจน โปร่งใส และเป็นธรรม	ผู้ประกอบการรายย่อยหรือรัฐวิสาหกิจที่อาจมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๕๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กาก อุตสาหกรรม จะ กำหนดให้หนี้ที่เกิดขึ้นตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้กองทุน มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สิน ทั้งหมดของผู้ กู้ ยืมเงิน ในลำดับแรกถัดจากค่าเครื่อง อุปโภคบริโภคอันจำเป็น ประจำวันตามมาตรา ๒๕๓ (๔) แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์	ไม่เห็นด้วย - ขัดต่อหลักการพื้นฐานของบุริมสิทธิและหลักประกันทางธุรกิจ การให้สินเชื่อ หรือการกู้ยืมเงินในระบบธุรกิจมักจะมีการตกลงเรื่องหลักประกันเพื่อลด ความเสี่ยงของผู้ให้กู้ การที่กองทุนมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของผู้กู้ยืม เงินในลำดับสูงเช่นนี้ จะทำให้เจ้าหนี้อื่น ๆ ที่มีหลักประกัน ต้องตกอยู่ในสถานะที่ เสี่ยงเปรียบอย่างมาก เพราะทรัพย์สินทั้งหมดของผู้กู้ยืมเงินอาจถูกนำไปชำระหนี้ ให้แก่กองทุนก่อน ทำให้เจ้าหนี้เหล่านั้นอาจไม่ได้รับชำระหนี้เลย - การกำหนดบุริมสิทธิในลักษณะนี้จะส่งผลกระทบต่อระบบสินเชื่อโดยรวม ทำให้สถาบันการเงินหรือผู้ให้กู้รายอื่น ๆ ไม่กล้าปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ ที่เกี่ยวข้องกับกากอุตสาหกรรม เพราะมีความเสี่ยงสูงที่จะไม่ได้รับชำระหนี้คืน - มีมาตรการอื่น ๆ ที่สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการจัดการกากอุตสาหกรรม ได้โดยไม่กระทบต่อระบบสินเชื่อและหลักประกันทางธุรกิจ เช่น การให้เงิน อุดหนุน, การลดหย่อนภาษี, การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ, การส่งเสริม การลงทุนในเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม, หรือการกำหนดมาตรการบังคับ และบทลงโทษที่เข้มงวดขึ้น เป็นต้น - การให้กองทุนมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของผู้กู้ยืมเงิน เป็นการเลือก ปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อเจ้าหนี้อื่น ๆ โดยเฉพาะเจ้าหนี้ที่มีหลักประกัน ซึ่งควร ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากกว่า อีกทั้งเจ้าหนี้อื่น ๆ อาจเป็นผู้ที่ให้ สินเชื่อเพื่อการประกอบธุรกิจ, การลงทุน, หรือการดำเนินกิจการอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม การที่พวกเขาต้องตกอยู่ในสถานะที่ เสี่ยงเปรียบเพียงเพราะผู้กู้ยืมเงินมีหนี้สินกับกองทุนตามกฎหมายนี้ เป็นเรื่องที่ไม่ เป็นธรรม	คงตามร่างเดิม การกำหนดให้หนี้ที่เกิดขึ้นตามกฎหมาย ว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สิน ทั้งหมดของผู้กู้ยืมเงินในลำดับแรกถัดจากค่าเครื่องอุปโภค บริโภคอันจำเป็นประจำวันตามมาตรา ๒๕๓ (๔) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เนื่องจากหนี้ที่ เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เป็นหนี้ที่เกิดจากการที่รัฐเข้า ไปจัดการปัญหากากอุตสาหกรรมที่เกิดจากการประกอบ กิจการของผู้ประกอบการ ซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อ ยับยั้งแก้ไขความเสียหายต่อ ซึ่งผู้ได้ผลกระทบจากปัญหา กากอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเป็นประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ ใกล้เคียงและสิ่งแวดล้อมบริเวณโดยรอบสถานประกอบการ และส่วนหนึ่งเป็นหนี้ที่เกิดจากการกู้ยืมกองทุนเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุน การกำหนดให้ หนี้ตามพระราชบัญญัตินี้มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมด จึงมีความจำเป็น เพราะเป็นแหล่งสำรองเงินสำหรับการ แก้ไขปัญหากากอุตสาหกรรม และส่งเสริมการประกอบการ ของผู้ประกอบการรายอื่น ๆ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- ความไม่ชัดเจนในการบังคับบุริมสิทธิอาจนำไปสู่ข้อพิพาทและการฟ้องร้องคดี ซึ่งจะทำให้กระบวนการจัดการกากอุตสาหกรรมและการเยียวยาความเสียหายล่าช้าออกไป ดังนั้น แทนที่จะกำหนดบุริมสิทธิในลำดับสูงเช่นนี้อาจกำหนดให้กองทุนมีบุริมสิทธิในลำดับที่ต่ำกว่าเจ้าหนี้มีประกัน หรืออาจกำหนดให้มีบุริมสิทธิเฉพาะเหนือทรัพย์สินบางประเภทที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกากอุตสาหกรรมโดยตรง หรือกำหนดให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับกากอุตสาหกรรมต้องทำประกันภัยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Liability Insurance) เพื่อเป็นหลักประกันในการชดเชยค่าเสียหายที่อาจเกิดขึ้น เห็นด้วย - หากผู้ประกอบการหรือวิสาหกิจจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืนเพื่อพัฒนาระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม แต่กลับต้องถูกผูกพันด้วยเงื่อนไขที่เข้มงวดเรื่องการใช้ทรัพย์สินเป็นหลักประกัน และยังต้องยอมให้หนี้จากกองทุนมีบุริมสิทธิสูงกว่าหนี้ประเภทอื่น เช่น สินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ หรือหนี้เพื่อการดำเนินธุรกิจทั่วไป อาจทำให้ผู้ประกอบการเข้าถึงแหล่งทุนอื่นได้ยากขึ้น และทำให้ขาดความยืดหยุ่นทางการเงิน - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เนื่องจากการคุ้มครองทรัพย์สินของกองทุนและรักษาวินัยทางการเงินของผู้กู้ยืมเงินด้วย โดยมีข้อสังเกต ควรเพิ่มข้อความว่า “ให้เป็นไปตามอัตราหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”	

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- เนื่องจากการที่กองทุนมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินของผู้กู้ยืมเงินในลำดับต้น ๆ ทำให้กองทุนมีโอกาสสูงที่จะได้รับชำระหนี้คืนเมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ หรือเมื่อมีการฟ้องร้องบังคับคดี	
๕๔	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กาก อุตสาหกรรม จะ กำหนดให้สำนักงานการ ตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคล ที่สำนักงานการตรวจเงิน แผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็น ผู้สอบบัญชี ของกองทุน และให้ทำการตรวจสอบ รับรองบัญชีและการเงินทุก ประเภทของกองทุนในรอบ ปีบัญชี ไม่เห็นด้วย - สตง. เองก็ยังขาดความโปร่งใสและสื่อการกระทำทุจริตเอง ขาดความเชื่อถือ - การให้ สตง. ตรวจสอบอาจทำให้ขั้นตอนล่าช้า หรือมีภาระด้านเอกสาร เพิ่มขึ้น หากไม่จัดกระบวนการให้คล่องตัว หากมีกฎหมายอื่นหรือคณะกรรมการ กำกับกองทุนอยู่แล้ว การกำหนดให้ สตง. ตรวจสอบทุกปี อาจซ้ำซ้อน และสร้าง ภาระงบประมาณ - ควรใช้การตรวจสอบบัญชีตามมาตรฐานทั่วไปของงานเอกชน เห็นด้วย - เพื่อให้การบริหารเงินกองทุนเป็นไปด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบได้ - การให้ สตง. เป็นผู้ตรวจสอบ จะช่วยเสริมสร้างความโปร่งใส และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการกองทุนฯ ทำให้ประชาชนและผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียมั่นใจได้ว่าเงินกองทุนฯ ได้รับการบริหารจัดการอย่างถูกต้อง โปร่งใส และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	คงตามร่างเดิม การกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงิน แผ่นดินหรือบุคคลที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนกองทุน และให้ ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภท ของกองทุนในรอบปีบัญชี เนื่องจากสำนักงานการตรวจเงิน แผ่นดินเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีหน้าที่ตรวจสอบ การใช้จ่ายเงินของแผ่นดินและหน่วยงานของรัฐ การดำเนินการย่อมเป็นไปโดยอิสระ เป็นกลาง และปราศจากการแทรกแซงจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อีกทั้ง การทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภท ของกองทุนในรอบปีบัญชียังเป็นไปตามหลักเกณฑ์ มาตรฐานทางวิชาชีพ ทำให้มีความน่าเชื่อถือและสามารถ ตรวจสอบได้

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๕๕ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้กำหนดโทษจำคุกสำหรับผู้ลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมเทียบเท่ากับความผิดต่อชีวิต และร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา	ไม่เห็นด้วย - เสนอให้บทลงโทษเป็นในรูปแบบค่าปรับ เพื่อนำเงินดังกล่าวมาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น - ควรมีการพิจารณาความเหมาะสมอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะให้สัมพันธ์กับความรุนแรงและความเสียหายต่อการจัดการกากอุตสาหกรรมที่ไม่สอดคล้องตามกฎหมายและส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม - เนื่องจาก การกำหนดโทษทางอาญามีความได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและร่างกาย เป็นความผิดที่กระทบสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและมักมีเจตนาโดยตรงต่อตัวบุคคล การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม แม้อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตและสุขภาพได้ แต่โดยทั่วไปแล้วมักไม่ใช่การกระทำที่มีเจตนาโดยตรงที่จะคร่าชีวิตหรือทำร้ายร่างกายใครในทันที เหมือนคดีฆ่าคนตายหรือทำร้ายร่างกาย - สร้างโอกาสในการใส่ความ ควรรับผิดชอบแพ่งเป็นหลัก หากจะลงโทษทางอาญา ควรกำหนดให้ชัดเจน เช่น พิสูจน์ได้ว่ามีผู้ได้รับอันตรายต่อชีวิตและร่างกาย จึงค่อยลงโทษทางอาญา - การกำหนดโทษที่สูงเกินไปสำหรับการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมอาจส่งผลกระทบต่อระบบกฎหมายเป็นการลดความน่าเชื่อถือของกฎหมาย เพิ่มภาระให้แก่ระบบยุติธรรม การกำหนดโทษจำคุกจึงควร กำหนดโทษจำคุกให้แตกต่างกันตามระดับความร้ายแรงของการกระทำ เช่น ปริมาณของกากที่ทิ้ง ประเภทของกาก (อันตรายหรือไม่) สถานที่ทิ้ง และผลกระทบที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ยังมีโทษทางอาญาอื่นที่สามารถนำมาใช้กับผู้กระทำความผิดได้อย่างเหมาะสม เช่น เพิ่มโทษปรับให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับความเสียหายที่เกิดขึ้น และเป็นการป้องปรามที่มีประสิทธิภาพ การใช้มาตรการทางปกครอง	คงตามร่างเดิม การกำหนดโทษจำคุกสำหรับผู้ลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม เป็นการกำหนดโทษเพื่อให้เกิดความตระหนักต่อโทษที่จะได้รับจากการกระทำความผิดตามหลักการอาชญาวิทยา เนื่องจากการกระทำความผิดลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมจะนำมาซึ่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ชีวิตและสุขภาพของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ และเป็นการป้องปรามไม่ให้เกิดการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย

	คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		และทางแพ่งควบคู่ เช่น การฟ้องใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต การเรียกค่าเสียหาย และค่าฟื้นฟูสภาพแวดล้อม ควบคู่ไปกับโทษอาญา เห็นด้วย - ร่างกาย จะทำให้ผู้ประกอบการทุกฝ่ายตระหนักถึงความรับผิดชอบ และลดการกระทำโดยประมาทหรือจงใจ อย่างไรก็ตาม ควรมีแนวทางกำกับดูแล และตรวจสอบที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ประกอบการสุจริตไม่ถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับผลกระทบจากความคลุมเครือของกฎหมาย - เพราะการจัดการกากอุตสาหกรรมที่ไม่ถูกต้องจะส่งผลทั้งต่อร่างกาย สุขภาพ ของประชาชน และยังรวมไปถึงทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งอาจจะส่งผลต่อสุขภาพ ร่างกาย และอนามัยในระยะยาวได้	
๕๖	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กาก อุตสาหกรรม จะ กำหนดให้ปรับในอัตราที่สูง เทียบเท่ากับเงินที่จะนำมา ฟื้นฟูเยียวยา กรณีที่มีการ ลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม และก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ บุคคล ทรัพย์สิน หรือสาธารณะ	ไม่เห็นด้วย - ควรใช้วิธีการประเมินมูลค่าความเสียหายโดยมีคณะกรรมการอิสระ และให้สิทธิผู้ประกอบการโต้แย้งหรืออุทธรณ์ก่อนการเรียกเก็บค่าปรับ ดังนั้น ค่าปรับควร “มีเพดานที่ชัดเจน” และมีกระบวนการไต่สวนก่อนลงโทษ เพื่อรักษา สมดุลระหว่างการควบคุมและการส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียว - ควรมากกว่าเงินที่ใช้เยียวยา เนื่องจากอาจจะปรับค่าเสียหายจากผู้ลักลอบ ทิ้งไม่ได้ - ค่าปรับไม่ใช่เงินเยียวยา ค่าปรับจ่ายให้รัฐ ส่วนเงินเยียวยา จ่ายให้ผู้ได้รับ ผลกระทบ - การปรับ เป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าสูงจนผู้ถูกปรับไม่มีความสามารถจ่ายได้ ก็อาจจะมี กระทบได้	คงตามร่างเดิม การกำหนดอัตราโทษปรับในอัตราที่สูง เทียบเท่ากับเงินที่จะนำมาฟื้นฟูเยียวยา กรณีที่มี การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมและก่อให้เกิด ความเสียหายแก่บุคคล ทรัพย์สิน หรือสาธารณะ นั้น เพื่อให้เกิดการป้องปรามและตระหนักถึงผลร้ายที่จะได้รับ จากการกระทำความผิด และเมื่อพิจารณาความเสียหายที่ อาจเกิดจากการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมซึ่งก่อให้เกิด ความเสียหายต่อบุคคล ทรัพย์สิน สิ่งแวดล้อม และสาธารณะแล้ว ย่อมเป็นการเหมาะสมในการกำหนด โทษปรับในอัตราที่สูงเทียบเท่ากับเงินที่จะนำมาฟื้นฟู เยียวยา

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	เห็นด้วย - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เพราะเป็นการควบคุมพฤติกรรมของผู้ที่ลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมและก่อให้เกิดความเสียหาย และภาระของประชาชนในการแบกรับค่าเสียหายที่ตนไม่ได้ก่อ - ค่าปรับที่สูงมากพอจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องปรามไม่ให้เกิดการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม นอกจากนี้ การกำหนดค่าปรับให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูเยียวยา ยังเป็นการสร้างความยุติธรรมให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษ ไม่ว่าจะเป็นบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมสาธารณะ - การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมทำให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซึ่งต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการฟื้นฟู โทษปรับที่สูงและสัมพันธ์กับมูลค่าความเสียหาย จะทำให้ผู้ก่อมลพิษลดการลักลอบทิ้งและเลือกใช้วิธีการอย่างถูกต้องตามกฎหมายแทน (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) - เนื่องจาก ปัญหาที่มักพบคือค่าปรับที่กฎหมายกำหนดไว้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายจริงในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ปนเปื้อน หรือการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ ทำให้ภาระตกอยู่กับภาครัฐและเงินภาษีของประชาชน การปรับในอัตราที่เทียบเท่ากับค่าฟื้นฟูจะช่วยให้มีเงินทุนที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ทันที่	
๕๗	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กากอุตสาหกรรมจะ ไม่เห็นด้วย - ทั้งจำ ทั้งปรับ	คงตามร่างเดิม การกำหนดให้ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินการพิจารณาและเปรียบเทียบปรับ

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
กำหนดให้ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย	- ควรมีโทษอาญาด้วย เนื่องจากกระทบปัญหาต่อประชนในวงกว้าง และระยะยาว - ให้มีการเตือนแจ้งแนะนำอธิบายวิธีการแก้ไข - ควรมีบทลงโทษที่แรงกว่านั้นเช่น ปิดประกอบกิจการ ยึดใบอนุญาตไปเลย - เนื่องจากอาจจะให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำ เห็นด้วย - เพราะการกำหนดให้ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว เป็นความผิดทางพินัย ช่วยแยกแยะ "น้ำหนักของความผิด" ได้เหมาะสม ไม่ทำให้ผู้ประกอบการที่กระทำผิดเล็กน้อยโดยไม่ได้ตั้งใจต้องถูกดำเนินคดีอาญาทันที - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เนื่องจากการกำหนดเป็นความผิดทางพินัยยังคงสามารถเรียกค่าปรับได้ แต่ไม่ต้องดำเนินคดีอาญา - เนื่องจาก ผู้กระทำผิดอาจมีแนวโน้มที่จะยอมรับและชำระค่าปรับมากขึ้น หากไม่ถูกบันทึกประวัติอาชญากรรม ซึ่งจะช่วยลดการต่อสูัคดีที่ไม่จำเป็น - กรณีไม่เคยทำผิด แต่ถ้าพบทำผิดซ้ำไม่ควรปรับทางพินัย ควรดำเนินคดีอาญา - กระบวนการทางพินัยดำเนินการโดยเจ้าพนักงานหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ทำให้การดำเนินการกับผู้กระทำผิดเป็นไปอย่างรวดเร็วและทันทั่วทั้งที่ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการกากอุตสาหกรรม เนื่องจากปัญหาการจัดการกากอุตสาหกรรมที่ไม่ถูกต้องมักส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนในวงกว้างและรวดเร็ว การลงโทษผู้กระทำผิดได้อย่างรวดเร็วจะช่วยยับยั้งและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น	ลดจำนวนคดีที่จะนำขึ้นสู่ศาล และเป็นการลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี การกำหนดให้ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็น ความผิดทางพินัยจึงมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
		- โทษปรับเป็นโทษที่เหมาะสมกับความผิดเกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรมที่ไม่ร้ายแรงอยู่แล้ว การกำหนดให้เป็นความผิดทางพินัย จึงสอดคล้องกับลักษณะและความร้ายแรงของความผิด
๕๘	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้ลงโทษ ผู้ก่อกำเนิด ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมทั้งจำคุกและปรับ	ไม่เห็นด้วย - ควรมีความชัดเจน หรือกำหนดแนวทางในการพิสูจน์การกระทำผิด เนื่องจากผู้ก่อกำเนิดครอบคลุมถึงตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ ผู้รวบรวม ผู้ทำลายกากอุตสาหกรรม และรวมถึงเจ้าของรายสุดท้ายด้วย โดยทั่วไปแล้วควรใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้รับผิดชอบ เพื่อไม่เป็นภาระแก่ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการ - กำหนดด้วยเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานสากล มีความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายอย่าเป็นอุปสรรคในการทำธุรกิจที่ถูกต้อง - การกำหนดโทษทั้งจำคุกและปรับในทุกกรณี อาจเป็นภาระหนักเกินไปสำหรับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกิดความผิดพลาดโดยไม่ได้ตั้งใจหรือเกิดจากข้อจำกัดด้านเทคนิคและทรัพยากร ดังนั้น ควรมีการแบ่งระดับความผิด และมีมาตรการส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การให้คำปรึกษา การสนับสนุนทางเทคนิค และช่องทางแก้ไขปรับปรุงก่อนการใช้โทษขั้นรุนแรง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนและสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการร่วมมือกันอย่างจริงจัง - ควรมีการพิจารณาความเหมาะสมอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะให้สัมพันธ์กับความรุนแรงและความเสียหายต่อการจัดการกากอุตสาหกรรมที่ไม่สอดคล้องตามกฎหมายและส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม - อาจต้องพิจารณาถึงประเภทของกากอุตสาหกรรม รวมถึงเจตนา

คงตามร่างเดิม การกำหนดโทษตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมที่จะกำหนดให้ลงโทษ ผู้ก่อกำเนิด ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม โดยให้มีทั้งโทษจำคุกและโทษปรับนั้น เป็นการกำหนดโทษตามความหนักเบาตามการกระทำผิด เนื่องจาก การกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมย่อมส่งผลให้เกิดความเสียหายและผลกระทบในทางร้ายต่อบุคคล ทรัพย์สิน สิ่งแวดล้อม และสาธารณะ การกำหนดให้มีโทษปรับและโทษจำคุกจึงมีความเหมาะสมต่อความหนักเบาตามการกระทำผิด อีกทั้ง เป็นการป้องปรามและสร้างความตระหนักถึงโทษที่จะได้รับหากมีการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- ควรกำหนดขอบเขตการกำหนดโทษทางอาญาให้ชัดเจนเนื่องจากหากตีความว่าผู้ก่อกำเริบ ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้รวบรวม ผู้นำเข้า หรือผู้ขนส่ง ย่อมขัดกับสภาพการดำเนินการตามความเป็นจริง - ควรมีความชัดเจน หรือกำหนดแนวทางในการพิสูจน์การกระทำผิด เนื่องจากผู้ก่อกำเริบครอบคลุมถึงตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ ผู้รวบรวม ผู้ทำลายกากอุตสาหกรรม และรวมถึงเจ้าของรายสุดท้ายด้วย เห็นด้วย - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เนื่องจากเป็นลงโทษสำหรับการกระทำความผิดเกี่ยวกับกากอุตสาหกรรม ที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต สุขภาพ หรือสิ่งแวดล้อม - เนื่องจาก เป็นการจำกัดเสรีภาพและเป็นโทษที่รุนแรงที่สุด ซึ่งสร้างความเกรงกลัวและป้องปรามผู้กระทำผิดไม่ให้กล้าฝ่าฝืนกฎหมายได้ดีที่สุด - อยากให้ทบทุนบริบท ปลายทางที่ผู้รับกำจัดกากอุตสาหกรรม จะต้องรับผิดชอบให้สูงที่สุด เนื่องจากปลายทางมีการรับกากอุตสาหกรรมมาจากหลายแหล่ง มีสถานะเป็นที่สะสมกากอุตสาหกรรม จึงความเสี่ยงในการจัดการสูง จึงต้องรับผิดชอบสูงสุด - บทลงโทษที่รุนแรงทั้งจำคุกและปรับ มีส่วนสำคัญในการป้องปราม (deterrence) ไม่ให้การกระทำความผิดกฎหมาย การลงโทษทั้งจำคุกและปรับสามารถตอบสนองต่อความร้ายแรงของการกระทำผิดได้อย่างเหมาะสม - กรณีพิจารณาว่าผิดจริงและส่งผลเสียต่อสาธารณะ ควรมีบทลงโทษที่มากกว่านั้นด้วย เช่น ปิดประกอบกิจการ ยึดใบอนุญาตไปเลย	

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๕๙ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กากอุตสาหกรรมจะ กำหนดให้กรณีที่มีการฝ่าฝืน คำสั่งให้มีโทษปรับรายวัน	ไม่เห็นด้วย - การปรับรายวันอาจสร้างภาระหนักเกินไป และส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการโดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและเล็ก ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายทางธุรกิจและเศรษฐกิจโดยรวมได้ อย่างไรก็ตาม เห็นด้วยว่าควรมีการกำหนดโทษปรับในระดับที่เหมาะสมเพื่อสร้างความรับผิดชอบและให้ผู้เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการแก้ไขตามคำสั่ง แต่ควรเป็นโทษปรับแบบครั้งเดียวหรือปรับตามความรุนแรงของการกระทำมากกว่าปรับรายวัน เพื่อไม่ให้เกิดภาระที่เกินควร และส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว - โทษปรับคิดตามจริงที่เกิดขึ้น เสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชน หรือที่ต่าง ๆ เห็นด้วย - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เนื่องจาก การปรับรายวันเป็นการลงโทษที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง トラบใดที่ยังไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่ง นั้นหมายความว่ายิ่งล่าช้า ค่าปรับก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นทุกวัน มาตรการนี้จึงเป็นแรงกดดันที่มีประสิทธิภาพอย่างมากที่จะผลักดันให้ผู้กระทำผิดต้องเร่งดำเนินการแก้ไข - การปรับเป็นรายวันเป็นการบังคับให้ผู้กระทำผิดต้องเร่งแก้ไขสถานการณ์ที่ผิดกฎหมายให้เร็วที่สุด เพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน หากไม่มีโทษปรับรายวัน ผู้กระทำผิดอาจยืดเวลาการแก้ไขออกไป หรือเพิกเฉยต่อคำสั่ง เพราะเห็นว่าโทษปรับคงที่นั้นคุ้มค่ากว่าการลงทุนแก้ไข - อาจมีข้อยกเว้นโทษปรับรายวันในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุอื่นใดที่สมควรแก่การพิจารณาเป็นรายกรณีไป เพื่อไม่ให้โทษปรับรายวันกลายเป็นภาระที่เกินสมควรแก่เหตุในบางสถานการณ์	คงตามร่างเดิม การที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมกำหนดให้มีโทษปรับรายวัน สำหรับการฝ่าฝืนคำสั่งเพื่อให้ผู้ก่อกำเนิด ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมที่ได้รับคำสั่งตามกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความตระหนักและปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้องตามกฎหมายอย่างรวดเร็ว และลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ล่าช้า การกำหนดให้มีโทษปรับรายวันย่อมมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายในแง่ของการสร้างความตระหนักให้ผู้ก่อกำเนิด ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้กำจัดกากอุตสาหกรรมเร่งปฏิบัติตามกฎหมายให้ถูกต้อง

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๖๐ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กากอุตสาหกรรมจะ กำหนดให้ในกรณีที่มีการ ก ะ ร ะ ท ำ ค ว า ม ผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการกระทำความผิดนั้น เกิดจากการกระทำหรือ ละเว้นไม่กระทำของวิศวกร ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการประกอบกิจการ วิศวกรผู้นั้นต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับ ความผิดนั้น ๆ ด้วย	ไม่เห็นด้วย - ควรมีการระบุความรับผิดชอบของวิศวกรเฉพาะในส่วนที่อยู่ในขอบเขต หน้าที่ของตนเอง เช่น การออกแบบ การควบคุม หรือการตรวจสอบด้านเทคนิค เท่านั้น ส่วนความผิดที่เกิดจากการบริหารจัดการหรือการปฏิบัติงานของฝ่ายอื่น ควรเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารหรือผู้ดำเนินการโดยตรง แทนที่จะ ลงโทษวิศวกรโดยตรง ควรจัดตั้งคณะกรรมการหรือหน่วยงานกลางเพื่อพิจารณา และตรวจสอบกรณีความผิดที่ซับซ้อนและหลากหลายปัจจัย ไม่ควรให้โทษตกอยู่กับบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยไม่รอบคอบ ควรมีคณะกรรมการกลางที่มีผู้เชี่ยวชาญ จากหลายฝ่ายพิจารณาความผิดและความรับผิดชอบอย่างเป็นธรรม - พิสูจน์ความผิดของวิศวกรอย่างไร หากการกระทำของวิศวกรเป็นคำสั่ง โดยตรงจากผู้ประกอบกิจการแล้ววิศวกรผิดอย่างไร หากจะหาคนผิด ก็ควรให้ ผู้ประกอบกิจการนั้นๆเป็นผู้รับผิดชอบ มิใช่ให้ผู้ปฏิบัติงานมารับผิด - ไม่ควรระบุการกระทำความผิดของวิศวกรเท่านั้น เนื่องจากบุคลากรที่ รับผิดชอบในโรงงาน ไม่ได้มีแค่วิศวกร เช่น ผู้รับใบอนุญาต กรรมการบริษัท หรือบุคคลที่กระทำผิด หากกระทำความผิด ก็ต้องถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือรับผิดชอบ พ.ร.บ. ฉบับนี้ - บริษัทผู้ประกอบการควรได้รับผลด้วยไม่ใช่แค่ตัวบุคคลอย่างเดียวเพื่อให้ บริษัทได้เคร่งครัดต่อการปฏิบัติงานของทุกฝ่ายทุกคนที่ปฏิบัติงาน เห็นด้วย - เห็นด้วยถ้าเป็นวิศวกรผู้ควบคุมงาน เป็นผู้ตัดสินใจดำเนินการด้วยตนเอง หรือมีหลักฐานว่าไม่เห็นแย้งต่อการกระทำความผิด เพราะหลายกรณีผู้กระทำผิด	คงตามร่างเดิม การกำหนดโทษในกรณีการกระทำความผิด นั้นเกิดจากการกระทำหรือละเว้นไม่กระทำของวิศวกรซึ่งมี หน้าที่รับผิดชอบในการประกอบกิจการ เพื่อให้เกิดกลไก ในการตรวจสอบและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด และหลักวิชาชีพทางวิศวกรรม การกำหนดโทษแก่วิศวกร ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการประกอบกิจการย่อมได้รับผลดี มากกว่าผลเสียที่อาจเกิดขึ้น อีกทั้ง เป็นการสร้างความตระหนักถึงโทษที่อาจได้รับหากมีการกระทำ หรือละเว้นไม่กระทำการตามกฎหมายกำหนด

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	ที่แท้จริงคือ ผู้มีอำนาจในบริษัท ที่บังคับผู้ใต้บังคับบัญชาให้ดำเนินการ มีใช้การตัดสินใจโดยวิศวกรของตนเอง แต่ถูกกดดันให้ทำ - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เนื่องจากเป็นผู้มีวิชาชีพและเป็นการกำหนดให้วิศวกรต้องรับผิดชอบจากการกระทำหรือละเว้นไม่กระทำตามที่ของวิศวกร - เนื่องจาก ในหลายวิชาชีพที่มีผลกระทบต่อสาธารณะ จะมีการกำหนดความรับผิดชอบโดยตรงของผู้ปฏิบัติวิชาชีพ การนำหลักการนี้มาใช้กับวิศวกรในอุตสาหกรรมกากจึงเป็นสิ่งที่เหมาะสม - วิศวกรเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยของสาธารณะ สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม การออกแบบ ควบคุม และดูแลกระบวนการทางอุตสาหกรรม โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกากอุตสาหกรรมนั้น ต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ มาตรฐาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การกำหนดให้วิศวกรต้องรับผิดชอบส่วนตัว (Personal Liability) หากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของตนนำไปสู่ความผิดตามกฎหมาย จะเป็นการย่ำเตือนถึงความรับผิดชอบนี้ และกระตุ้นให้วิศวกรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวัง รอบคอบ และเป็นไปตามมาตรฐานสูงสุด	
๖๑	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม จะกำหนดให้ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตาม ไม่เห็นด้วย - ควรมีการพิจารณาความเหมาะสมอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะให้สัมพันธ์กับความรุนแรงและความเสียหายต่อการจัดการกากอุตสาหกรรมที่ไม่สอดคล้องตามกฎหมายและส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม - ควรพิจารณาความเสียหายตามความเป็นจริง	คงตามร่างเดิม การกำหนดให้ถือว่า บุคคลผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับสถานประกอบการอุตสาหกรรม หรือสถานรวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรมที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น หรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่ถูกระทบกระเทือนเนื่องจากการกระทำความผิดเป็น

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
พระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าบุคคลที่อาศัยอยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับสถานประกอบการอุตสาหกรรมหรือสถานรวบรวมหรือกำจัดกากอุตสาหกรรมที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นหรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่ถูกระทบกระเทือนเนื่องจากการกระทำความผิดเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา	- บุคคลผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับสถานประกอบการอุตสาหกรรมอาจจะมาหลังจากที่โรงงานตั้ง - ต้องขยายขอบเขตผู้เสียหายในลักษณะเดียวกับต่างประเทศที่ถือว่าสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศเป็นผู้เสียหายได้ด้วย เห็นด้วย - ข้อควรระวัง: ต้องมีเกณฑ์และหลักฐานชัดเจนในการพิจารณาว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นสัมพันธ์โดยตรงกับการกระทำความผิด เพื่อป้องกันการฟ้องร้องที่ไม่เป็นธรรมหรือเกินความจำเป็น - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เพื่อเป็นการเปิดช่องให้ประชาชนได้เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมในการเรียกร้อง เยียวยา และตรวจสอบการดำเนินคดีได้ - เนื่องจาก เป็นมาตรการที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความยุติธรรมและธรรมาภิบาลในภาคอุตสาหกรรม - การกำหนดให้ผู้ได้รับผลกระทบเป็น "ผู้เสียหาย" จะทำให้พวกเขามีสิทธิในการดำเนินคดี เรียกร้องค่าเสียหาย และมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมเพื่อปกป้องสิทธิของตน	ผู้เสียหาย ตามประมวลกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา นั้นมีความเหมาะสมแล้ว การกำหนดให้บุคคลซึ่งได้รับผลกระทบจากการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมเป็นผู้เสียหาย ตามประมวลกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา ย่อมให้สิทธิการผู้ได้ผลกระทบในการร้องทุกข์กล่าวโทษ ดำเนินคดี และได้รับการเยียวยาตามกฎหมาย การกำหนดเช่นนี้ย่อมทำให้ผู้ได้รับผลกระทบได้มีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมโดยตรงในการพิทักษ์สิทธิของตน
๖๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมจะกำหนดให้	ไม่เห็นด้วย	คงตามร่างเดิม การกำหนดให้ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรมสามารถเปรียบเทียบปรับโดยคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับได้ เพื่อให้เกิด

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
ความผิดตามกฎหมายนี้สามารถเปรียบเทียบปรับโดยคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีได้	- เนื่องจากการให้อำนาจคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับอาจเปิดช่องให้เกิดการเรียกรับผลประโยชน์ หรือ การใช้อำนาจดุลยพินิจโดยมิชอบ หากไม่มีกลไกการตรวจสอบที่รัดกุมและโปร่งใส - เนื่องจากองค์ประกอบคณะกรรมการเปรียบเทียบไม่ปรากฏองค์ประกอบที่ชัดเจนเช่นเดียวกับกฎหมายอื่น ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าให้มีผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นด้วย - แนวทางที่ดีในการเพิ่มความยืดหยุ่นและประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ช่วยให้กระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยยังคงความยุติธรรมและโปร่งใสในการพิจารณาคดี นอกจากนี้ยังสามารถลดภาระของศาลและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด - ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ควรมีเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการเปรียบเทียบปรับ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม โปร่งใส และสอดคล้องกับความรุนแรงของการกระทำความผิด - การเปิดโอกาสให้เปรียบเทียบปรับได้จะช่วยลดจำนวนคดีที่จะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลได้อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากความผิดเกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรมจำนวนมากมีลักษณะที่ไม่ร้ายแรง และการเปรียบเทียบปรับเป็นทางออกที่เหมาะสมกว่าการดำเนินคดีอาญาในศาล - ควรมีการประเมินผลประสิทธิภาพของกลไกเปรียบเทียบปรับอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น - การปรับเงิน ควรเข้าสู่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีระดับจังหวัดที่มี ผวจ. เป็นประธาน	ความรวดเร็วในการดำเนินคดี การพิจารณาและเปรียบเทียบปรับ ลดจำนวนคดีที่จะนำขึ้นสู่ศาล และเป็นการลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๖๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กาก อุตสาหกรรม จะ กำหนดให้ ในกรณี ที่มี การ กระ ทำ ความ ผิด ตามพระราชบัญญัตินี้และมี การอายัดกากอุตสาหกรรม ไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สามารถขายทอดตลาดกาก อุตสาหกรรมนั้นแล้วนำเงิน มาเก็บรักษาไว้จนกว่าคดีจะ ถึงที่สุด	ไม่เห็นด้วย - ต้องไม่มีผลตามกฎหมายก่อนจึงนำไปขายได้ ป้องกันการทำลายหลักฐาน - ควรยึดทรัพย์ของบริษัทดังกล่าวนำมาขายทอดตลาด - จะเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตได้ ควรให้หน่วยงานอื่นดำเนินการเรื่องนี้ - ควรกำหนดมาตรการแก้ไขก่อนจะนำยึดกากอุตสาหกรรมของผู้ประกอบ กิจการ เห็นด้วย - เพราะการกำหนดให้อายัดและขายทอดตลาดกากอุตสาหกรรมที่เป็น ของกลางจะช่วยป้องกันไม่ให้กากเหล่านั้นถูกนำกลับไปใช้หรือถูกทิ้งโดยผิด กฎหมายซ้ำอีก - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เนื่องจากเป็นแนวทางการจัดการกากอุตสาหกรรม โดยการขายทอดตลาด และนำเงินเข้ากองทุนเพื่อเยียวยาหรือช่วยเหลือประชาชนต่อไป - เนื่องจาก กากอุตสาหกรรมบางประเภทสามารถนำไป รีไซเคิล นำกลับมาใช้ ใหม่ หรือแปรรูปเป็นพลังงาน ได้ หากปล่อยทิ้งไว้นานๆ มูลค่าของกากเหล่านั้น อาจเสื่อมสภาพหรือหายไป ทำให้สูญเสียโอกาสในการสร้างประโยชน์ - ควรมีการกำหนดประเภทของกากอุตสาหกรรมที่สามารถขายทอดตลาดได้ ก่อนคดีถึงที่สุด โดยพิจารณาจากลักษณะของกากอุตสาหกรรม ความเสี่ยงที่จะ เกิดความเสียหายหรืออันตราย และความเป็นไปได้ในการเก็บรักษา	คงตามร่างเดิม กากอุตสาหกรรมหลายประเภทมีลักษณะที่ เสื่อมสภาพได้ตามกาลเวลา เปลี่ยนแปลงสภาพทางเคมีได้ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายหากจัดเก็บไม่เหมาะสม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมหากเก็บ รักษาไว้เป็นเวลานาน การเก็บรักษากากอุตสาหกรรม เหล่านี้จึงมีต้นทุนสูง ทั้งในด้านสถานที่จัดเก็บที่ต้องได้ มาตรฐาน การดูแลรักษาความปลอดภัย และการป้องกันการ รั่วไหลหรือปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม อีกทั้งการเก็บรักษากาก อุตสาหกรรมไว้เป็นเวลานานเพื่อรอให้คดีถึงที่สุด อาจสร้างภาระและค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ ดูแลรักษา และป้องกันอันตรายอย่างมาก ทั้งยังอาจทำให้กาก อุตสาหกรรมนั้นเสื่อมค่า ไร้ประโยชน์ หรือกลายเป็นภาระ ที่จัดการได้ยากยิ่งขึ้นในภายหลังนอกจากนี้ ยังเป็น การป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดใช้ประโยชน์จากกาก อุตสาหกรรมที่ถูกอายัดไว้ หรือปล่อยปละละเลยให้กาก อุตสาหกรรมนั้นเสื่อมสภาพหรือก่อให้เกิดอันตราย ซึ่งหาก มีการขายทอดตลาด เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดจะถูก นำมาเก็บรักษาไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด หากศาลพิพากษาว่า ผู้กระทำความผิดไม่มีความผิด เงินนั้นก็จะถูกคืนให้แก่ ผู้กระทำความผิด แต่หากศาลพิพากษาว่าผู้กระทำความผิด มีความผิด เงินนั้นก็จะถูกนำไปใช้ในการชดเชยค่าเสียหาย หรือดำเนินการอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
๖๔ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการ กาก อุตสาหกรรม จะ กำหนดให้เงินรายได้ที่ได้รับ จากกฎหมายนี้ให้นำส่งเข้า กองทุน โดยไม่นำส่งเป็นเงิน รายได้แผ่นดิน เพื่อให้ สามารถนำไปแก้ไข ปัญหา ที่เกิดจากการบริหารจัดการ กากอุตสาหกรรม	ไม่เห็นด้วย - ควรนำเข้าเป็นรายได้ของแผ่นดิน เนื่องจากกองทุนอาจก่อให้เกิดเส้นทางการคอร์รัปชันได้ - ควรกำหนดขนาดของกองทุนที่แน่นอน ถ้ามีรายรับเกินกว่านั้น ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป - ควรแบ่งสัดส่วนให้เข้าเป็นรายได้แผ่นดินบางส่วน - เพื่อลดปัญหาการทุจริต ต้องตกเป็นของแผ่นดิน เพื่อให้มีการทวนสอบ - ไม่ควรมีการตั้งกองทุนฯ ควรใช้เงินงบประมาณแผ่นดินในการจัดการตามวัตถุประสงค์ทั้งการพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง พอเพียง เห็นด้วย - การกำหนดให้เงินรายได้ที่ได้จากกฎหมายนี้ นำส่งเข้ากองทุนโดยตรง จะช่วยให้มีแหล่งเงินทุนเฉพาะสำหรับการแก้ไขและบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ไม่ต้องรอการจัดสรรงบประมาณจากรายได้แผ่นดินทั่วไป ทำให้การดำเนินงานและการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างรวดเร็ว และตรงจุดมากขึ้น - กระทรวงอุตสาหกรรมต้องจัดให้มีบุคคลที่ ๓ (third party) ที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ควบคุมระบบบำบัดมลพิษกากอุตสาหกรรมตรวจสอบการดำเนินการจัดการกากอุตสาหกรรมของโรงงานที่มีกากอุตสาหกรรม และโรงงานที่รับจ้างกำจัดกากอุตสาหกรรม (ผู้ก่อกำเนิด ผู้ขนส่ง ผู้รับจ้างกำจัด) อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยใช้เงินจากกองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน - เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	คงตามร่างเดิม เนื่องจากแม้เงินรายได้จะไม่ถูกนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน แต่กองทุนที่จัดตั้งขึ้นก็ยังคงต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและตรวจสอบเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและความรับผิดชอบในการใช้จ่ายเงิน โดยมีคณะกรรมการบริหารกองทุนที่มาจากหลายภาคส่วน ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการกองทุนเป็นไปอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง

คำถาม	สรุปความเห็น	คำชี้แจงและการนำไปประกอบ การจัดทำร่างกฎหมาย
	- เนื่องจากการนำเงินรายได้ที่ได้มาจากการดำเนินการขายทอดตลาดมาใช้ในการแก้ไข พื้นฟู ป้องกัน และเยียวยาให้แก่ประชาชน และสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากกากอุตสาหกรรม - เนื่องจากการมีแหล่งเงินทุนเฉพาะที่มั่นคงและยั่งยืนจะช่วยให้กองทุนมีเงินเพียงพอสำหรับภารกิจสำคัญต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ต้องขึ้นอยู่กับการจัดสรรงบประมาณประจำปีของภาครัฐเพียงอย่างเดียว - เพื่อความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา	